

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 15
5 de maig de 2011

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 10, segona i darrera reunió

SUMARI

Interpel·lació

al Govern sobre la situació econòmica i l'estat de les finances públiques (tram. 300-00043/09) p. 3

Interpel·lació

al Govern sobre l'impacte de les retallades en serveis socials i en equipaments (tram. 300-00044/09) p. 7

Interpel·lació

al Govern sobre l'ocupació del personal de la funció pública (tram. 300-00042/09) p. 11

Interpel·lació

al Govern sobre la seguretat ciutadana als municipis (tram. 300-00046/09) p. 16

Interpel·lació

al Govern sobre la violència masclista (tram. 300-00048/09) p. 21

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Lleida-Alguaire (tram. 302-00026/09) p. 24

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la retallada pressupostària en l'àmbit de la salut (tram. 302-00027/09) p. 30

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la liquiditat i el finançament dels ens locals (tram. 302-00028/09) p. 38

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'atur i les polítiques d'ocupació (tram. 302-00029/09) p. 45

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la prostitució (tram. 302-00030/09) p. 52

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la retallada pressupostària en l'àmbit de la salut (tram. 302-00031/09) p. 60

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures d'estímul econòmic, de creació d'ocupació i de suport a emprenedors i a autònoms (tram. 302-00032/09) p. 66

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 10.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i cinc minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família, i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, reprenem la sessió d'aquest plenari.

Interpel·lació

al Govern sobre la situació
econòmica i l'estat de les finances
públiques (tram. 300-00043/09)

I substanciarem ara el punt número 10, que és la interpel·lació al Govern sobre la situació econòmica i l'estat de les finances públiques. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, per a la seva exposició, la diputada, il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Conseller, senyores diputades, senyors diputats... Conseller, efectivament, li hem presentat una moció amb un títol molt genèric, perquè tractarà d'una proliferació de temes. Segurament –jo ja li ho accepto– no és la manera de fer-ho amb el rigor que tots ells necessiten, això és veritat; però també li asseguro que aquesta proliferació, aquesta varietat de temes, més que una elecció, és directament proporcional al nostre desconcert, a la nostra estupefacció sobre les actuacions, sobre les afirmacions o, en molts casos, inclús sobre les omissions d'aquest Govern en matèria econòmica.

El primer tema, conseller: on són, on són aquests pressupostos? Hi havia un costum en aquesta cambra, que era entregar un llibre de memòria, i vostè, tot i tenir una moció que l'hi obligava, va presentar-nos als grups parlamentaris uns fulls que no contenen ni les grans xifres ni les grans orientacions del pressupost 2011. Funcionar amb un pressupost prorrogat, jo crec que vostè convindrà amb mi, conseller, que no és la manera òptima de funcionar. No ho és mai; menys quan hi ha un canvi de govern. I si acceptem això, conseller, ja que no els ha presentat abans del 30 d'abril, jo crec que ens hauria d'explicar per què –aquesta pregunta que està tan de moda últimament. Per què prefereix no decidir i esperar que el 2011 passi com un malson? Per què dona l'any 2011 per perdut per lluitar contra la crisi? La resposta és que perquè hi ha elec-

cions el 22 de maig i no volen ensenyar les seves polítiques massa? En tot cas, conseller, jo crec que després d'incomplir una moció d'aquestes característiques ens deu aquí al Parlament una explicació.

Segon tema, que va relacionat amb l'anterior: dels pressupostos, en coneixem molt poc. El senyor Oriol Pujol, el diumenge, semblava que en coneixia una mica més que nosaltres, però nosaltres en coneixem ben poc. El més destacat del que sabem és que vostès pensen incomplir l'objectiu fixat i compartit de complir amb l'1,3 del dèficit aquest any. I un cop més no sabem per què, i, per tant, li ho preguntem: per què, conseller, per què el pensen incomplir? Si és pel Fons de competitivitat, malament. No perquè no ens correspongui, no perquè no ens pertoqui, li ho hem dit en reiterades ocasions; ho podem dir més alt, però no ho podem dir més clar. Però nosaltres ja li vam suggerir preveure'l en els pressupostos, intentar complir amb aquest objectiu de l'1,3 i continuar negociant. Perquè renunciar de manera tan explícita és equivalent a donar per perduda tota negociació, i a més a més té males conseqüències col·lectives: Catalunya surt al *Financial Times*, Catalunya surt a l'*Economist*, no precisament per bones notícies, i jo estic segura que vostè no vol contribuir a aquesta mala reputació del nostre país.

Però, a més a més, conseller, afirmant que incomplirà, avançant dels pressupostos només aquest incompliment, jo li pregunto com preveu aprovar un pla de reequilibri i l'autorització a endeutar-nos a llarg termini. Perquè jo ja sé que l'emissió de bons a particulars, que és una política que vostès rebutjaven de manera frontal quan estaven a l'oposició i ara practiquen i nosaltres l'hem felicitat perquè ho faci, hem recomanat a la ciutadania que els compri..., però no podem confiar totes les necessitats financeres de la Generalitat aquest 2011 a aquest endeutament a particulars a curt termini; no tindria cap tipus de sentit econòmic. I, per tant, hi insisteixo, no entenem la seva estratègia negociadora, no entenem, conseller, com vostè pensa fer efectiva aquesta coresponsabilitat que reclama i que, efectivament, és molt i molt important.

Tercer tema, conseller, un tema clau: ingressos; perquè el dèficit –ho sabem tots– és la diferència entre els ingressos i les despeses. Jo crec que convindria d'una vegada per totes, conseller, que aclaríssim el gran malletès. Els governs d'esquerra van gestionar les finances públiques fent un dèficit proper a zero quan hi havia creixement econòmic, i van generar dèficit en temps de crisi, un dèficit que vostè considerarà insostenible, nosaltres considerem raonable, però, en tot cas, un dèficit que ha estat causat principalment per una caiguda sense precedents dels ingressos. És així o no és així, senyor conseller? Podem reconèixer que el dèficit, la principal causa del dèficit és la caiguda sense precedents dels ingressos? Perquè si reconeixem això, que és la veritat, aleshores ens podríem estalviar afirmacions tan fora de lloc com les que fa reiteradament el president de la Generalitat dient que hi havia una despesa desbocada, fora de control. Perquè, si ens haguéssim dedicat aquí a pagar una festa col·lectiva, avui no seria ni tan difícil ni tan dolorós reduir aquesta despesa, conseller.

I, seguint amb aquest argument, si sabem que el dèficit ha estat causat per aquesta caiguda dels ingressos, voldríem també saber avui si té algun sentit que a més a més en vulguem eliminar encara més, d'aquests ingressos. Vostè sap que la primera interpellació que li fèiem en aquesta cambra era sobre l'impost de successions i donacions. Vostès han aprovat la seva eliminació i ara, volent portar-ho al Parlament posteleccions i fent-ho per lectura única, volen també suprimir la seva discussió. I tot per una credibilitat absurda, amb un programa electoral o fins i tot amb un pacte d'investidura que incompleixen en altres temes flagrantment tota l'estona, o per uns arguments de competència fiscal, que sempre va a la baixa, i que a més no poden ni xifrar ni justificar.

Estan a temps de retirar l'eliminació de successions, conseller, i el Grup Socialista li demana formalment que ho faci, perquè, si no, ens quedem amb un relat que és inassumible en termes de justícia i en termes de responsabilitat. Ens quedem amb un relat que, fixi's, conseller, és el següent: som un govern que som forts amb els febles i febles amb els poderosos; o, més que febles, complaents. Perquè, si no renunciem als regals fiscals als que més tenen, ens quedem, hi insisteixo, amb l'únic relat d'aquest Govern, que és el de la doble retallada: amb la mà dreta vostès desmantellen serveis públics i amb la mà esquerra eliminen impostos als més rics. I, per acabar-ho d'adobar, vostè diu que a més a més baixará l'IRPF a les rendes més altes. Això, conseller, com es menja? Això, conseller, com s'entén? Si us plau, ens agradaria que ens ho expliqués.

I quart i darrer tema, conseller, i potser el més important de tots: on anem i com hi arribem? Quin és el nostre horitzó col·lectiu? Perquè a mi em sembla que vostès ni consideren ni mesuren la importància que té el Govern a l'hora de generar confiança i de generar expectatives positives, i també a l'hora d'ajudar i complementar el sector privat per tirar endavant l'economia. L'única certesa que tenim en aquests cinc mesos de govern és que vostès han anat pel broc gros, han operat amb el ganivet del pa, en lloc de fer-ho amb el bisturí. I quan al malalt se l'obre en canal es fa molt i molt difícil –ho entendre perfectament– la seva recuperació.

Nosaltres li hem dit en reiterades ocasions: austeritat i reformes serioses, sí, però retallades sorolloses, no. I això de moment és l'únic que coneixem, les retallades, o, per ser més exactes, la doble retallada, sense més, sense perquè, o amb uns perquè que estan ideològicament tan esbiaixats que fins i tot vostès els intenten amagar. Jo crec que hauríem de reflexionar col·lectivament sobre les paraules que han desaparegut del nostre diccionari; parlem molt poc de l'Estatut, molt poc de creixement econòmic, parlem massa poc de la lluita contra l'atur. I no entenem per què en parlem tan poc. Perquè no saben com fer-ho, perquè no saben com tirar-los endavant, perquè no els importa?

Esperem respostes, conseller, perquè, miri, jo li dic sincerament: nosaltres no vivim en el país de les fades, jo li ho asseguro –potser algú sí, però el Grup Socialista, no–, som plenament conscients de les dificultats del moment que vivim, plenament conscients, però els sacrificis han de tenir un perquè, i vostès aquest per-

què no el donen. Fan constantment culpables Madrid i el tripartit, sempre igual, i això és molt fàcil, conseller. Si vol, ens podem embrancar en aquest camí, al qual ens convida el president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió constantment, que posa els aturats d'aquest país a la nostra esquena, que fa culpable el Govern d'esquerra de tot l'atur de Catalunya –amb dades insolvents, per cert. Vol que anem per aquest camí?, vol que jo ara li digui aquí que els quaranta mil aturats de més són culpa d'aquest Govern? Oi que no seria un bon camí, conseller? Oi que no? Per tant, intentem no fer-ho.

Jo, sincerament, pensava que després de tants anys de picar pedra vostès, en lloc de destruir, havien també intentat esculpir una alternativa per al nostre país. La volem saber, conseller, l'esperem conèixer i, per tant, quedem, com sempre, atents a les respostes que vostè ens pugui donar.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Té la paraula, per respondre, l'honorable conseller d'Economia i Coneixement.

El conseller d'Economia i Coneixement (Andreu Mas-Colell)

Jo podria prescindir del que ha dit i simplement respondre la pregunta que tenia prevista, però això no quedaria bé del tot. Llavors, suposo que seré més reactiu i que la cosa serà una mica confosa, però seré això segon.

Deixi'm dir, abans de res, que vostè acaba de dir que potser una no sé què..., una de les raons, que potser no ens importa aquest any 2011, etcètera. A qui l'evidència diu que no els importava aquest any 2011 és a vostès, perquè si els hagués importat l'any 2011 ho haurien deixat una mica més endreçat; ja no dic molt més endreçat: una mica més endreçat. Però, com que el 2011 ja no formava part del seu horitzó, doncs, l'han deixat com l'han deixat.

Coses petites, sobre el pressupost prorrogat..., jo els suggereixo que mirin endarrere i vegin quan vostès o d'altres van presentar els seus pressupostos en situacions similars. Aquí m'han donat unes xifres: fa set anys, amb eleccions el mes d'octubre, els pressupostos es van presentar el 25 de maig, eh? O sigui que aquestes són coses que passen quan hi ha eleccions al final d'un període parlamentari. A veure, els pressupostos estan encara subjectes a incerteses, i una de les incerteses, com saben, és tot el que té a veure amb ingressos i és la negociació. Vostè ens diu que negociem; jo li asseguro que negociem, estem negociant constantment i a través de tots els canals rellevants.

Ens diu... –i diu que no ho entén, i jo no entenc com no ho entén–, diu que no entén això de l'1,3. Miri, la nostra postura en el tema de la negociació dels pressupostos del 2011, 12, 13 i 14 està basada en diverses idees. La primera és que hem de tenir uns pressupostos seriosament austers. I això ens ve d'Europa i és el condi-

cionament global a què està sotmesa l'economia catalana, i és, evidentment, absolutament necessari, donada la situació en la qual ens hem trobat, que sí, i en part es deu a la caiguda d'ingressos, en part es deu a l'infrafinançament de la Generalitat, però en part es deu al fet que vostès van decidir que en els dos últims anys res havia canviat i que, si els ingressos baixaven, les despeses s'havien de mantenir. Jo no sé si vostès preveien que a l'any 2011 estarien en el Govern o no, però és evident que el Govern que arribés el 2011 havia de donar prioritat en aquest tema.

Per tant, austeritat és un element de l'equació. El segon, és credibilitat. Jo no sé, senyora diputada, si vostè m'està dient que nosaltres hem de signar un paper que digui que farem un dèficit de l'1,3 encara que sapiguem que no farem un dèficit de l'1,3, si no és que... Perquè, escolti, si la vicepresidenta diu, i ho repeteix, i el president diu, i ho repeteix, que aquest fons de competitivitat no arribarà, llavors, nosaltres sabem aritmètica: sabem sumar, sabem restar, i només hi ha una manera, que en aquestes condicions la Generalitat de Catalunya pot fer un dèficit de l'1,3 l'any 2011, i que és apel·lant a aquell principi que el paper ho resisteix tot. I, efectivament, amb aquest principi un pot escriure 1,3 però, ja, posats a fer, podríem escriure, podríem dir un 1 per cent, no?, posats a fer podríem dir el mig per cent, ja, en el regne de la fantasia es pot escriure el que es vulgui.

I, efectivament –efectivament–, és molt possible que si ara signéssim una cosa, el que sigui, no sortiríem en el *Financial Times* –és molt possible. No hi sortiríem, ara, en el *Financial Times*, però jo li puc assegurar que el març del 2012 sortiríem en el *Financial Times* amb lletres..., així de grans no, però amb lletres considerables, quan es digués: «Aquests catalans signen qualsevol cosa i després en fan qualsevol altra.»

Nosaltres volem construir credibilitat. Per tant, volem ser austers, volem ser responsables, volem fer el que diem i volem dir el que fem. I, com que això encara no ho sabem..., perquè, efectivament, hi han negociacions amb el Govern..., aquest és un altre dels elements que està en les consideracions per a l'elaboració de pressupost.

Afegeixo que ens fa contents, ens satisfà, que, a l'últim Consejo de Política Fiscal y Financiera, vam votar a favor de l'escenari d'estabilitat per als anys 2012, 2013 i 2014: l'any 2012, 1,3; l'any 2013, 1,1; l'any 2014, 1 per cent. I això ho vàrem fer per dues raons: una, perquè altra vegada creiem que en el context europeu d'aquest moment l'austeritat és absolutament essencial. Per tant, nosaltres estem per aquesta política. I, segon, perquè creiem que en els diferents escenaris probables, en les diferents trajectòries que pot haver-hi, creiem que l'objectiu de l'1,3 el 2012, 1,1 el 2013, 1 per cent el 2014 el podem incorporar en els projectes de pressupostos del 2012 i següents, i ho podem fer d'una manera..., amb confiança que aquests es puguin realitzar.

Per tant, ja els puc anunciar que els pressupostos del 2012 incorporaran un objectiu de dèficit de l'1,3. Els escenaris del 2011, doncs, dependran d'aquesta negociació que tenim amb Madrid. I no li estranyarà que...,

com que m'ha dit que negociï –que negociï, que negociï, que negociï–, doncs, que faci això i que ho faci fent servir tots els canals, inclòs el d'aquest Parlament, inclòs el de dir-los que, si us plau, li agrairia molt que fessin tot el que poguessin per ajudar en aquesta negociació. I tampoc li estranyarà que li digui que, en la meua modesta opinió, votar a favor de la moció que es presentarà la setmana que ve al Congrés dels Diputats, seria una manera magnífica amb la qual el seu partit podria contribuir que aquesta negociació anés a bon port.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la il·lustre diputada, senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, gràcies, presidenta. Conseller, si la casa està tan desendregada, presenti els pressupostos i ordeni-la, perquè al ritme que van no quedarà ni casa, de moment. Per tant, hi insisteixo, presenti els pressupostos i diguin, si us plau, què pretenen fer amb el futur col·lectiu de Catalunya.

Jo..., la pregunta més rellevant de totes les que li he fet, en la meua interpellació, era la darrera, que és demanar-li on anem, quin és el nostre horitzó col·lectiu, de creixement, que puguem entendre, aleshores, els sacrificis que ens demana.

És molt significatiu, molt, conseller, que vostè no hagi citat ni un moment el pla de govern que van aprovar dimarts passat. Jo crec que això el que fa és donar-nos la raó, a allò que hem insistit una vegada rere una altra; que, si el pla de govern és la carta de navegació que ha de servir de timó al president Mas, doncs, sí, serà una carta de navegació, però feta amb un mapa d'aquells que feia Tolomeu al segle II; en cap cas, feta amb un mapa d'aquests que es fan ara, amb satèl·lit, que ens dona el detall ben definit de la costa, que ens defineix ben bé els esculls. Per tant, que vostè no citi ni el pla de govern ens confirma que tenen una carta de navegació que no ens facilita, en cap cas, arribar a port, sigui quina sigui la tempesta, conseller.

Perquè la part econòmica del pla de govern, o és un pur desideratum teòric, amb mesures que compartiria tota la humanitat d'aquí a la Xina, o bé es limita a llistar les competències que la normativa bàsica atorga als departaments, que diu que treballaran per millorar la situació. El Govern no impulsa, el Govern fa, conseller. El Govern no promou, el Govern crea i el Govern no es retira. El Govern, i més en temps de crisi, s'activa i participa en el seu rol clau en l'economia.

En definitiva, conseller, vostè, no citant en cap moment aquest pla de govern, ens confirma el que nosaltres, ja sabem, que és un pla de govern amb 474 objectius, però amb zero mesures.

Perquè li faré més preguntes: on és l'acord estratègic al qual es van comprometre a la cimera? On és? On són les trenta mesures concretes per lluitar contra

l'atur que nosaltres vam incloure en el pressupost del 2010 i que vostès no sabem –perquè sabem molt poc, hi insisteixo– si les inclouran o no en el pressupost 2011? On són els plans sectorials d'actuació per als principals actors i sectors? On són les actuacions per salvar el teixit productiu, quan està en risc, com la indústria de la motocicleta? On són les actuacions amb reflex al DOGC amb relació als aturats?

En definitiva, conseller, on estan els instruments concrets que fonamenten els seus discursos teòrics? Perquè, més enllà dels regals fiscals, dels quals vostè avui tampoc n'ha parlat, més enllà d'aquest brindis al sol, continuem sabent massa poc de què vol fer aquest Govern. És un govern que és molt declaratiu, però molt poc proactiu, o, si m'ho deixa dir d'una manera més vulgar, que té molta xerrameca, però molt poca teca.

Vostè ha centrat la seva resposta a la meua interpellació, no sé si amb una resposta que s'acollia més a la interpellació que li ha retirat el Grup de Convergència i Unió, sobre els objectius de dèficit el 2012, el 2013 i el 2014; però ha respost molt poc a les nostres preguntes.

Nosaltres li hem dit, en reiterades ocasions, i li ho continuem dient: el pressupost és una previsió d'ingressos. Sempre ha estat així, si no, cap comunitat autònoma que ha aprovat els pressupostos els podria haver aprovat. I és l'únic que li diem: que els Fons de competitivitat s'ha d'afrontar amb una negociació de govern a govern. Vostè pot abaixar els braços i donar-la per perduda o pot continuar negociant, amb una cosa que el Govern anterior no va tenir en cap moment i que és amb tota l'oposició al seu costat.

Nosaltres vam negociar temes molt complicats, molt complexos, molt difícils com el sistema de finançament. I no vam tenir mai a Convergència i Unió al costat. Vostè té a tota l'oposició, inclosos els senadors del Partit Popular, els senadors del Partit Socialista de Catalunya i a tots els altres, al seu costat per negociar, però ha de negociar de govern a govern. El que no té sentit, conseller, és que vostè posi el focus d'aquesta negociació en el Partit Socialista de Catalunya, perquè això és tant com fer oposició de l'oposició. I això no és que estigui malament políticament, que jo entenc que sí, sinó que no és convenient per al nostre país, conseller. No és, en cap cas, convenient, perquè el que implica és que vostès renunciïn, explícitament, a exercir el nostre autogovern.

Sap què deia el president Tarradellas, conseller? Sap què deia el president Tarradellas? Que el destí dels pobles depèn de moltes coses, també depèn dels altres; però, sobretot, i principalment, depèn de nosaltres mateixos.

Exerceixin la seva responsabilitat de governar, de negociar temes difícils, jo li ho admeto, conseller, inclús massa difícils massa sovint, també; però negociïn i expliquin com volen tirar aquest país endavant, perquè, de moment, tenim molt poques respostes a temes, hi insisteixo, que les exigeixen.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable conseller Andreu Mas-Colell.

El conseller d'Economia i Coneixement

Li hauré de dir el que és obvi: que la primera tasca que tenim i la que quedarà ben incorporada en els pressupostos serà la d'endregar la casa. I ja suposo que veu per a on vaig, no?: qui la va desendregar?, qui l'ha deixada com està? Per tant, el primer que ens toca, efectivament, és endregar la casa.

Vostès van decidir ignorar que hi havia una crisi i que hi havia una crisi que seria llarga. No sé si van fer-ho perquè sabien que al 2011 no hi serien o si van fer-ho perquè eren tan ingenus com per pensar que al 2011 la crisi hauria passat. Però el fet és que vostès van actuar com si al 2011 no haguessin d'estar enfrontant-se amb la situació que nosaltres ens hem d'enfrontar. Però no es preocupi, ja ens hi enfrontarem i ja endregarem la casa. I ja li dic que també li demani ajut a endregar-la en aquesta negociació amb Madrid, que seria l'element més important en aquests moments.

En segon lloc, els pressupostos seran seriosos i seran creïbles. Jo, realment confesso que no l'entenc, pot ser part de la meua ignorància, pot ser perquè no he estat al Parlament durant molts anys, però jo simplement no entenc com es pot pretendre que quadrem un pressupost posant números que *el presidente* del Gobierno i la vicepresidenta el Govern ens diuen, repetidament, que són diners amb els quals no podem comptar. Això no ens ho diu el cap del Negociado de tercera, això ens ho diu la vicepresidenta.

De fet, amb l'única cosa que sembla que estem d'acord amb la vicepresidenta és en el fet que no hem de posar, com una partida d'ingressos, una partida d'ingressos que la vicepresidenta ens diu: «No rebreu» –i ens ho repeteix– «No rebreu.» I, per tant, si no canvia..., si el seu missatge no canvia, doncs, no la hi posarem. Jo no entenc com ens poden estar demanant que ho posem. Jo no entenc com vostès es poguessin prendre seriosament un pressupost on això no hi..., on hi hagués una partida que la vicepresidenta del Govern, col·lega seva, els diu que no hi poden..., que no hi podem comptar. Per tant, aquesta és la situació; no es preocupin, els pressupostos seran seriosos, seran creïbles i seran un pas important per endregar la casa.

Per altra banda, nosaltres també tenim clar que l'economia de la Generalitat no és l'economia de Catalunya, que l'economia de Catalunya és una cosa molt més àmplia i que ens ha de preocupar; l'economia de Catalunya no està en bona situació, són moltes coses les que fallen; totes es resumeixen en la taxa d'atur. I sí, i li diré que el ressort principal per a la taxa d'atur el té el Govern central, el tenen els seus col·legues.

Miri, en definitiva, el que estem vivint és el que li passa a una economia extraordinàriament rígida si no pot devaluar. Per tant, com que no podem devaluar i com que no podem devaluar i com que l'euro no està en qüestió, cal fer les famoses reformes estructurals; doncs,

que es facin d'una vegada. I això repeteixo que és essencial.

A part d'això, des d'aquí podem impulsar i impulsar i farem tot el necessari per a la internacionalització de l'economia catalana. Aquesta és la bona notícia sobre l'economia catalana: cada vegada podem veure més acció internacional. Si tenen amics arquitectes, preguntin-los on treballen avui en dia i veuran com al final un dels elements positius d'aquesta crisi, una de les coses positives que pot acabar sortint d'aquesta crisi és un increment important en el nivell d'internacionalització de l'economia catalana.

Dit això, evidentment, la crisi millor si ens l'estalviéssim.

La presidenta

El punt dotzè de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre l'impacte de les retallades en serveis socials i en equipaments.

Interpel·lació

al Govern sobre l'impacte de les retallades en serveis socials i en equipaments (tram. 300-00044/09)

Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, per exposar-la, la il·lustre senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Presidenta... Honorable conseller, diputats, aquesta interpellació del Grup Socialista té com a objectiu conèixer els propòsits del conseller Cleries pel que fa a les retallades dels serveis públics, especialment dels serveis socials.

Lamento dir-ho, m'agradaria no haver de dir-ho, però ara en aquests moments ja podem dir que quatre mesos després de l'arribada del conseller Cleries al Departament de Benestar i Família podem afirmar que la seva gestió es caracteritza pel pessimisme, per la paràlisi i per la prepotència. (*Rialles.*) Pel pessimisme i per la por, perquè el conseller a hores d'ara encara no s'ha compromès a reforçar els recursos destinats a serveis socials, quan són més necessaris que mai. Per la paràlisi, perquè el conseller Cleries ha aturat l'execució de la Llei de la dependència en un 35 per cent; per la paràlisi, perquè el conseller no està posant en marxa equipaments que ja estan acabats. I per la prepotència, perquè estem veient una tornada al passat en les formes, en el menysteniment institucional als ajuntaments i també a aquest Parlament.

Conseller Cleries, vostè té una gran responsabilitat, vostè és el responsable dels serveis socials al nostre país, de l'atenció a la gent gran, a les persones amb discapacitat, a la infància i a l'adolescència, és a dir, les persones que més necessiten els serveis públics, perquè, a més de la crisi que patim tots, aquestes persones tenen unes circumstàncies personals o socioeconòmiques que agreugen la seva situació.

Afortunadament, des del 2007 aquest Parlament va aprovar per unanimitat, també amb el seu vot com a diputat, la Llei de serveis socials, una llei de serveis socials que sembla que el conseller ha oblidat. El pla de govern que va presentar el Govern 2011-2014 no menciona la Llei de serveis socials.

I aquesta és la primera demanda que li faig: com pot ser que la llei que és el paraigua dels serveis socials al nostre país, que regula, article número 1, que ordena el sistema de serveis socials amb la finalitat d'accedir a l'accés universal, per fer efectiva la justícia social i promoure el benestar del conjunt de la població, aquesta llei, no surti al pla de govern de la seva conselleria?

Vostè té una gran responsabilitat, conseller Cleries, però vostè ha agafat la tisora. Ha agafat la tisora sense fer soroll, perquè a diferència d'altres consellers del seu Govern que expliquen quines són les retallades, vostè les està fent en silenci. Una acció en passiva en serveis socials és passar la tisora. I això és el que vostè està fent, deixar de fer coses que són imprescindibles que es facin per tirar endavant els serveis socials.

Jo li pregunto, senyor conseller Cleries, si vol ser el primer conseller de la història democràtica d'aquest país que faci anar enrere els serveis socials, perquè per l'acció que està fent fins ara ens està demostrant que passarà a la història com el primer conseller que faci tirar enrere els serveis socials al nostre país.

El conseller no explica tampoc què pensa fer amb les polítiques socials en un moment de crisi, perquè si les polítiques socials són importants encara ho són més quan estem en una situació de crisi. Ahir vam conèixer l'atur registrat; a part de tenir més persones que mai a l'atur en aquest país, tres de cada deu persones que estan a l'atur no tenen cap prestació. Sap què fan aquestes persones, conseller? Demanen la renda mínima d'inserció. I és que quan hi ha crisi hi ha més persones que necessiten els serveis socials. I li ho estem dient, li ho diem nosaltres, li ho diuen les entitats del tercer sector, es fan manifestos: en temps de crisi, necessitem més recursos per a les polítiques socials; és de sentit comú.

I la veritat és que la seva passivitat està generant incerteses. És la primera vegada que veiem un manifest que diu «Ni un pas enrere», un manifest preventiu, perquè, com que no diu res, com que no obre la boca, no sabem què farà vostè amb el seu pressupost. I les entitats tenen por, hi ha incertesa en el sector. Estem preocupats per un conseller que no dóna la cara i que no ens diu què pensa fer amb les polítiques socials. Sí que diem una cosa, que les retallades lineals i indiscriminades són ideològiques.

El president Mas, en la inauguració del Congrés del Tercer Sector, fa unes setmanes, va dir que amb menys haurem de fer més. I això, sense dir-ne retallades, és la definició de retallades. Vostè va estar a la cloenda del congrés, acabaven de llegir el manifest, i el manifest deia que volien més recursos per a les polítiques socials. Vostè va fer la cloenda, no en va dir ni una paraula, digui-ho avui aquí.

Paràlisi, també. Té equipaments acabats, llestos per entrar en funcionament, i amb els llums tancats. I ahir a la tarda es despatxa una nota de premsa del seu departament dient que concedirà ajudes econòmiques per poder pagar residències privades. Si en té de públiques tancades, si s'estan reduint! Què passa a...?, el Bon Pastor va sortir ahir, però podríem parlar de Bellvitge, de Sant Esteve Sesrovires, podríem parlar de Vilanova i la Geltrú, de Batea, d'Almacelles, de Sort... Podria fer una llista de residències que vostè no està concertant, d'ajuntaments que estan avançant diners i que els està escanyant, perquè no els dona els recursos. Tampoc els agafa el telèfon, als alcaldes; sembla que les converses són per al mes de juny o per al mes de juliol.

No sé a què dedica el temps, conseller. Al que no veiem que dediqui el temps és a l'aplicació de la Llei de la dependència. El dia que va venir a comparèixer a aquest Parlament va dir que no aplicaria el grau dels moderats, però és que avui podem dir també que els no moderats, els grans dependents, també estan patint un alentiment de l'execució de la llei en un 35 per cent. I no s'hi val a dir que és que s'ho han trobat tot molt desendregat, perquè amb l'ordre que hi havia –amb l'ordre que hi havia– nosaltres estàvem donant sis mil prestacions el mes, sis mil; en la mateixa situació vostè, en dona quatre mil. Ens ho haurà d'explicar. Això són prestacions, però podríem parlar de residències: el Govern d'esquerres estava donant 337 places el mes; vostè n'està traient 39, ho està alentint. I jo li reclamo des d'aquí que apliqui la Llei de la dependència, aquella que no van recolar; que agilitzi el seu compliment, i sobretot que vingui al Parlament a donar explicacions, conseller. En la seva compareixença li vaig demanar que convoqués la Comissió Mixta Govern-Parlament per donar les dades, potser no són bones i no les vol explicar, però convoqui la Comissió Mixta Parlament-Govern per explicar el desplegament de la Llei de la dependència.

I què és el que està proposant el conseller? Doncs, veiem per la premsa, perquè és com ens assabentem de la seva acció de govern, que vol proposar uns nous ajuts per a famílies en situació de vulnerabilitat. Que no sap que això ja ho fan els ajuntaments? Vostè ha convocat una taula, s'ha oblidat dels ajuntaments, en la sessió constitutiva; ara sembla que sí que els convocarà. Però els ajuts d'urgència social ja els tiren endavant els ajuntaments; no dupliqui, no dupliqui estructures, no faci estructures paral·leles, doni recursos als ajuntaments, perquè són els que estan en primera línia de foc en els serveis socials.

En definitiva, conseller, jo li demano que estigui a l'alçada de la situació, que li ho exigeix; que construeixi en comptes de destruir, i que es posi a treballar. Jo ara tinc certa curiositat, quan agafi la paraula, per veure quants minuts vostè dedicarà a fer propostes o quants minuts dedicarà a posar el retrovisor, perquè és al que ens té acostumats en aquests mesos que porta de conseller.

Jo li demano que superi el pessimisme i la por, i que es comprometi a reforçar els recursos destinats a serveis socials, que superi la seva paràlisi i reactivi la maqui-

nària de la Llei de la dependència, que sigui transparent i que ens doni les dades, i que convoqui aquesta comissió mixta i Parlament, que superi també la seva paràlisi i que posi en marxa aquests equipaments que ja estan acabats, que s'han d'encendre els llums i que cal pagar als ajuntaments, i que abandoni la prepotència de què li parlava, que escolti els ajuntaments i que tingui en compte aquest Parlament.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable conseller Josep Lluís Cleries, conseller de Benestar Social i Família.

El conseller de Benestar Social i Família (Josep Lluís Cleries i González)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, senyores diputades..., senyora diputada Granados, em sorprèn molt la seva interpellació, sobretot el contingut. Jo celebrego que em faci una interpellació, perquè si alguna cosa tinc és molt de respecte per aquest Parlament, perquè he estat set anys diputat i a més a més perquè també vam lluitar per tenir Parlament, i per tant li tinc respecte perquè me l'estimo molt.

I, per tant, quan vostè diu «quatre mesos després: pessimisme, por»: si alguna cosa no he estat mai a la vida és pessimista, ni he tingut por. «Paràlisi»: miri tot el que estic fent, miri la meua agenda i miri si estem donant la cara; estem a tot arreu i estem parlant amb les entitats, estem parlant amb el sector, estem donant respostes. «Prepotència»: em coneix poc. «Menysteniment als ajuntaments i al Parlament»: escolti, als ajuntaments hi ha hagut alcaldesses seves, no cal que digui noms, perquè estem en vigílies electorals, però que ens han agraït la rapidesa amb què hem contestat i amb què hem estat a prop seu. I, per tant, si vol, li donaré la llista; després li dic noms d'alcaldes i alcaldesses socialistes que ens han agraït la nostra diligència i precisament la facilitat amb què contestem a tothom i ens posem al telèfon. Afirmacions gratuïtes, quan es ve a aquesta tribuna, seria millor no fer-les.

El pla de govern no menciona la llei, ni aquesta ni cap. Pot contestar... (*Remor de veus.*) Escolti, una llei que està aprovada l'any 2007 i que va entrar en vigor l'1 de gener del 2008, cal anar-la mencionant? Les lleis, el Govern les ha de complir, i, per tant, com que les ha de complir, no cal anar mencionant-les al pla de govern, perquè..., per exemple, alguna diem que s'ha de desplegar, la Llei d'infància, perquè està recentment aprovada, però altres, com aquesta, ja tenen un bon desplegament. I la setmana passada es va reunir el Consell de Serveis Socials. Per tant, estem en línia.

Miri, a vostè el que li preocupa és que vostè voldria fer aquí una intervenció sobre tissors i no la pot fer, perquè estem treballant conjuntament amb el conseller d'Economia i Coneixement per intentar que l'ajustament econòmic que cal fer afecti el menys possible les polítiques socials. Això a vostè la preocupa? Hauria d'estar contenta que sigui així, i hauria de felicitar-nos perquè sigui així (*remor de veus*) –hauria de

felicitar-nos perquè sigui així. I si vol posar-se medalles, ja que parlen de medalles, doncs, aconsegueixin que el seu Govern a Madrid, el del PSC-PSOE (*forta remor de veus*), doni els recursos que corresponen a Catalunya, que paguin el que ens deuen, és això el que han de fer! I, aleshores, que els seus vint-i-cinc diputats i diputades serveixin d'alguna cosa per a Catalunya (*persisteix la remor de veus*), a part de servir el Partit Socialista Obrer Espanyol (*aplaudiments en un sector de l'hemicicle*). És això, el que han de fer vostès.

I vostè m'ha dit que posi el retrovisor, perquè vostè té ganes de retrovisor. Miri, li diré una cosa, i la vull posar al retrovisor, i el posaré. Sap en què estem molt entretinguts? A posar ordre en el seu desordre. I vostè pot parlar amb l'exdirectora general de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i li pregunta sobre el desordre que allà hi ha, començant perquè el responsable del Prodep era una persona eventual que estava en un càrrec de responsabilitat, per tant, política, que es feia passar per director general i no n'era, i per tant, tot això, sí que en podem parlar.

Però, miri, de la dependència, a part que li diré el que estem fent si tinc temps, hi ha una cosa que li vull dir. Sap en què estem entretinguts ara, per exemple? –i vostè li ho pregunta a l'exdirectora de l'ICASS. En un arxiu que es diu Bardoc. Vostè li pregunta això: «Escolta, el Bardoc, què és?, i d'on ve aquest nom?», també li pregunta de què ve aquest nom. Jo no li ho explicaré, que li ho expliqui ella. Sap què és el Bardoc? Doncs, 29.343 documents sense tramitar, que estan en trenta-tres caixes, que corresponen a 29.271 persones, d'expedients de la dependència perduts entre els anys 2007, 2008 i principis del 2009. I estan apilats en trenta-tres caixes. Doncs, estem esbrinant, una per una, d'aquestes 29.271 persones, en quina situació es troba; i la gran sensibilitat social del seu Govern i del seu partit es veu en fets com aquests: s'adonen que s'han perdut milers d'expedients, i quan els troben, en lloc de donar resposta a les persones i a les famílies, els apilen i els posen a l'habitació dels mals endreços. Doncs, ara hi ha algú que ho està endreçant. Doncs, és aquest..., el que estem fent.

O vol dir...? Sap en què hem retallat, senyora Granados?, i això ho pot dir amb titular. Doncs, en un 1.400.000 euros, el que correspon a pagaments de la nòmina d'alts càrrecs, de personal eventual i d'estructura. Hem aprimat l'estructura política i administrativa del departament en el que és capítol I, i aquests diners els dedicarem a la gent. Aquesta és la diferència.

Sap què hem aturat? Unes cartes del programa d'ajudes tècniques –5.400–, que se'ls treia l'ajuda a domicili, fins que la tramitessin per la Llei de la dependència. I sap què hem fet, nosaltres? Que continuaran cobrant-ho fins que cobrin a través de la Llei de la dependència. Vostès ja els ho havien tret. Cartes enviades mentre es feia el canvi de govern. I si vol li'n passaré còpies, perquè estigui contenta i les vegi. La transparència, tota. Vingui al departament i li ensenyo les trenta-tres caixes, i també li ensenyo aquestes cartes.

O l'ajut del «Viure en família». Vostès van enviar vuitanta-sis cartes, també mentre es feia el canvi de go-

vern, que se'ls reclamava a persones amb gran dependència entre 4.000 i 7.000 euros –entre 4.000 i 7.000 euros–, a persones amb gran dependència que cobren la pensió no contributiva, precisament, de gran discapacitat.

Aquestes són algunes de les coses. I vostè ve aquí i diu: «Vostè està paralitzant la Llei de la dependència.» Vostè va escoltar ahir el síndic de greuges, el que va dir de l'any 2010? Que els expedients de la Llei de la dependència l'any 2010 tardaven entre un i dos anys i mig. Ho va dir aquí mateix, en aquesta tribuna, ahir. I vostè ve avui aquí com si vostès ho tinguessin tot al dia, i ens demana: «Escolti, vostè què està fent? Passarà a la història per haver retallat els serveis socials!» Quina història més curta, quatre mesos!, per valorar tota la història dels serveis socials i que jo passaré a la història. Jo no vull passar a cap història, jo vull passar a ser una persona que estic aquí per servir la gent, que aquesta és la meua motivació (*remor de veus*); no vinc a passar a la història, vinc a servir la gent (*aplaudiments en un sector de l'hemicicle*), això és el que em motiva i per això estem aquí.

I vostè em diu: «Què pensa fer amb els equipaments?» Doncs, més que vostès. M'ha parlat de Bon Pastor. Escolti, Bon Pastor, vostès l'havien de tenir acabat, Bon Pastor i nou residències més, el setembre de l'any 2009, per un conveni signat entre la consellera, que en aquell moment era del seu partit, i el senyor Hereu. Quantes residències es van obrir el setembre del 2009? Zero. Quantes residències es van obrir fins al novembre, 28 de novembre del 2010, amb vostès al capdavant a la ciutat de Barcelona, residències públiques? Zero.

Sap què van fer vostès la primera legislatura del pla «Pobresa zero»? El zero. (*Remor de veus.*) Sap vostès què van fer la legislatura passada? Sap vostès què van fer amb el pla d'inclusió social de la legislatura passada? El van aprovar el mes d'octubre de 2010.

Per tant, no ens vinguin a donar lliçons de segons què. Vostè ha volgut venir agressiva, aquí. I aleshores vostès ha de trobar... (*veus de fons*), sí, sí... Home, a veure, que algú surti aquí i et digui pessimista, que estic paralitzat i que sóc...

La presidenta

Un moment, un moment, un moment... Conseller, si us plau, un moment. A tots els demano una mica de... (*Remor de veus.*) A tots, a tots..., he dit que a tots, senyores diputades i senyors diputats. (*Pausa.*)

Continui, senyor conseller.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies. Vostè em diu pessimista, que estic paralitzat i que sóc prepotent; i això no és agressivitat. Molt bé; doncs, fantàstic.

Jo li dic: Bon Pastor, l'obrirem. L'equipament d'infància, també, del carrer Joan Borràs, també l'obrirem immediatament. El Centre Marina, Esclat Marina, per a persones amb discapacitat, l'obrirem. Per tant, tenim tota una llista d'equipaments que obrim i que po-

sem en marxa. I sap per què no s'ha obert Bon Pastor abans? Doncs, perquè la companyia elèctrica no havia fet l'escomesa; i això ho sap la regidora del districte i ho sap el tinent d'alcalde, el senyor Ricard Gomà, i ho sap la gerent de serveis socials.

Per tant, nosaltres estem fent la feina i, fixi's, jo he vingut a comparèixer..., molts dels temes que jo he tret ara aquí, jo els havia tret? No. Perquè no és la meva motivació venir aquí a explicar el passat. Ara, vostè vol que li expliqui el passat –vol que li expliqui el passat. (*Remor de veus.*) I si vol passat el tindrà. I, a més a més, es troba amb una cosa: que el seu passat, en l'àmbit dels serveis socials, precisament no és gaire lluit.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

La presidenta

Té la paraula, per a la rèplica, la diputada senyora Eva Granados. I demano una mica de més tranquil·litat entre els diputats i diputades. Encara queda una part important del Ple.

Eva Granados Galiano

Molt bé. Conseller, acabaré ràpidament, eh? I no confongui el fons amb les formes. Jo no he estat agressiva en les formes. (*Veus de «No!»*) Potser el que dic és contundent, perquè tinc un fons contundent, perquè tinc moltes coses a dir-li de la seva no-gestió en els quatre mesos. I, ja ho he dit, quants minuts dedicaria vostè de la seva intervenció a parlar, a posar el retrovisor. És una actitud, trobo que indigna d'un conseller en aquest Parlament. (*Remor de veus i alguns aplaudiments.*)

Conseller, jo crec que ha de canviar de registre. Ja no és el diputat aquell de l'oposició que feia de corcò de la consellera Capdevila i de les conselleres d'Acció Social i Ciutadania; vostè ara té una responsabilitat: està al capdavant dels serveis socials d'aquest país. I a casa meua es diu: «Obras son amores y no buenas razones.» El pressupost que vam trobar de Benestar i Família, on vostè havia estat també director general, era de 600 milions. L'hi hem deixat amb més de 2.000. Ara volem veure, en aquesta situació de crisi, si és capaç, si té la fortalesa suficient, en aquest Govern del qual forma part, de mantenir els drets de les persones que més ho necessiten en aquest país: 600 milions, 2.200 gairebé. Jo vull parlar d'això, del futur dels serveis socials, perquè és evident que a vostè només li agrada posar el retrovisor.

Va prometre molt mentre era diputat, molt, aquí al Parlament. Seria tan fàcil agafar les seves interpellacions i agafar literals de les seves interpellacions, seria tan fàcil, conseller. No ho he volgut fer. Però recordo de les lectures, una d'elles que deia: «Pobra Llei de la dependència», li deia a la consellera Capdevila, «pobra Llei de la dependència.» Potser li ho haig de repetir jo ara, perquè amb una retallada del 35 per cent jo no li dic «pobra Llei de la dependència», jo li dic «pobres dependents de casa nostra». Perquè sí que hi està pas-

sant les tisoires, conseller, sí que les hi està passant, i per això ho puc dir, perquè tinc les dades. No perquè me les hagi donat vostè. Les dades les agafo de la pàgina web del Imsero, com pot fer qualsevol ciutadà en aquest país, i així puc saber quin és l'endarreriment que està vostè donant a la Llei de la dependència.

Ajuntaments, em comentava: contractes programa. Vostè troba normal que a aquestes alçades de l'any els ajuntaments no sàpiguen si hi haurà o no retallades en els contractes programa? Què passarà el segon semestre d'aquest any als municipis del nostre país? S'hauran de tancar serveis socials? S'hauran de fer expedients de regulació a les empreses que estan contractades pels ajuntaments? És que no m'ha respost cap pregunta de les que li he fet. Digui'm si els contractes amb els ajuntaments estaran en perill. Digui'm, els serveis socials bàsics, si els tenen garantits, els ajuntaments, perquè, com que estem amb un pressupost prorrogat i no diuen res, no sabem el que passarà el segon semestre als ajuntaments. Sí que sabem una cosa: que continuará augmentant l'atur i que continuarem necessitant més recursos per a serveis socials. I l'únic que sabem del seu Govern és que tenen unes tisoires molt grans: a salut, a educació, i també a serveis socials. Simplement li reclamo que surti aquí i que ens digui exactament de quina magnitud són les seves.

I parlant de retrovisor, conseller Cleries, nosaltres el 2003 vàrem trobar 70.000 expedients en caixes. Vull dir que d'endreçar (*remor de veus*) –d'endreçar– en sabem, en sabem molt, també.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable senyor Josep Lluís Cleries.

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies, senyora presidenta. Miri, algunes de les coses que hem fet. Aquest dilluns va entrar en vigor el Fons de garantia per impagament de pensions, que ho sap. (*Veus de fons.*) Sí, ho deia la llei del 2003, que va entrar en vigor el 16 de gener del 2004, i vostès en set anys no el van posar en marxa. I mentrestant, si vol que ens posem de la manera que a vostè li agrada, totes aquestes famílies van estar esperant set anys, quan es trobaven amb impagament per les pensions d'aliments dels seus fills i filles. I vostès ho van anar endarrerint, endarrerint..., set anys. Per tant...

Què estem fent, també? Pacte per a la infància, l'estem treballant. Hem fet un pacte amb les entitats municipalistes pel reglament de la Llei anomenada d'estrangeria. Ho sap, oi, que ho hem fet?

Què més hem fet? Doncs, els plans pilot, que va impulsar l'anterior Govern i nosaltres els hem continuat, en municipis com Badalona, Terrassa, Salt, l'Hospitalet i el Vendrell. Hem convocat el Consell General de Serveis Socials. Hem creat i posat en marxa el Grup de Treball contra la Pobresa i per a la Inclusió Social, en el

qual hi seran els ajuntaments, l'Associació i la Federació de Municipis. Hem impulsat un conveni amb Caixa Catalunya, una part continuada, per a atenció als cuidadors familiars, i a més a més, també, per atendre les famílies que tenen fills i filles amb autisme, que hi havia un acord de la legislatura passada que no es va fer. I així li puc anar dient una llista molt llarga, però vostè... I d'equipaments, també, doncs, li he dit algun dels que es posa en marxa; també posarem en marxa la residència de discapacitat psíquics de l'Hospitalet-Bellvitge, també la residència per a persones amb malaltia mental de les Corts-Montnegre, que, per cert, va ser inaugurada el setembre del 2010, però no es va obrir... (*Veus de fons.*) No, una part, no; a la part de malalties mentals no es va obrir res, es van obrir altres serveis, altres, però aquesta es va inaugurar i no es va posar en marxa.

I després hi ha un conveni, que abans li citava, que precisament ahir en vaig llegir un tros, que era tot el conveni de Barcelona, que deia que s'havien endarrerit per la situació econòmica. És a dir, quan vostès endarrereixen per la situació econòmica està bé, aleshores està molt bé, i és en bé de la política social. Per tant, jo, senyora diputada... I em diu: «Jo no poso el retrovisor.» I se n'ha anat a l'any 2003! No sé si veia re, amb el retrovisor tan lluny, no? Vull dir, per tant, escolti, jo li demano també més seriositat quan diu determinades coses.

Estem canviant tot el sistema de la dependència, i hem canviat..., i el Prodep, gràcies a Déu!, ja no existeix, i gràcies al canvi en el departament. I, a part, hi ha una coordinació amb el Departament de Salut per a tot el que és l'atenció a les persones, el que en diríem del sociosanitari, que hi havia molts problemes en el passat i volem posar-hi remei. Ho estem treballant.

I vostè em parla d'ajuntaments, i ho tinc aquí, i després, si vol, li ensenyo quin ajuntament. Hi ha un informe d'un ajuntament que vostè ha citat, que s'hi ha fet un residència molt gran, hi ha l'informe on diu que no és prioritari. Al cap d'un dies hi ha un informe que ja és prioritari. I al cap d'uns dies se li fa una resolució per la totalitat del cost de la residència, que són 3.900.000 euros. I és un ajuntament de les Terres de l'Ebre. I diu que no és prioritari, l'informe, i el tinc aquí, i després es fa.

O hi ha un ajuntament del Vallès, amb alcalde socialista, que hi ha un certificat del secretari general en què se li diu que se li pagaran 600.000 euros pel mobiliari, i l'ajuntament fa la residència, i, després d'aquell certificat, se li diu que no se li pagarà re; hi ha un certificat i una carta darrere. Per tant, escolti, si vol un dia d'això en puc fer una enciclopèdia.

A mi m'interessa parlar de futur. Vostè ha volgut venir amb el retrovisor. Jo li ho dic, nosaltres estem per treballar en un moment de dificultat. Sap amb què m'he trobat jo, aquests dies, amb satisfacció, contràriament al que han fet vostès? Que algunes entitats d'aquestes del tercer sector ens hem trobat i m'han dit: «Josep Lluís, estem al teu costat; estem al teu costat perquè el moment és difícil.» I vostès, com a grup parlamentari, m'agradaria escoltar..., com en molts temes vam estar la legislatura passada, amb totes les lleis socials, que vam estar al seu costat i les vam aprovar per unanimitat, i amb el Pacte per a la immigració, i amb tantes coses, vam vo-

ler estar al seu costat i ho vam fer amb satisfacció, al servei del país. I també els demanem: «Treballem junts per als serveis socials del país, si volen.»

I vostè em diu la comissió interdepartamental. La convocarem quan vostès van establir, que és el mes de juny —el mes de juny—, dues l'any, i es feia al juny i al desembre. Per tant, toca al juny, que és el que van establir. Jo em vaig queixar, jo vaig dir: «Jo la vull trimestral.» I està aprovat que sigui dos cops l'any. Doncs, no pateixi que la farem.

I una recomanació, si em permeten: els demanem que estiguin al nostre costat també per aconseguir els recursos que Catalunya necessita, que són per fer polítiques socials. I vostès tenen ministres a Madrid i li poden dir a la senyora Chacón que, a part de venir a repartir clavells, a Catalunya, vingui a portar els diners que Catalunya necessita i que són nostres.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Conseller, conseller..., s'ha acabat...

El conseller de Benestar Social i Família

Moltes gràcies.

La presidenta

El següent punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre l'ocupació del personal de la funció pública.

Interpel·lació

al Govern sobre l'ocupació del personal de la funció pública (tram. 300-00042/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, diputades i diputats, en primer lloc voldria saludar els representants dels treballadors acomiadats que estan avui aquí, en aquest Ple. En nom del meu grup parlamentari, vull iniciar la meua intervenció agraint i reconeixent la tasca que porten a terme tots i cadascun dels treballadors i treballadores dels serveis públics, sigui quina sigui la seva funció, sigui quina sigui la seva posició en l'organigrama, sigui quina sigui la seva forma de vinculació amb la Generalitat, als quals voldria reiterar el nostre suport en uns moments en què la seva existència està injustament qüestionada. Mentre malden per dur a terme el seu servei, la seva funció, la seva missió, viuen amb l'angúnia permanent de no saber si demà tindran feina i quina serà i què serà el que cobraran a final de mes.

Senyora consellera, vostè en la seva compareixença va dir que la reforma de l'Administració és una de les grans reformes pendents d'aquest país, i que els ciutadans tenen dret a una bona administració, i que aquesta reforma s'havia de fer amb la complicitat i la implicació dels treballadors i treballadores, negociada amb els sindicats. També, ens deia, austeritat en la gestió de la plantilla i reducció en la gestió de les despeses de personal, amb molta sensibilitat amb els serveis bàsics d'atenció de les persones. Però no ens va concretar quines mesures pensava portar a terme.

Les mesures, ràpidament les hem vistes: aplicació del decret sobre mesures de reducció de despesa de personal de la Generalitat a nivell de tots els departaments i organismes de la Generalitat en base a la reducció del 10 per cent del pressupost, un criteri comptable però en absolut un criteri qualitatiu. També publica una instrucció de la Direcció General de la Funció Pública que estableix que les entitats del sector públic han de reduir la seva despesa de personal un 6 per cent i un 5 per cent, els efectius del seu personal. En aquests moments hi ha cinquanta mil persones treballant en els diferents ens i empreses públiques de la Generalitat; una retallada del 5 per cent vol dir 2.500 persones més a l'atur.

Les declaracions de la secretària de l'Administració i Funció Pública, dient que caldria replantejar entre quinze mil i vint mil funcionaris que fan tasques burocràtiques, el que ella va anomenar «el greix burocràtic». Les retallades en l'àmbit de la salut, no renovant contractes temporals i fins i tot d'aquells que tenien contracte, que estaven treballant feia temps en treballs estructurals. O el mateix està passant en l'àmbit de l'ensenyament, al no cobrir..., no fent substitucions. O no fent substitucions en l'àmbit dels serveis socials, les residències de la gent gran, els centres de menors. També en els diversos departaments hi han hagut o s'ha acomiadat diversos..., personal temporal. I, a més a més, no han contractat dos-cents mossos d'esquadra.

I, finalment, una cosa que no s'havia fet mai: l'acomiadament de personal laboral fix de les empreses públiques de la Generalitat, amb vint dies per any –realment estic segura que els hauria agradat estar treballant a la privada, com a mínim haurien pogut negociar, eh?–, i algun d'ells amb bastants anys d'antiguitat.

Però les seves retallades no tan sols tenen repercussions en l'ocupació dels treballadors que tenen una vinculació directa amb la Generalitat, sinó que també estan destruint ocupació en totes aquelles empreses que té la Generalitat subcontractades –empreses de neteja dels centres sanitaris–, o a la concertada de la XHUP, o també al deixar de fer obres públiques. Ja estan dient que hi hauran acomiadaments totes les empreses subcontractades de GISA. En fi, senyora consellera, el que estan fent és ser una màquina de destrucció d'ocupació.

Senyora consellera, nosaltres volíem saber amb quins criteris s'estan efectuant aquestes retallades. S'han marcat prioritats sobre departaments, empreses o ens públics? En base a quines necessitats, tant econòmiques però també de servei, s'estan prenent aquestes de-

cisions? S'ha tingut en compte la repercussió que poden tindre en la qualitat dels serveis? Què passarà amb el 30 per cent de la plantilla de la Generalitat que són interins o tenen contracte temporal i que tant tenen treball de substitució com d'estructura de la Generalitat?

Senyora consellera, vostès estan fent créixer l'atur a Catalunya; en aquests moments ja quasi arribem als 730.000, però amb les seves polítiques l'atur creixerà més. I a més a més ho estan fent reduint empleats públics, quan Catalunya és la comunitat autònoma que té un percentatge més baix, amb relació a l'ocupació, d'empleats públics, un 10 per cent. La mitjana de l'OCDE és un 14,3 per cent. Estem per sota de la majoria dels països de la Unió Europea i no diguem dels països nòrdics, que precisament són els que tenen un estat del benestar social molt més desenvolupat, i que vostès diuen defensar; ells tenen el doble de l'ocupació en aquest servei.

Senyora consellera, vostè ja està reformant l'Administració pública, sense comptar amb els treballadors, sense comptar amb els sindicats, sense comptar amb els grups parlamentaris. No podem permetre que un objectiu polític tan ambiciós i transcendent com és el de racionalitzar les estructures administratives de la funció pública vostès ho estiguin fent d'aquesta forma. No tenen una previsió a llarg termini, no tenen una planificació, ni coordinació, ni avaluació de les prioritats. I, deixi-m'ho dir, no tenen ni una visió global de país.

Nosaltres podem acceptar que les estructures organitzatives de les administracions i prestadores de serveis públics poden ser millorables, però, per això, no es pot fer d'una forma improvisada, indiscriminada i reduint personal a tort i a dret. La seva política és reduir els serveis públics a la mínima expressió, i la crisi, per vostè, és l'excusa que han fet servir, és la coartada per anar desmantellant els serveis públics i sigui la iniciativa privada la que es faci càrrec d'ells. I així ho va dir el senyor Mas quan va tindre una reunió amb l'escola de negocis, que va dir: «És hora que la iniciativa privada agafi la iniciativa al sector públic.» Aquest és el seu objectiu, la privatització de tot allò que és públic. I, per poder-ho privatitzar, primer s'ha devaluar, per tindre l'excusa perfecta perquè després el millor és la gestió privada. Perquè reduir el personal dels hospitals, les escoles, els serveis socials, aturar les inversions, destruir llocs de treball públics i un llarg etcètera és una activitat que només pot dur a terme qui no creu en tot allò que és públic. La sortida de la crisi no passa per crear més atur, ja que, com vostè sap molt bé, això fa baixar el consum i en moments de crisi els serveis públics juguen un paper fonamental de cohesió social.

Nosaltres li proposem que aturin els acomiadaments i la destrucció d'ocupació que estan fent i que facin un estudi de les estructures administratives i dels serveis de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens que en depenen per dur a terme la seva racionalització amb un impacte de quina afecció tindria això en els serveis públics; que ho portin al Parlament de Catalunya, que ho negociïn amb els sindicats i que en parlem. Perquè per aquí és per on vostès haurien d'anar, no fer-ho de forma indiscriminada. Nosaltres

defensem els serveis públics. En moments de crisi no es pot destruir ocupació pública, sinó que, en tot cas, ha de ser un incentivador..., la creació, per incentivar l'economia.

Senyora consellera, porti'ns un projecte racionalitzat, amb un estudi de quin impacte tindrà en els serveis públics; negociï-ho amb els sindicats, que, li ho recordo, el dia 14 d'abril la plaça de Sant Jaume estava plena de gom a gom, reclamant els seus llocs de treball. Facin això, que ho puguem negociar, ho puguem parlar, pel bé dels serveis públics de Catalunya i pel bé dels treballadors i treballadores i empleats públics de la Generalitat de Catalunya.

La presidenta

Té la paraula, per respondre, la vicepresidenta del Govern, honorable senyora Joana Ortega.

La vicepresidenta del Govern (Joana Ortega i Alemany)

Sí; gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats..., miri, senyora diputada, permeti'm que li digui una cosa, jo crec que el seu maximalisme i la seva manca de rigor avui en la seva intervenció..., em sembla absolutament alarmista i a més una manca de responsabilitat, sobretot d'una manca de responsabilitat, veient de qui ha format govern durant les dues darreres legislatures. I, per tant, vostè és coresponsable –vostè és coresponsable– de la situació que ens trobem actualment. Sí, en són coresponsables. Per tant, jo li demanaria rigor, li demanaria serietat a l'hora d'abordar el motiu de la seva interpellació, perquè jo crec que no fa cap bé ni al país, ni als treballadors de la funció pública, ni als sindicats. Per tant, jo li demanaria, si us plau, aquest rigor que vostè hauria de tenir.

I, miri, iniciaré la meua intervenció exposant les actuacions que hem dut a terme durant aquests primers mesos, durant aquests primers quatre mesos, i que donen compliment, a més a més, a allò que nosaltres presentàvem en el programa electoral i que també es va exposar en el discurs d'investidura del president, no?

En primer lloc, jo li voldria recordar que hem reduït l'estructura política –l'estructura política– de l'Administració en un 23 per cent. Això vol dir quaranta-dos alts càrrecs menys amb relació a l'anterior Govern –quaranta-dos alts càrrecs menys. Això vol dir menys consellers, això vol dir menys viceconsellers –de fet, no n'hi ha cap, de viceconseller–, menys secretaris generals i secretaris sectorials, menys comissionats –tampoc hi ha cap comissionat– i menys directors generals. I aquesta primera mesura, li ho recordo, de la reducció de l'estructura política de la Generalitat ha suposat un estalvi de 5 milions d'euros, que es consolidarà en els propers pressupostos.

Després d'aquesta primera mesura hem reduït, hem seguit reduint l'estructura política –li ho repeteixo, política– de la Generalitat, i, en concret, hem reduït un 43,2 per cent els càrrecs eventuais i hem passat dels 229 de l'anterior Govern als 130 de l'actual; per tant, 99 nomenaments polítics d'assessorament i de confiança

menys. I això també representa un estalvi no menyspreable de 5,2 milions d'euros. Per tant, ja portem un estalvi de 10,2 milions d'euros amb aquesta reducció de l'estructura política de l'Administració. I és cert que en aquests moments estem finalitzant una altra reestructuració dels departaments de la Generalitat que implica una disminució important dels càrrecs de comandament ocupats per funcionaris, i és una reducció mitjana d'un 20 per cent.

Però vostè em preguntava: «I per què ho fan vostès, això?» Doncs, miri, li ho explicaré i li donaré tres motius. Primer motiu: perquè creiem que una administració àgil i dinàmica, dimensionada d'acord amb les necessitats reals resulta molt més útil a la ciutadania i al foment de l'activitat econòmica; una administració més competitiva per fer un país més competitiu. Segon motiu? Doncs, el segon motiu és la situació econòmica, no?, una situació econòmica en la qual ens trobem immersos, que ens exigeix una reducció del dèficit existent i de la despesa pública. I el tercer motiu, senyora diputada, és la constatació que l'Administració de la Generalitat i tot el sector públic han crescut en els darrers set anys d'una manera injustificada i injustificable –d'una manera injustificada i injustificable–, ja que no hi ha hagut cap increment de competències que ho sostingui ni s'han ofert més serveis als ciutadans. I és veritat que la població ha augmentat en aquest període un 16 per cent, però el personal de l'Administració en aquests anys ha crescut més d'un 50 per cent. I aprofundiré en aquestes dades perquè l'ajudin a entendre altres coses.

Miri, l'any 2003 el col·lectiu de metges, mossos i mestres era de 93.806 persones i l'any 2010 el mateix col·lectiu era de 135.060; un increment, per tant, del 44 per cent. I està bé, senyora Civit, i està molt bé. El que no resulta gens explicable és que, durant aquest mateix període, els darrers set anys, la resta de col·lectius de personal ha passat de 35.704 persones a 45.989; un augment quasi del 29 per cent d'empleats públics, la immensa majoria dedicats a tasques burocràtiques, repartits pels diferents departaments.

Però el que encara resulta menys explicable és que durant les dues darreres legislatures, en les quals vostès han tingut responsabilitats en el Govern, li ho recordo, el personal del sector públic, el que la gent coneix com les empreses públiques –que és cert que tenen un funcionament més àgil, però també és cert que estan menys subjectes als mecanismes ordinaris de control–, aquest personal ha passat de 10.822 persones, el 2003, a 45.273, el 2010; un augment, senyora diputada, d'un 318,03 per cent, més que triplicat –més que triplicat.

I, per tant, escolti, no podem admetre com a justificació d'aquest increment desaforat..., que llastra l'economia del país, deixi'm que li ho digui, que vostès han incorporat als pressupostos empreses que no hi eren abans.

Miri, si li faig una comparació en termes purament homogenis, amb empreses que ja existien l'any 2003, les mateixes empreses, sense comptar-ne ni una més, tenien 10.822 treballadors públics, mentre que l'any 2010 n'ocupaven 16.067, un increment, en set anys, del 48,5 per cent.

Però, miri, anem una miqueta més enllà per posar-li exemples que vostè m'ha demanat. Comptem tot el sector públic, vull dir: consorcis, fundacions, entitats de dret públic i societats mercantils. Compararé el període 2006-2010 utilitzant, per tant, les mateixes normes de compatibilitat. En el cas de les fundacions, el personal va augmentar des de les 604 persones, el 2006, a les 6.443 del 2010; un increment, diputada, del 1.000 per cent –un increment del 1.000 per cent. (*Veus de fons.*) Sí..., però, escolti, si les xifres les tenen. Deu vegades més –deu vegades més–; fundacions.

En els consorcis, vostès han passat de 8.851 treballadors públics a 20.743. Per tant, s'ha més que duplicat, quasi s'ha triplicat, senyora Civit, sí. I, en el cas de les entitats de dret públic, s'ha passat de 8.895 persones, el 2006, a 12.302 el 2010. En aquest cas, l'augment ha estat quasi del 40 per cent. Per tant, això en una legislatura.

Per últim, les societats mercantils han passat de 4.122 treballadors, el 2006, a 5.812 el 2010, un 41 per cent més. Fixi-s'hi bé, un 1.000 per cent més, un 70 per cent més, un 40 per cent més, un 41 per cent més.

Escolti, aquest ritme de creixement, senyora diputada, és insostenible, és inaguantable. I vostès mateixos ho havien de veure quan el mes de juny del 2010 van presentar un estudi per a la racionalització del sector públic, proposta per la qual vostès volien passar de 243 entitats a 103, que deia que se n'havien de suprimir i integrar-ne algunes –de 243 a 103.

Escolti, i a hores d'ara què han fet? Vol que li digui què han fet? Doncs, han començat a fer alguna cosa amb set entitats –set entitats. Vostès també van aprovar tres acords de govern, del 2008, any en què, per fi, van començar a entendre que això de la crisi també ens afectava, a casa nostra, i vostès van fer tres acords que limitaven la contractació del personal. Que, per cert, van fer aquests acords i els van incomplir, els van incomplir de manera manifesta. I, sap per què els van incomplir? Perquè entre vostès havien d'arribar a certs equilibris polítics, i, per tant, ningú volia dur a terme aquests acords. (*Veus de fons.*) Sí, això és així. I hem arribat fins aquí, i això és el que hem trobat. Al principi, li he explicat les primeres actuacions que hem dut a terme, i ara li explicaré el que pretenem fer, d'una vegada per totes, per aconseguir, no únicament publicitar, una administració més àgil, més fàcil, més propera i més adequada a les necessitats dels ciutadans.

En primer lloc, volem que el criteri d'austeritat –el criteri d'austeritat– sigui un principi propi i consolidat, ara i sempre, en l'Administració; que cal recordar que es paga amb els diners de tots els ciutadans. Volem, a més, una administració, una funció pública professional i amb una elevada capacitat tècnica, amb un personal polivalent, adaptable a les situacions de canvi i a l'evolució que el país presenti.

I, en aquest sentit, volem reconèixer –i aquest moment em sembla el millor per fer-ho– la tasca que fan molts i molts professionals amb què compta l'Administració de la Generalitat i que, precisament –precisament–, en aquests darrers set anys no han vist prou reconeguda la seva vàlua en aquests darrers anys.

Deixi'm que li digui, senyora diputada, perquè ho crec fermament, que l'actiu més important que té l'Administració és el seu capital humà, és la seva gent, són els seus treballadors. Però el que no té cap fonament és el que vostès fan, que, per un cantó, parlen, i, per un altre, actuen totalment a l'inrevés. I, per tant, nosaltres creiem en la formació permanent del personal i creiem en el reconeixement de l'esforç i el desenvolupament de la carrera dels empleats públics. Creiem en la seva autoexigència i també en l'avaluació del seu rendiment. I segurament per assolir aquests reptes és precis prosseguir amb un correcte dimensionament dels departaments de la Generalitat i de les empreses públiques que ho comporten.

I, finalment, per aconseguir tot això ens cal avançar en l'aprovació d'un marc legal que empari aquesta reforma de l'Administració –sí, aquesta reforma que s'ha de fer–, i també una llei integral de la funció pública catalana que doni compliment al que diu l'Estatut de Catalunya; una cosa, senyora diputada, que vostès no van fer per una incapacitat manifesta de convergir voluntats, però que el país, més que mai, necessita.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la il·lustre diputada senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, vostè em parlava de rigor, vostè deia que havien disminuït el personal de confiança i que, en aquest sentit, havien disminuït, doncs, les despeses en personal de confiança. Jo li voldria preguntar: com les han disminuïdes? Vostès han disminuït delegats territorials, però els han incrementat substancialment el salari. I vostè ho sap: han incrementat el complement de destí i el complement específic.

Vostès, quina racionalitat han fet reduint la despesa d'alts càrrecs? Li posaré l'exemple de l'Incasòl. Vostès han acomiadat vint, vint-i-una persones de base i un directiu, però han contractat més directius amb salaris més alts. Vostès, a Adigsa, han fet acomiadaments de gent fixa.

I, permeti'm dir-ho, a vegades sembla que qui és de l'olla s'hi pot quedar i qui no, se'ls acomiada. (*Remor de veus.*) I això vostès també ho han fet... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyora presidenta, si us plau...

La presidenta

Un moment, si us plau, diputada...

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Demano al públic que estigui en silenci, si no, hauran de sortir de la sala. Continui, senyora diputada.

Mercè Civit Illa

Per tant, no ens enganyem. Miri, jo li diré una cosa, jo no entraré en guerra de xifres, perquè és una trampa dialèctica: em limitaré a exposar-los qüestions. I qüestions és que hi han hospitals que han tancat serveis d'urgències; qüestions, que hi han escoles que ens diuen que no tenen suplents; qüestions, que treballadors d'empreses públiques han estat acomiadats. Aquestes són les qüestions concretes, i, a les empreses subcontractades, les amenaces que tenen els treballadors d'acomiadaments. Això, per una banda.

Per una altra banda, senyora consellera, què és el gruix burocràtic? –què és? Perquè, si vostè està d'acord que han de créixer els serveis d'atenció a les persones, si vostè està d'acord que han d'haver-hi mestres, que han d'haver-hi metges, que s'han de gestionar els subsidis d'atur, si vostè està d'acord que els mossos d'esquadra han de ser-hi..., aquests no funcionen sols. Un mosso d'esquadra necessita algú que truqui al telèfon, que gestioni les denúncies. Les escoles necessiten algú que faci les inscripcions. Com més serveis es presten més personal es necessita, i hi ha personal que ha de fer tasques burocràtiques per poder tirar endavant aquests serveis. I així ha quedat clar... –vostè no ha escoltat la interpellació anterior?–, el que costava la gestió dels expedients de la Llei de la dependència? Això ho ha dit el conseller anterior. Aquest és el greix, el que això costa. Senyora consellera, sap qui li ha gestionat el seu bitllet i el seu hotel per anar al Vaticà? Una persona que feia gestions administratives. Per què s'ha de desprestigiar el valuós treball que fan persones que el que fan és fer efectiu que hi hagin aquestes prestacions de serveis?

Miri, si no es volen tindre serveis públics és evident que sobra, però si és un govern que vol donar serveis a les persones fa falta personal, i que, com vostè diu, personal qualificat, més agilitat a l'Administració pública, més professional, amb austeritat...; amb tots aquests criteris nosaltres hi podem estar d'acord i podem assumir autocríticament que en la darrera legislatura no vàrem fer la llei de la funció pública dels empleats públics.

Senyora consellera, nosaltres li presentarem una moció en què li demanarem racionalitat en totes les seves actuacions, a partir d'un estudi i de l'impacte que això pot tindre en els serveis públics, que aturin el que estan fent i que també ens posem a treballar en l'estatut de la funció pública. El que passa és que vostès ho fan sense negociar, ni amb els grups parlamentaris ni amb els sindicats. I evidentment que fan falta cèntims. Però, escolti'm, també se'n podrien recaptar més. I aquest debat ja l'hem tingut en aquest Parlament; el sistema impositiu també l'hem tingut. No, la manca d'ingressos no l'han de pagar els treballadors públics i els ciutadans beneficiaris dels serveis públics.

Senyora consellera, faci aquest estudi, presenti'l, parlem, negociem i arribem a acords.

(Alguns aplaudiments en un sector del públic.)

La presidenta

Els he dit que no poden aplaudir. *(Pausa.)* Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats..., diputada, miri, si vol un dia parlem i ve vostè al despatx i parlem de salaris i de complements de salaris, alguns que no estan autoritzats per la llei, i en aquests moments hi són. I si vol en parlem un dia. I no és aquest Govern qui els ha fet, d'acord? Però en parlem..., no, en parlem al despatx –en parlem al despatx. *(Veus de fons.)* Doncs, en parlem aquí, si vostès volen en parlem aquí –en parlem aquí.

Miri, vostès han fet créixer el personal per a tasques burocràtiques un 41 per cent. Senyora Civit, no faci demagògia, perquè sembla com si ens prenguéss a tots per «tontos». No, no facin demagògia. Vostè segurament no m'ha sentit, però, miri, deixi'm que li digui una cosa. Personal cessat i nomenat pel Govern de CiU, personal interí cessat entre l'1 de gener del 2011 i el 30 d'abril del 2011: total, 1.627 persones. Sap per què s'han cessat? Li dic per què? Doncs, miri, per recol·locació de funcionaris a què està obligat legalment perquè vostès van fer una instrucció que deia que en l'acomiadament de personal per reingrés de funcionaris s'acomiadava el funcionari que tenia menys antiguitat com a interí, és a dir, menys serveis prestats a l'Administració. I, com és lògic –i, com és lògic–, 1.627 persones han perdut el lloc perquè s'ha incorporat gent que en aquells moments estava en el Govern.

Escolti, personal interí nomenat, 1.780 persones. Escolti, i d'aquestes persones n'hi ha 769 que pertanyen a col·lectius que s'han excepcionat en la limitació de contractació –Administració de justícia, benestar social, família, atenció a la infància, a la gent gran, residències, agents rurals, etcètera. Per tant, senyora Civit, a mi em sembla molt bé que vostè vagi fent aquesta demagògia...

Deixi'm que li digui una cosa. Personal sanitari: miri, hi ha hagut un increment de 1.356 nomenaments; sí, un increment de 1.356 nomenaments.

I deixi'm, per últim, que li digui una altra cosa. Miri, el Govern tripartit justament ha estat el gran generador de l'ocupació pública en precari. Sí, vostès que s'omplen la boca... Miri, l'any 2003 hi havien 9.768 interins, un 27 per cent de la plantilla. L'any 2010 n'hi ha 14.975, un 33 per cent de la plantilla.

Posem més exemples, doncs, del que en diria jo «una dubtosa lleialtat institucional»? Doncs, miri, que segurement a 30 de desembre vostès van fer contractes laborals indefinits, i vostès ja no estaven al Govern, sabien que Convergència i Unió assumiria el Govern. I vostès a 30 de desembre del 2010 van fer contractes laborals indefinits.

Per tant, senyora Civit, parlem de tot el que vostè vulgui, parlem amb tota la transparència. Jo l'únic que li demano és rigor i l'únic que li demano és que les coses les pugui acreditar, les posi sobre la taula i que, per tant, no anem amb aquesta demagògia que no ens porta res, perquè sembla el populisme..., el que alguns estan acostumats a governar i que no porta res més que aixecar aquest alarmisme i aquesta manca de responsabilitat.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, passem al punt tretzè de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la seguretat ciutadana als municipis.

Interpellació

al Govern sobre la seguretat ciutadana als municipis (tram. 300-00046/09)

Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, el diputat il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, honorable vicepresidenta, la finalitat de la interpellació, fonamentalment, és conèixer quines seran les polítiques que impulsarà el Govern per garantir la seguretat als nostres municipis i a les nostres viles i quines seran les actuacions concretes que impulsarà el Govern per millorar la coordinació amb les policies locals. Si em permet, conseller, volem introduir una visió més municipalista de l'anàlisi de les polítiques que impulsarà en matèria de seguretat el Govern.

Si analitzem quin ha estat –i ara tenim una certa perspectiva per poder-ho fer– el desplegament dels Mossos d'Esquadra al territori, en el conjunt de Catalunya, podem arribar a algunes conclusions.

Primer, que hi ha un acord unànimе que en aquest desplegament, actualment, hi ha un dèficit en el nombre d'agents. I, per tant, la primera conclusió clara és que va primar el calendari per sobre de garantir la seguretat en aquells territoris on es desplegaven els agents dels Mossos d'Esquadra. Per tant, la primera conclusió és una incidència negativa en la seguretat als nostres municipis i a les nostres viles.

En segon lloc, hi havia un missatge oficial mentre es feia aquest desplegament, i el missatge oficial era dir als ajuntaments: «Escolteu, no us preocupeu...» (*veus de fons*) –és que, si no, el conseller no em sent bé; gràcies. El missatge oficial era el següent: «Escolteu, no us preocupeu, els ajuntaments, que, un cop fet el desplegament, els agents de la Policia Local es podran destinar a aquelles funcions que els són més pròpies, com poden ser la policia administrativa, la policia assistencial, el control del trànsit, etcètera. I s'hauran de limitar a col·laborar en l'àmbit de la seguretat, i no assumir la seguretat, com succeïa en aquells municipis en què s'estava fent el desplegament per manca d'efectius del Cos Nacional de Policia o de la Guàrdia Civil.»

La pregunta que avui ens hem de fer és: podem mantenir aquesta afirmació? Des del Grup Parlamentari Popular creiem que no, creiem que al dia d'avui encara hi ha moltes policies locals que estan assumint competències en matèria de seguretat ciutadana i estan assumint el dèficit d'aquell mal desplegament, en el sentit d'aquell dèficit d'efectius del Cos de Mossos d'Esquadra al territori.

Per altra banda, quin ha estat el model de desplegament? El model de desplegament ha estat, per resumir-ho molt, basat en una única comissaria que donava servei al conjunt d'un territori concret, a diferència d'altres desplegaments d'altres cossos i forces de seguretat que teníem anteriorment prestant aquest servei. I si fem una comparança amb la Guàrdia Civil, per exemple, en una comarca concreta, com pot ser la comarca de l'Anoia, avui tenim una única comissaria que dona servei a tot el conjunt de la comarca, i, en canvi, amb la Guàrdia Civil teníem una caserna central que estava a la capital de comarca, a Igualada, hi havia dues casernes més petites, una situada al nord de la comarca i l'altra situada al sud de la comarca.

Per tant, nosaltres volem saber quina és la voluntat del Govern a l'hora de plantejar-se una planificació que inclogui la possibilitat d'implantar subcomissaries a determinades zones del territori per garantir una capacitat de resposta adequada. Perquè, vist aquest model de desplegament, no sobta que sorgeixin en l'àmbit rural reclamacions sobre una major necessitat de seguretat en aquests àmbits, perquè s'adonen que la capacitat de resposta a aquest model, doncs, és molt..., tarda molt més que la que tenien fins aleshores.

Nosaltres hem vist amb certa preocupació com vostè en el territori, i d'una forma pública, aquest concepte de plantejar-se subcomissaries, no se l'ha plantejat tant, sinó que ha advocat, ha defensat més una implantació de càmeres de seguretat. Ho dic perquè en la seva visita a Calaf, per exemple, on realment podem veure en tota la seva intensitat aquesta problemàtica, la seva aportació pública va ser plantejar la instal·lació de càmeres de seguretat.

Miri, una de les primeres decisions, conseller, que vostè va prendre quan va assumir la responsabilitat al capdavant del departament, crec, creiem que va en la direcció contrària del que és garantir la seguretat dels nostres municipis de Catalunya. En primer lloc, vostè va decidir reduir en dues-cents places la vint-i-cinquena convocatòria propera dels Mossos d'Esquadra. Ja li hem dit, i hi tornem a insistir: rectifiqui; rectifiqui i inclogui aquests dos-cents agents més. I, en segon lloc, vostè no va donar a conèixer ni ha volgut en seu parlamentària donar a conèixer quina serà la distribució territorial de la vint-i-quatre promoció del cos. I vostè va insinuar en seu parlamentària que no ho feia perquè ningú tingués la temptació d'utilitzar partidisme o electoralment aquesta qüestió.

A nosaltres –permeti'm l'afegitó– ens preocupa molt –ens preocupa molt– la Convergència i Unió de després de les eleccions municipals, cada cop ens preocupa més la Convergència i Unió de després de les eleccions municipals. Però quan vostè feia aquestes afirmacions, que no volia donar aquesta distribució territorial, que, en definitiva, voldria dir saber quines són les seves prioritats en aquest àmbit, insinuava que era per una qüestió que ningú tingués la temptació d'utilitzar-ho electoralment..., a nosaltres ens ha sobtat ara molt veure com fa molt poc es publicava que el seu delegat del Govern a Girona ens deia que a la Garrotxa –a la Garrotxa– hi hauria una patrulla rural de vigilància vint-i-quatre ho-

res i que aquesta patrulla es nodriria dels agents que sorgirien d'aquesta vint-i-quatrena promoció.

La pregunta és: qui està fent electoralisme aquí, senyor conseller? Nosaltres no estem utilitzant aquestes dades, primer, perquè vostè ha ocultat aquesta informació al Parlament. En canvi, el seu delegat del Govern a Girona ja l'està utilitzant d'una forma partidista i electoralista.

Hi ha una qüestió que preocupa molt els municipis, que és la lluita contra l'incivisme, i en aquesta lluita contra l'incivisme ha de ser ha d'haver-hi una resposta conjunta que no deixi cap dubte que no es permetran actituds incíviques als nostres municipis i, si es produeixen, tindran una resposta. No pot ser, com ha succeït durant molt temps, transmetre des de les administracions públiques una sensació d'impunitat per a determinades actituds en l'àmbit de l'incivisme.

Nosaltres podem tindre una perspectiva ja, una anàlisi, del que ha estat la col·laboració del Cos de Mossos d'Esquadra en la matèria d'incivisme en algunes ciutats; per exemple, a Barcelona. Hem passat, els anys 2008 i 2009, d'una manca de compromís en aquesta qüestió a un cert augment i a un cert compromís a la ciutat de Barcelona l'any 2010. Un cert compromís relatiu, perquè les sancions imposades no arriben ni a una al dia –no arriben ni a una al dia.

Per tant, nosaltres creiem que es necessita una major coordinació, un major compromís del Cos dels Mossos d'Esquadra en la lluita contra l'incivisme als nostres municipis i una major coordinació amb les policies locals. Per tant, el que volem saber és quins programes concrets des del Govern es pensen impulsar i quin compromís durà a terme el Govern per lluitar contra l'incivisme, no només a Barcelona, sinó al conjunt de municipis de casa nostra.

Alguns elements també que ens preocupen; i aquí farem una afegitó, que és la qüestió de l'exercici de la prostitució al carrer i a les nostres carreteres. Nosaltres creiem que cal eradicar aquesta pràctica; comporta degradació, comporta que s'afavoreixi la implantació de màfies a casa nostra, als nostres barris, a les nostres ciutats, i, en definitiva, en alguns indrets comporta, doncs, fomentar una oferta de turisme sexual a casa nostra. I, en definitiva, nosaltres volem saber, vostè, com a conseller, com a responsable del departament, què pensa fer, quines eines pensa donar als ajuntaments perquè puguin lluitar amb eficàcia contra l'exercici de la prostitució als nostres carrers, i vostè què pensa fer, quins instruments legals impulsarà per eradicar aquesta pràctica a les nostres carreteres.

Hi ha un element que simplifica molt quina ha estat la coordinació del Cos dels Mossos d'Esquadra amb les policies locals, que sap i vostè coneix molt bé els plans locals de seguretat. Els plans locals de seguretat estan previstos en la llei des de l'any 2003, i, malgrat la prova pilot de Mataró i en algun cas n'hi ha algun que s'ha aprovat més, com el cas de Barcelona i poca cosa més, no s'han aprovat aquests plans. I la pregunta que nosaltres li volem formular és: quins instruments, quins recursos donarà als ajuntaments, a les juntes locals de seguretat, perquè es puguin aprovar aquests

plans locals de seguretat? Perquè, realment, aquest és l'instrument que ens permet avaluar la coordinació efectiva entre les policies locals de cada municipi i el Cos de Mossos d'Esquadra. Perquè, a més, la llei diu que, un cop aprovat aquest instrument, caldrà que l'alcalde doni compte al Ple de les variacions i de l'evolució d'aquests plans locals de seguretat; i això és el que ens permetrà tindre elements objectius per valorar si hi ha eficàcia o no en aquesta coordinació.

Una referència molt ràpida a les celebracions esportives a Barcelona. Conseller, permeti'm que li digui des del més absolut respecte: sempre està en conflicte amb Barcelona, sempre està a la grenya amb Barcelona; ni vostè ni l'alcalde Hereu estan a l'alçada, sempre estan a veure qui salta.

Escolti, nosaltres li reconeixem una qüestió: de les celebracions esportives que s'estan produint especialment a Barcelona, hi ha un fet diferencial respecte al seu antecessor, que és que han augmentat d'una forma significativa les detencions quan es produïen. Abans succeïa el mateix però no hi havia detencions; ara hi ha detencions. Això li ho reconeixem, però li reclamem una actitud preventiva, mesures preventives, perquè tampoc podem transmetre el missatge que determinats veïns, determinats comerços, han de patir inexorablement els danys i el vandalisme que es produeixen constantment quan hi han determinades celebracions esportives. I en això trobem a faltar aquesta actitud i aquests plans de prevenció, per evitar..., i no actuar només d'una forma reactiva, quan el dany ja està fet. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*)

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per respondre aquesta interpellació, en nom del Govern, té ara la paraula l'honorable conseller d'Interior, senyor Felip Puig.

El conseller d'Interior (Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor diputat, per la seva interpellació, que aborda, d'una manera segurament molt omnicomprensiva i una mica, si em permet, així, amb una certa perdigonada dispersa, doncs, diferents àmbits, que afecten, evidentment, doncs, la concepció que tenim tots plegats de la necessària seguretat que cal garantir com a funció imprescindible que tenen totes, en aquest cas, les administracions amb caràcter d'estat. La Generalitat és una administració que té, en aquest cas, doncs, competències com un estat en matèria de seguretat ciutadana, en matèria de policia. I la nostra vocació i la nostra ambició són, com vostè sap, arribar, amb una perspectiva integral, a cobrir la totalitat de les funcions que una policia, avui, ha de tenir: des de la més, diguem-ho així, petita proximitat fins a la coordinació i a la relació internacional per combatre, també, el crim organitzat i per tenir, evidentment, doncs, tota la informació necessària per actuar.

Començaré per allà on ha començat vostè: com podem abordar la millor coordinació i definició i l'operativa entre els cossos de seguretat que operen a Catalu-

nya, bàsicament –vostè m’ho ha plantejat–, a nivell de la perspectiva més de l’àmbit local.

Vaig anunciar, ja, i ho reitero aquí, que ens proposem iniciar, amb el nou mapa institucional –que no polític, sinó institucional– que resulti de les eleccions del 22 de maig, un diàleg aprofundit per veure si entre tots plegats arribem a la conclusió, com el departament i el Govern ho creuen, que és el moment per fer una revisió del marc normatiu, i, per tant, doncs, del marc legislatiu que afecta, avui, la Policia de Catalunya, entenent la «Policia de Catalunya» com aquella que està configurada pel nostre cos de la Generalitat, els Mossos d’Esquadra, i per les policies locals, les guàrdies urbanes, policies municipals d’arreu del territori.

Crec que ha arribat el moment per diferents motius: per una necessària adequació del marc estatutari, que, ens agradarà més o menys, però que és nou amb relació al de l’any 79 que va configurar les lleis que es van desplegar a continuació. Perquè també tenim, evidentment, doncs, un nou marc econòmic, on els ciutadans ens requeriran, doncs, major eficàcia, major coordinació i major estalvi de recursos, i, per tant, major complementarietat i treball compartit i no pas anar tots darrere la pilota i duplicar esforços, no?

Perquè tenim, també, en aquests moments, ja, desplegat al territori, arreu del territori, la nostra policia. I això requereix també una repensada que, ara, ja no hem de fer la carrera d’Oklahoma, sinó que ara hem de veure com intensifiquem i com millorem la nostra presència i el nostre model de seguretat.

És per això que plantejaré, en els propers mesos i sempre amb el diàleg previ oportú, tant en aquest Parlament com amb les institucions municipalistes, la revisió tant de la Llei de l’any 91, de les policies locals, com la revisió de la Llei de l’any 94, de la Policia de la Generalitat.

Crec que ja tenim el marc: la Llei del sistema de seguretat, de l’any 2003, ens ubica un bon marc de referència on poder començar a treballar, però és el moment per continuar desplegant, ho repeteixo, aquesta revisió que ens permeti avançar cap a un sistema més imbricat. Tenim present que tenim tres grans realitats: pobles i municipis petits on no tenim policies locals, i, per tant, és allà on la Generalitat assumeix totes les funcions; pobles i ciutats mitjanes on ja hi ha un desplegament de policies locals, però amb dificultats per assumir, doncs, en tota la seva dimensió la seguretat local, de la mateixa manera que ja l’assumeixen al tercer nivell, que són les grans ciutats, els grans cossos de les guàrdies urbanes, que podríem identificar en l’ordre de dotze, tretze, catorze, quinze grans municipis que tenen ben estructurades les seves policies locals o les seves guàrdies urbanes. Crec que, en aquest sentit, haurem de fer un esforç, des d’un punt de vista polític, parlamentari, institucional, corporatiu i, fins i tot, també, evidentment, social.

Malgrat tot, no esperarem la llei. Estem avançant en anar reforçant els mecanismes de col·laboració i cooperació que tenim: els convenis –els convenis de coordinació amb els ajuntaments, amb les policies locals–, per imbricar-nos tots plegats en sistemes operatius pro-

pis que ja permetin una dinàmica molt més conjunta i compartida d’informació, d’intercanvi, de processos i de comunicació. Els convenis del Sipcat o del Rescat que estem signant sense parar amb tots els municipis que tenen aquesta voluntat d’adaptar-se, d’intercanviar i d’introduir-nos en mecanismes compartits ens permeten, evidentment, ser molt més eficaços.

I hem d’anar més enllà. Estem estudiant, ja, també de quina manera les policies locals i la Policia de la Generalitat poden entrar, també, en determinats mecanismes, i veiem com, preservant, doncs, les confidencialitats en determinats moments, podem, també, entrar en una major operativa de patrutllatge, de comunicació, de xarxes d’informació permanent.

I, finalment, li haig de dir que tenim alguns models ja que ens permeten tenir punts de suport. Perquè, més enllà de la revisió normativa i legislativa, avancem més des del pragmatisme del dia a dia, no? La sala conjunta i compartida dels Mossos d’Esquadra i de la Guàrdia Urbana de Barcelona; el model, també compartit, d’una sala a Badalona, i altres instruments que anem, d’alguna manera, tastant i que ens han de permetre avançar, doncs, des d’aquesta perspectiva legislativa de convenis i de projectes pilots de cooperació i col·laboració.

Necessitem més mossos d’esquadra, sí; necessitem més policia, sí. I no s’amoïni. Jo ja sé que vostè sap sumar i restar, senyor Calbó. Nosaltres hem fet un ajust temporal amb la incorporació dels nous mossos d’esquadra que preveu l’acord de l’any 2007 de la Junta de Seguretat. Els 2.000 mossos d’esquadra hi seran en el marc d’aquesta legislatura; però, en lloc d’incorporar-ne 800, 500, 400 i 400, doncs, el que fem és incorporar-ne 600, 500, 500 i 400. Suma total, any 2014-2015: 2.000. El que passa és que hem hagut d’adequar-nos a les realitats pressupostàries, que són més dures del que sabíem, del que ens pensàvem, del que ens podríem imaginar i, fins i tot, del que coneixia el Govern que va acabar gestionant la darrera legislatura.

I, per tant, doncs, aquí, hem de fer un esforç i un ajust que l’hem de fer, però això no anirà en decrement de la seguretat ni dels efectius, perquè ja ens hem compromès amb el director de la Policia que, aquest any, tindrem 1.000 efectius més patrutllant pels carrers i a les regions policials.

Els 750 que sortiran de l’acadèmia i que no formen part d’aquest contingent de 2.000 més per als propers tres o quatre anys. Els darrers 750 que s’estan, en aquests moments, formant en l’Institut de Seguretat –dic «750», que en poden ser 730, no sé el resultat dels exàmens–, seran ja, a tots els efectes, mossos en pràctiques a partir del mes de juny. Però, a més, en traurem de serveis centrals, de despatxos, de funcions administratives necessàries, de planificació també, perquè de 200 a 300 efectius més estiguin en disposició d’incorporar-se, al llarg d’aquest any, 1.000 nous efectius en el Cos de la Policia de la Generalitat.

Si això fóssim capaços de coordinar-ho i d’implementar-ho cada vegada amb més eficàcia, començaríem a tenir, amb aquesta perspectiva els 1.000 efectius nous a patrutllar per les nostres ciutats i comarques; els 2.000 nous a incorporar en els propers tres o quatre anys; els,

aproximadament, entre 11 i 12.000 policies locals que configuren avui els cossos dels ajuntaments; els, encara, entre 6 i 7.000 efectius dels cossos i forces de seguretat de l'Estat, un contingent policial important, a l'ordre de les ràtios que, avui, Europa més o menys té assimilades i que ens haurien de permetre de tenir un bon nivell d'operació. Per tant, ja li garanteixo que, més enllà de l'ajust dels 2.000 nous efectius per als propers tres, quatre anys, no hi haurà un decrement.

I, en aquest sentit, estic convençut..., a mi no em fa por Convergència i Unió de després de les eleccions municipals. (*Veus de fons.*) No en tingui. Ja li puc garantir que pot estar absolutament tranquil i confiat. Hauria de tenir una mica més d'inquietud per altres coses. A mi em fa por que vostès, si és que –si és que, que no ho sé, i ho decidiran els ciutadans espanyols– arriben a governar en el futur, a Espanya, que no continuïn en la línia de la involució autonòmica i de la retenció que van tenir en la darrera etapa del seu govern.

Però, volen parlar de números o no volen parlar de números? Doncs, parlem de números. Vostès saben que, quan se'n van anar i van deixar el Govern, hi havia una perspectiva que el Cos de Mossos d'Esquadra es quedés limitat, estrictament, a 15.500, 16.000 mossos d'esquadra. No va ser fins a l'any 2006- 2007 que es va aconseguir –i ho va aconseguir el Govern anterior, negociant amb el Govern espanyol, que, en aquest cas, no era del PP–, doncs, incrementar el número de mossos d'esquadra. I ara estem situats en aquest horitzó i en aquest llinar dels 18.250 mossos d'esquadra en l'escenari, en l'horitzó, de l'any 2014-2015. Aquí és on els espero. Aquí estic convençut que els trobaré amb aquesta voluntat seva, del Partit Popular, si és que vostès tenen aquesta responsabilitat, doncs, de no només no frenar, sinó encara avançar. I avançar en la línia que és necessària per ser més eficaços, que és completar les estructures de la Policia de Catalunya i anar disminuint les estructures dels cossos i forces de seguretat de l'Estat. Perquè és evident que, per controlar el medi ambient, per fer vigilància marítima, per, també, tenir policia internacional, és necessari que anem ocupant els espais i els escenaris que la policia ha de tenir.

Bé. Ja li ho avanço: la distribució dels efectius dels mossos d'esquadra de la vint-i-quatrena promoció, que sortiran, doncs, aquest mes de juny, jo espero que al mes de juny ja la podrem concretar i que serà una redistribució que anirà molt orientada a reforçar les estructures regionals i territorials i dels serveis territorials operatius; i, per tant, a contenir, i, per tant, congelarem algunes divisions i algunes estructures que tenen més suport sectorial, de trànsit, de planificació i de serveis centrals. I, per tant, reforçarem tot el que és l'operativa territorial i l'operativa, d'alguna manera, de resposta i de reacció de la seguretat ciutadana.

També espero que al mes de juny tindrem definit el marc pressupostari que ens permetrà concretar el pla d'inversions, i, per tant, de desplegament de noves infraestructures, i que espero poder tenir ocasió de desenvolupar això i alguns altres temes que vostè m'ha plantejat en la rèplica.

Però ja li avanço... (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo ja, president–, que nosaltres..., i només em llegeix a la seva comarca, però, faci un esforç, llegeixi'm quan vaig més enllà de la seva comarca, no? Vaig anunciar, l'altre dia, a les comarques de Lleida que nosaltres apostem per un desplegament d'infraestructures també de major proximitat al territori; no només a les àrees bàsiques policials, sinó desplegant més comissaries de districte i, fins i tot, oficines policials, primer, segon i tercer nivell, allà on puguem. I, per exemple, vaig posar en marxa la que ja funciona des de fa uns anys, però volem donar-li més vocació a aquesta i a algunes altres oficines policials com les d'Aitona, que representen ja aquest model cap al que anirem i que vaig anunciar, precisament, en els mitjans comarcals, en aquest cas, de les terres de Lleida.

Moltes gràcies, senyor Calbó.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller. Per exercir el torn de rèplica, té, ara, la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies. Senyor conseller, vostè sap que el llegeixo allà per on va. I li dic això, perquè a la comissió, precisament, jo li vaig fer una referència a unes seves declaracions a Lleida. Ens agradaria que parlés menys en els mitjans de comunicació i parlés més en seu parlamentària. Ho dic, perquè ens agradaria que ens digués, que no ens n'haguéssim d'assabentar pel seu delegat de Govern, com li acabo de fer referència, a la Garrotxa, de com distribuïran vostès aquesta vint-i-quatrena promoció i ens agradaria que, avui, ens contestés vostè, conseller, en seu parlamentària, aquesta informació.

Dit això, sempre s'ha oblidat una cosa: quan parlem de seguretat a Catalunya, també –i vostè sempre se n'oblida– hem de parlar de les competències que té el Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil. Vostè n'ha fet poca referència, i l'he escoltat atentament.

Perquè nosaltres li volem demanar que ens expliqui què pensa fer davant del Ministeri d'Interior per garantir que tinguem els agents suficients del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil perquè compleixin les seves competències, que afecten d'una forma directa la seguretat dels ciutadans: afecten d'una forma directa en les seves competències en la lluita contra el terrorisme, afecten d'una manera directa la seguretat en la seva lluita contra el crim organitzat o afecten també els ciutadans quan tenen la responsabilitat del control de la immigració, que no té res a veure amb la seguretat.

Per tant, escolti, vostè sempre s'oblida del Cos Nacional de la Policia i de la Guàrdia Civil. Què pensa fer? Què primarà, honorable conseller, en aquesta qüestió? –què primarà, honorable conseller, en aquesta qüestió? El polític sobiranista o el polític responsable de la seguretat de Catalunya? Això és el que ens preguntem, honorable conseller. Què primarà? Dels seus dos jo, el

polític sobiranista o el polític responsable de la seguretat a Catalunya?

No ha fet cap referència a una qüestió preocupant, que és la multireincidència. Sempre s'havia dit que no es podia fer una resposta efectiva policial per un problema amb la legislació, quan parlàvem de multireincidència. I això ho hem de reconèixer: el Cos de Mossos d'Esquadra, amb un treball coordinat amb la fiscalia del Districte de Ciutat Vella, va demostrar que, si hi havia aquest treball, arribaven els resultats. Quins plans pensa fer? Perquè tampoc hi ha fet cap esment. Perquè vostè sap que la reforma del Codi Penal que vostès van pactar, Convergència i Unió va pactar amb el Partit Socialista, no dóna una resposta eficaç a la multireincidència, no la dóna i vostès ho saben. Per tant, què pensen fer, des del seu departament, per aquesta lluita contra la multireincidència?

Escolti, contra el marc normatiu de reforma de la Llei de les policies locals..., concreti-ho –concreti-ho. Però nosaltres tenim una preocupació. Si, escolti..., si això ho plantejem per millorar la coordinació, racionalitzar els recursos i ser més efectius en la lluita contra la inseguretat, tindrà el nostre suport. Però, si, en definitiva, es planteja, perquè els recursos que tenen actualment les policies locals hagin de suplir dèficits d'altres cossos policials, no ens hi trobarà.

I li ho dic, perquè ens preocupa una qüestió, i vostè ho sap perfectament perquè s'hi ha referit. La llei de l'any 2003, l'instrument bàsic de coordinació entre les policies locals i el Cos dels Mossos d'Esquadra en aquells territoris que estaven desplegats, com preveia la mateixa llei, era, precisament, l'aprovació dels plans locals de seguretat. Vostès saben que han estat els grans oblidats! Que la Generalitat no va facilitar als ajuntaments els recursos necessaris perquè poguessin redactar aquests plans. Que les juntes locals de seguretat, en la seva majoria, no han aprovat aquests plans. Per tant, l'element cabdal, nuclear, de la coordinació, l'instrument que ens ha de permetre avaluar, any rere any, si la coordinació, l'actuació en matèria de seguretat que fan el Cos dels Mossos d'Esquadra i les policies locals en un municipi concret..., aquest element fonamental ha estat el gran oblidat des de l'any 2003.

Per tant, quan parlem de canvis normatius, nosaltres volem concrecions. I és evident que no li demanem que ho concreti ara tot, però sí que li demanem que ens comenci, ja, a concretar cap a on vol anar. Perquè, escolti, els ajuntaments, i amb tota la raó, després d'haver vist el que han vist, se'ls ha d'explicar molt bé cap on es vol anar, perquè una cosa és el que es diu i l'altra, realment, la realitat en què es troben.

Escolti, vostè i jo hem debatut molt poc –molt poc–, poquet..., tres, quatre cops, cinc cops. Sempre m'acaba amb un argument..., que a mi em demostra que vaig bé, perquè és la falta d'argument, que és la involució autonòmica del Partit Popular. Sempre parla del mateix, sempre acaba vostè..., quan ja no sap cap on ha d'anar..., «involució autonòmica del PP», ja està, ja hem complert i ja hem quedat bé. Escolti, qui va transferir Trànsit als Mossos d'Esquadra a Catalunya? (*Veus de fons.*) Aquest Govern del Partido Popular, de José

María Aznar; aquest que vostè, de vegades..., eh?, aquest Govern el va transferir. Qui va millorar substancialment el finançament a Catalunya? Aquest Govern que a vostè li fa tanta por que pugi governar Espanya. Escolti, no li faci tanta por, perquè vostè ho va conèixer bé, ho va conèixer de primera mà. Quan governava el Partit Popular es creaven 5 milions de llocs de treball a Catalunya. Quan ha governat, el Partit Socialista ens ha creat 4,5 milions d'aturats a Catalunya. I aquesta és la realitat, aquestes són les xifres i la resta són arguments que es diuen quan ja un no té arguments.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També, per exercir el torn de rèplica, té ara la paraula l'honorable conseller senyor Felip Puig.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, president. Vinga, perquè no sigui dit que hi acabo sempre, començo: sí, vostès són uns adalids de la involució autonòmica, si només pensen en això; però ja no ho diré al final. (*Remor de veus.*) Escoltin, tranquils, ja els coneixem. I no en tenim cap, de por –no en tenim cap, de por–; els asseguro que no ens fan por. (*Persisteix la remor de veus.*) Ara, no ens vinguin a dir aquí...

El vicepresident primer

Senyores diputades, senyors diputats, si us plau...

El conseller d'Interior

No, és que la senyora Montserrat s'excita, com que... (*remor de veus*), bé, ja li va la marxa, també, li va la marxa. Però, home, no ens vinguin ara... Escolti'm, de conversions paulines ja n'hem vist alguna els darrers anys, no?, però no ens vinguin ara aquí vostès a «far-dar» del traspàs del trànsit. Gust i ganes, cap ni un en tenien, cap ni un! S'hi van veure obligats i forçats per les circumstàncies polítiques, perquè vostès, de *motu propi*, ni això, valga'm Déu!, però si no es van moure del nombre de mossos d'esquadra. No els preocupa tant, la seguretat? Com és que es van quedar clavats en els quinze mil mossos, vostès? Bé, ja no en parlaré més. (*Remor de veus.*)

Plans locals? Miri, és un instrument que hem de continuar desplegant –ja em contestarà amb una altra interpellació; facin preguntes en el Ple, no me'n fan, de preguntes; ara vinc aquí amb una interpellació, i li ho agraeixo, senyor Calbó–: Mataró, Viladecans, Sant Boi, Cornellà, Barcelona, Malgrat de Mar, municipis que ja tenen o ja estan avançant en els plans locals de seguretat, que són instruments, i que els hem de promoure, i que ho farem. I espero que sigui aquest any –aquest any–; el meu compromís és que serà aquest exercici, no sé si aquest període de sessions o el següent, però en tot cas dins d'aquest any, una iniciativa ja legislativa amb aquesta revisió de llei. I, per tant,

aquest és un compromís que prenc davant seu i davant d'aquesta demanda, no?

Escolti'm, el delegat del Govern de Girona el que fa és, doncs, dir: «Escoltin, quan arribin més recursos, perquè en tindrem més, segur que podrem atendre aquesta demanda que hi ha aquí al territori d'una patrulla de patrullatge, diguem-ho així, rural.» Sí, però no diu quants n'hi hauran. Diu: «Tindrem la patrulla.» Per què? Perquè sap que a Girona n'hi hauran més, com a Lleida n'hi hauran més. Si jo li dic que en tindrem mil més al territori, és que a la Garrotxa n'hi hauran alguns –alguns. Però, escolti'm, no li sàpiga greu que un delegat vagi anunciant als alcaldes la bona nova que tindrem més policies, perquè ens en surten 750 i 250. Alguna cosa han de fer els delegats, que és anar, d'alguna manera, explicant que hi han expectatives, malgrat la crisi, les retallades, malgrat, doncs, el que estem patint, que tindrem més efectius i més policia.

Prostitució. Parlem-ne, ja en vaig parlar amb un diputat, amb un altre diputat d'aquest Parlament. Estem avançant, i ja els ho concretarem aviat, d'aquí a poques setmanes, poques, molt poques. Començarem per les carreteres. Revisió normativa, legislativa i actuació governativa. Continuarem intentant consensuar aquesta disparitat i aquest esforç que han fet alguns ajuntaments, d'ordenances de civisme, a les ciutats, ho intentarem concretar, i també amb un marc normatiu, i també ja hi pensarem. I, finalment, revisarem el decret, que ara ja és Llei d'espectacles, pel que fa referència als, diguem-ho així, equipaments privats on s'exerceix la prostitució, també d'una manera amb major capacitat d'intervenció per part de la Generalitat, per donar suport als ajuntaments i per no deixar-ho només en mans dels ajuntaments, també, actuar en aquest àmbit: carreteres, espai públic, infraestructures o equipaments particulars.

Multireincidència. Miri, jo només li puc dir que aquesta és una obsessió que estem tenint amb la fiscalia, amb el Tribunal Superior de Justícia, amb el Departament de Justícia. Hi estem treballant coordinadament permanentment. Sabem que haurem de fer tard o d'hora una nova revisió crítica del Codi penal. I espero que ens hi trobem. L'haurem de fer –l'haurem de fer. Ja en vam fer una, però ha sigut també insuficient i no prou efectiva. I s'ha d'implementar, i encara no s'està avançant prou per implementar també en l'Administració de justícia determinats mecanismes que ja preveu aquesta nova versió del Codi penal, però encara hem d'avançar més. Però també hem d'actuar, allà on ens ho permet, amb més contundència per part del sistema de policia i també amb major contundència, quan sigui el cas, perquè això és transversal, però quan sigui el cas, amb l'aplicació de la Llei d'estrangeria, que es fa també d'una manera amb ritmes excessivament lents, de vegades, i que nosaltres hem d'anar incrementant també el ritme en aquest àmbit.

Només li puc dir que, per les dades trimestrals de fets delictius i de faltes, aquest trimestre, amb relació al trimestre de l'any passat, anem progressant adequadament: hem reduït un 3 per cent els delictes, hem avançat en un 5 i mig cent la resolució dels casos sotmesos a revisió de la policia, i, per tant, estem d'alguna ma-

nera tirant endavant, doncs, tots els nostres compromisos, no?

Com que m'ha demanat diverses coses, acabo. Dir-li que estem molt amatents a aquesta necessària garantia de la convivència, i, per tant, de garantir que la transgressió digui permanentment perseguida pel nostre sistema de seguretat, per la justícia, per la fiscalia, per la policia, per les guàrdies locals.

I acabo. No hi vegi cap dicotomia, senyor Calbó, no és cap dicotomia: mai com ara segurament havia estat tan convençut que les polítiques de seguretat configuren també un dels propòsits de qualsevol país que aspira a ser un país normal. I, per tant, estic convençut que el fet que un sobiranista estigui al Departament d'Interior..., crec sincerament que farà que ens puguem prendre la garantia de la seguretat, de la llibertat, dels drets i deures dels nostres ciutadans encara amb més convicció, amb més compromís, amb més prioritat, i estic convençut que anirem avançant cap allò que vostè desitja, sigui quin sigui el model d'estat, que els nostres ciutadans se sentin cada vegada més lliures i més segurs.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable conseller.

Interpellació

al Govern sobre la violència
masclista (tram. 300-00048/09)

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la violència masclista. Ha estat presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i en el seu nom té la paraula la il·lustre diputada Marta Llorens.

Marta Llorens i Garcia

Gràcies, president. Il·lustres diputades, il·lustres diputats, Convergència i Unió hem presentat aquesta interpellació amb una clara voluntat que sigui una interpellació concreta i concisa.

Honorable conseller, com vostè ja sap, arran del decret de reestructuració del seu departament, doncs, es va generar per part d'alguns grups d'aquesta cambra una certa inquietud i jo diria que per alguns concretament un cert alarmisme al voltant del manteniment dels principis de seguretat i de lluita en contra de la violència masclista. Semblava una mica que des que Convergència i Unió entrava en el Govern, doncs, ja no es lluitaria per allò que ha de ser una prioritat –i és una prioritat també del nostre Govern–, de la lluita en contra de la violència.

Però també dintre d'aquest decret d'estructuració, i cal dir-ho, hi havia una altra part que no se li ha donat tanta sortida, i que crec que és la nostra obligació i la nostra responsabilitat de posar negre sobre blanc (*veus*

de fons), que era l'atribució de totes les funcions així com del personal del programa...

El vicepresident primer

Perdoni, senyora diputada, perdoni un moment... Els agrairia, als tres grups que estan parlant aquí, a l'hemicicle, que surtin fora de l'hemicicle si volen parlar.

Gràcies.

Marta Llorens i Garcia

Com els deia, el decret de reestructuració establia també una altra part, que és que totes les funcions i el personal d'aquell programa s'atribueixen a la Direcció General d'Administració i de Seguretat.

Nosaltres partim de la base, i jo crec que és una base molt compartida, que cada govern ha de tenir l'obligació i la responsabilitat d'organitzar-se d'aquella manera que consideri més adient per millorar el resultat de la gestió de les seves responsabilitats i de les seves competències.

I, en aquest sentit, conseller, nosaltres li hem de dir que en principi vam entendre com una actuació absolutament positiva fer un canvi i una supressió de dos aspectes, i ho dèiem ja en la comissió: una, la desaparició d'una etiqueta, que és «programa», que per nosaltres dona una certa percepció de temporalitat, perquè esdevingués una línia estructural, bàsica i prioritària del departament, la lluita contra la violència en general, però d'una manera molt concreta també contra la violència que s'exerceix sobre les dones. I el que sí que es va suprimir, i cal dir-ho, però també era, diríem, un compromís de Convergència i Unió..., va ser l'amortització, això sí, d'un lloc de confiança del Govern anterior.

A partir d'aquest decret de reestructuració, en la darrera..., o en la Comissió d'interior del març del 2011, es va produir, arran d'una proposta de resolució d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, un debat sobre la necessitat que el departament pogués fer extensiu i explicatiu aquest canvi amb la prioritització d'un programa a una línia estructural del departament. I, en aquest sentit, conseller, es va comprometre, vostè, en seu parlamentària, per tant en el si de la comissió, que en el termini d'un mes des del departament es donaria explicació d'aquest pla, i, pel que nosaltres coneixem i ens consta, ha començat ja la ronda de converses amb els diferents portaveus, no encara amb tots, d'aquest pla que vostès plantegen per millorar la intervenció i la lluita en contra de la violència.

Però nosaltres entenem que aquest compromís, més enllà que s'expliqui des de les persones del departament, és un compromís que cal fer de manera solemne i donar-li resposta de manera solemne en seu parlamentària i, si pot ser, en la seu d'aquest Ple.

I és per aquesta raó, conseller, que l'objectiu bàsic de la nostra interpellació és que vostè, com a màxim responsable d'aquesta modificació, d'aquesta reestructuració, entenent que té una clara voluntat de millorar i

d'agilitzar la lluita en contra de la violència, ens pugui fer cinc cèntims sobre quin és el capteniment del seu departament en aquest sentit, en el sentit de la detecció, de la prevenció, de la protecció, des de la perspectiva del compliment de les ordres de protecció, com del seguiment de les ordres d'allunyament, i, naturalment, des d'aquesta diputada, que ho va demanar en reiterades ocasions al conseller anterior, al conseller Saura, de la valoració del risc davant de la possibilitat de violència.

Aquest seria el corpus de la resposta que requeriríem a partir d'aquesta interpellació. Però em permeto també, conseller, fer-li una pregunta concreta i un prec.

La pregunta és: quina d'aquelles funcions que es feien des del Programa de seguretat contra la violència masculista, establert pel Govern tripartit l'any 2007, s'ha deixat de fer a partir de l'assumpció de la seva responsabilitat en tant que conseller?

I el prec, conseller. El prec és un prec compartit per molts altres grups d'aquesta cambra, que ho van explicitar dintre de la comissió, i que crec que requereix una resposta per part del departament i concretament per part del màxim responsable, és a dir, pel molt honorable conseller Felip Puig, davant de la ciutadania. Jo crec que cal esvair d'una manera ferma i definitiva qualsevol ombra de dubte que el Govern de la Generalitat de Convergència i Unió i el conseller responsable tenen com a prioritat, com a prioritat fonamental del seu departament, la lluita en contra de la violència en general i molt concretament la lluita en contra de la violència que s'exerceix contra les dones.

Per tant, conseller, una explicació del seu pla, en compliment del seu compromís, en seu parlamentària, una pregunta concreta i un prec, que desitgem que pugui fer-lo i fer-lo amb contundència, amb eficàcia i arribant a la immensa majoria de la ciutadania i sobretot a aquelles persones –dones, homes, infants i gent gran– que pateixen diàriament la violència i que han pogut tenir al llarg d'algunes intervencions el dubte o la intranquil·litat, afegida a la seva pròpia existència, que el Govern de la Generalitat no treballarà com sempre i més que mai per eradicar aquesta xacra.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, il·lustre diputada. Per respondre aquesta interpellació al Govern, té ara la paraula l'honorable conseller d'Interior, senyor Felip Puig.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyora diputada. Té raó, i li agraeixo l'oportunitat de poder explicar aquí, en seu parlamentària, i de donar compliment al compromís que vaig prendre en comissió de presentar en el Parlament els trets bàsics d'aquest pla, que vénen –i jo crec que ho hem de fer amb esperit positiu i constructiu–, doncs, a significar una millora, una visió més integral i a intentar incrementar el que ens demana la societat, que és l'eficàcia i la resposta i

l'efectivitat en l'àmbit de la protecció de les víctimes de la violència, de la violència masclista, de la violència domèstica.

Crec, sincerament, que tot això que es va fer en el passat, amb els anteriors governs, de posar en marxa els grups d'atenció a la víctima, d'intentar en l'àmbit de l'atenció, de la formació, de la recerca, doncs, desplegar un programa d'actuació, que creiem que cal donar-hi una visió més ambiciosa i més integral, ens ha servit, d'alguna manera, per posar els fonaments per, ara, presentar aquest pla: Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica.

Des de la llei de l'any 2008, però també des del marc normatiu que tenim establert a partir de l'Estatut, de la Llei 5, del dret a les dones a eradicar la violència masclista, però també de la Llei orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere i la Llei orgànica, també, de protecció de les víctimes de la violència domèstica, del 2004 i del 2003, crec que tenim, ja, un marc suficient per poder desplegar un, ja no programa, sinó un pla establert, estable, que ens permeti actuar d'una manera decidida.

Nosaltres voldríem situar una primera perspectiva, no?, i és que volem donar-li una dimensió una mica més integral i més global. I, per tant, la seguretat pública contra la violència masclista també volem que apunti cap a altres col·lectius victimitzats que poden trobar-se en situació de vulnerabilitat i que també cal protegir. Tres col·lectius clau, i vostè ja els ha citat: les dones, el gran gruix de víctimes d'aquest tipus de violència, però també els menors i la gent gran.

És per això que aquest és un pla més –diguem-ho així– integral i que vol aprofundir en tot aquest tipus de violència masclista, de gènere i domèstica. Dels fets coneguts, aproximadament un 85-87 per cent afecten dones, dones maltractades; un 7-8 per cent, menors, i un 5 per cent de fets coneguts –coneguts–, persones grans. De tot això, se'n deriva des de fa temps un seguiment policial important, que afecta més de 25.000 expedients de seguiments de víctimes de violència domèstica, de violència de gènere, d'altres formes de violència masclista, de víctimes d'odi i discriminació i de persones amb especial vulnerabilitat.

És per això, ho repeteixo, que atenent, a més, doncs, també la demanda d'aquest Parlament i de la Comissió d'Interior –en la qual, quan ho considerin pertinent els senyors i senyores diputats, també explicaré aquest pla amb major detall, que ja comença a funcionar–, el Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica respon a aquesta necessitat, a aquesta exigència que vostè ens traslladava d'abordar la problemàtica del maltractament de diferents persones amb un alt risc de vulnerabilitat, com són les dones, els menors i la gent gran.

Les funcions d'aquest pla són preservar la seguretat dels ciutadans i protegir-los en cas de qualsevol índex de maltractament allà on es produeixi. I el que volem és donar-li un enfocament lleugerament nou i diferent; no tant centrar-nos en el seguiment del delictes, sinó en l'atenció a la víctima. Aquest seria el gran canvi de paradigma. I en aquest sentit, doncs, centrarem aquest

pla en l'atenció a les víctimes de violència masclista contra les dones, també a les víctimes de violència masclista i domèstica contra menors, i aquesta violència emergent i també somorta, també, contra les persones grans.

Aquest és un pla que té com a objectiu evitar que en el nostre país es pugui actuar impunement per part d'aquests maltractadors i que sigui un objectiu que tingui un repte col·lectiu, que és anar reduint, anar eliminant i, finalment, anar alliberant d'aquest tipus de maltractaments. Hem de, amb els recursos que tenim, evitar que es produeixin maltractaments sistemàtics contra les dones, que es produeixin abusos de menors i agressions a la gent gran. I volem garantir una atenció adequada i protecció de les víctimes.

En qualsevol dels casos, grans objectius estratègics, doncs: reduir sensiblement el nombre de víctimes, garantir la seguretat de la víctima i assegurar i millorar l'atenció a les víctimes. Aquest paradigma, ho repeteixo, de focalitzar la nostra actuació al voltant de la víctima, i no del delictes o del fet delictiu en si, es basa també en una voluntat d'anar analitzant més l'ecosistema particular, individual, col·lectiu, social i proper de totes les persones subjectes a aquest risc. I, per tant, la valoració del risc serà també un dels elements clau d'aquest pla i d'aquesta actuació.

Volem desgranar el context de les víctimes a través de la recollida d'informació, que ens ha de permetre una intervenció més eficaç i més preventiva, i més reactiva quan sigui ja inevitable. Com he dit, col·lectius protegits: doncs, els maltractaments a la gent gran, que és un col·lectiu d'especial vulnerabilitat, perquè sovint presenten elements de dependència, física, psíquica, emocional, econòmica, i que els fa especialment vulnerables i fràgils a altres membres de la família amb especial insensibilitat; maltractaments a menors, aquelles omissions o accions que posen en perill la salut física o mental o la seguretat d'un menor de divuit anys per part dels seus familiars o de persones responsables d'ell, crec que aquí també requerim una intervenció més integral i més coordinada per part dels diferents àmbits administratius, i aquí la xarxa d'atenció l'activarem i la potenciarem en aquells elements protectors que en certa mesura puguin neutralitzar o reduir el risc, i finalment, els maltractaments a les dones, la violència contra les dones en totes les seves dimensions, en totes les manifestacions, la violació dels drets humans més estesa al món i que afecta totes les cultures, tots els grups socials, totes les edats, i, per tant, combatrem durament aquest atemptat contra la dignitat, la llibertat i la integritat de les dones.

Aquest pla s'instrumentalitzarà a partir d'una unitat de suport d'atenció a les víctimes, que dependrà directament i jeràrquicament de la Direcció General d'Administració de Seguretat. Aquesta unitat tindrà les funcions de seguir i complir el pla; la coordinació bilateral amb altres departaments; el seguiment de la implantació de les solucions tecnològiques de seguiment de les víctimes de violència masclista i violència domèstica; el disseny funcional del model d'atenció policial a les víctimes; el disseny, la implantació, els tests i la formació de la valoració policial del risc; la preparació

de materials de reciclatge que vagin adreçats als grups d'atenció a la víctima i a les oficines d'atenció ciutadana; el disseny i el seguiment dels indicadors, estudis de recerca, participació en intercanvis..., en definitiva, una unitat orientada al disseny, la implementació, el seguiment i l'execució i coordinació d'aquest pla.

En aquest pla tindrem dos eixos importants, intensos i prioritaris: desplegar i implementar una solució tecnològica de seguiment de les víctimes, amb un mòdul que ens permeti el seguiment i l'atenció, la gestió i la resolució de casos relacionats amb totes les víctimes potencials, organitzar tota la informació relacionada i automatitzar els diferents processos involucrats. Això ja comença a implementar-se en aquests moments. Haurem de gestionar els diferents casos relacionats amb les possibles víctimes, partint, doncs, de disposar la informació centralitzada i relacionada des dels ciutadans, des de diferents expedients, des de diferents administracions, des dels diferents casos coneguts i dels processos que permetin generar de forma automatitzada les accions preventives i reactives per, en definitiva, intervenir en cada cas. I, evidentment, la valoració del risc policial; un dels elements clau d'aquest nou model recau en la valoració del risc que la policia ha de fer i que té com a objectiu poder prevenir les situacions en què autors coneguts puguin cometre una agressió greu o fins i tot, com està succeint, homicidi, sense que les autoritats hagin intervingut, en la mesura de les seves possibilitats, d'una manera adequada en prevenció.

En definitiva, aquest és un pla que conté també cinc grans àrees de relació, que implementarem en una primera fase ja aquest any 2011 fins a l'estiu del 2012 i que a partir, doncs, del 2012, 2013 i 2014 estarà plenament operatiu a totes les estructures del departament.

Un àmbit de relació –i ja per anar acabant, diputada– és, evidentment, el mateix Departament d'Interior: valoració policial del risc, la solució de seguiment tecnològic, l'actualització de la situació de les ordres de protecció dels expedients policials de les víctimes –cosa molt necessària i que avui està obsoleta–, donar compliment a través de les patrulles de seguretat del seguiment de les ordres d'allunyament, informar de les solucions de seguiments de les posicions exactes on es trobi la víctima per donar resposta àgil en casos de possibles maltractaments i, de cara a conèixer millor l'entorn de la víctima, actuar a favor de la prevenció del delictes, doncs, estudis de recerca per implantar fins i tot nous mètodes i procediments.

També, evidentment, el segon àmbit amb el Departament de Justícia –i vaig acabant–, per accedir al registre d'ordres de protecció, actualitzar els expedients judicials i realitzar noves propostes de valoració del risc policial a presos que es puguin trobar en programes de rehabilitació també sobre violència domèstica.

Benestar Social i Família, el tercer àmbit: protocols d'acompanyament a víctimes a pisos pont, fer trasllats fora de Catalunya, el protocol d'accés al Registre unificat de maltractaments infantils, per a un millor seguiment de les víctimes i de les seves famílies.

El quart àmbit, Salut: visualitzar el paper dels grups d'atenció a la víctima als professionals de la sanitat, crear protocols de coordinació, en definitiva, que ens permetin detectar millor i prevenir.

I finalment, l'àmbit educatiu: avançar i acostar la figura dels grups d'atenció a la víctima als instituts, a les escoles, i impartir per part d'aquests grups i d'aquests professionals de la policia xerrades pedagògiques que ens permetin aproximacions a associacions, a entitats, grups, en definitiva, de pares i mares que ens permetin anar detectant, informant i millorant la coordinació.

Un pla ambiciós que esperem que doni resposta a aquesta nova etapa, després d'un programa que es va desplegar en el passat i que hem de donar una resposta més operativa i més ambiciosa a aquest greu problema social que tenim, però que estic convençut que sabrem abordar amb tota ambició.

Moltes gràcies, senyora diputada; moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, honorable conseller.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Lleida-Alguaire (tram. 302-00026/09)

Passem al punt quinze de l'ordre del dia. És la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Lleida-Alguaire. Ha estat formulada pel Grup Parlamentari Socialista, i, en el seu nom, té la paraula l'honorable diputat senyor Joaquim Llana.

Joaquim Llana i Cortina

Gràcies, molt honorable presidenta. Senyores i senyors diputats, avui és un dia en què els lleidatans i lleidatanes podem estar satisfets; en primer lloc, per una notícia arran de la reunió de la taula estratègica, que ens anuncia que la terminal d'Alguaire triplicarà l'espai per acollir fins a sis-cents viatgers, i també podem estar satisfets per l'acord a què espero que arribem tots els grups de la cambra, com a mínim tots els que hem signat un seguit de transaccions i amb les esmenes presentades. I demanaria al Grup Mixt que s'hi sumés, perquè, tot i que han presentat, des del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, unes esmenes que volien que incorporéssim en aquest text les referències als aeroports de Girona i Reus, considerem que no fa massa dies, en l'anterior o fa dos plens, vam presentar una interpellació, amb la moció subsegüent, referent a l'aeroport de Girona i a l'aeroport de Reus. Creiem que l'aeroport d'Alguaire té unes connotacions que el fan especial, entre altres coses és el primer aeroport de la Generalitat de Catalunya, i per això creiem que li hem de donar aquest tractament únic.

Aquests dies hem vist que hi ha dues maneres d'entomar fins i tot la vida, que també valen per a la política:

una és la de la queixa constant, la de tornar la culpa als altres, la de, com s'ha expressat aquest matí en aquesta cambra, utilitzar amb excés el retrovisor, i l'altra, la d'aprofitar les oportunitats que sempre i en tot moment et brinda la vida, aprofitar les oportunitats amb treball i amb serenor. I en aquest sentit Alguaire és una oportunitat. Tenim el difícil, tenim una infraestructura feta, i crec que en la línia que hem treballat tots els representants dels grups parlamentaris..., arribar a un acord a on, a partir d'avui, no tornem a parlar d'Alguaire, no tornem a posar en dubte una infraestructura llargament reivindicada per les terres de Lleida i que..., com diu el primer punt de la moció, que espero que recolzarem tots, fixar com una prioritat de l'acció del Govern de la Generalitat aquest aeroport.

Pel que fa als altres punts, senyora presidenta, hem arribat a un acord en tots ells, amb transaccions en el punt 2, incorporant part dels textos del Grup Parlamentari Popular i del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; en el punt 3, incorporant..., votarem l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió; en el punt 4 també s'incorpora l'esmena número 3 del Grup Parlamentari de Convergència i Unió; en el punt 6, l'esmena número 5 del Grup Parlamentari de Convergència i Unió amb un text transaccionat.

I s'hi incorporen tres nous punts arran d'esmenes presentades, en primer lloc, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que fan referència a un pla de promoció i internacionalització, buscant els actius que tenen les terres de Lleida, de la plana de Lleida, i del Pirineu, buscant usuaris possibles per als actius naturals, culturals, i noves formes de turisme, com les relacionades amb l'observació de les aus, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i dos nous punts, dos nous apartats pel Grup Parlamentari Popular, que fan relació a adequar el pla de negoci a la nova realitat socioeconòmica del país, i un novè punt on el que es demana és desenvolupar totes les infraestructures per millorar la connectivitat de l'aeroport d'Alguaire.

Per tant, jo crec que..., reitero l'agraïment a tots els grups parlamentaris de la bona predisposició a arribar a un acord, reitero també l'actitud del conseller i de la conselleria..., l'agraïment al conseller pel fet d'entendre que Alguaire és una oportunitat que la tenim i el que no podem fer és deixar perdre una oportunitat per a un territori com les terres de Lleida, on tradicionalment hem fet allò que els explicava: ens hem queixat massa, però ara resulta que no ens queixem tant, que tenim projectes i, sobretot, tenim ganes de projectar-nos cap al futur.

Faig entrega, senyora presidenta, de tot el text transaccionat i les esmenes incorporades, i en principi, si cap grup hi té cap objecció, es podria fer amb votació única.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable diputat. Si totes les mocions van així, podrem anar bastant de pressa. En primer lloc, tots els grups parlamentaris que han presentat esmenes, i té la paraula l'il·lustre senyor Carmel Mòdol,

en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, la moció subsegüent a la interpel·lació feta pel Grup Parlamentari Socialista al conseller de Territori i Sostenibilitat és una moció, tal com ha explicat el senyor Quim Llena, que gaudeix de tot el nostre recolzament. Esperem que aquesta sigui la darrera pàgina d'una història que tots volem que sigui d'èxit. Les últimes afirmacions del Govern així ho corroboren. I els grups parlamentaris que al seu dia representàvem..., els grups que donàvem suport al Govern quan se va iniciar la construcció de l'aeroport de Lleida-Alguaire també ho han volgut sempre així, no?

La història de l'aeroport de Lleida-Alguaire no és una història en els seus inicis gaire reeixida. En la fase final, sí, però al començament a Lleida portàvem vint-i-tants anys parlant d'aeroport. Jo recordo l'últim acte de Convergència i Unió de l'any 2003 a Lleida ciutat, a on el que era candidat i que ara és president de la Generalitat deia: «Farem l'aeroport a Alfés.» Finalment, unes altres forces polítiques van impulsar definitivament l'obra i vam acabar fent l'aeroport en un lloc..., el Govern de la Generalitat el va acabar construït en un lloc que gaudia del consens de tota la societat lleidatana, de totes les forces polítiques i de tots els agents econòmics.

El que passa és que aquestes criatures com un aeroport necessiten als inicis determinades empentes, determinades accions, tractar-los amb cura perquè puguin arribar a enlairar-se. I algunes afirmacions que s'havien fet feien preveure que seria un context de desenvolupament difícil. Afortunadament, ho ha dit el senyor Quim Llena, representant del PSC, diguéssim, l'acte de compromís que està portant a terme ara el Govern de la Generalitat va en la direcció positiva, i així també ho reconeixem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Nosaltres hem volgut afegir una esmena a una moció que estava molt ben construïda, que implica la voluntat d'aquest Parlament i l'encàrrec al Govern de la Generalitat que es vagi en la línia de consolidació d'aquesta infraestructura i que acabi servint al territori, al conjunt de la nació, però també molt específicament al territori de Lleida, per desenvolupar les utilitats per a les quals va ser concebuda, hem volgut incorporar una utilitat, que és la d'aprofitar tots aquells àmbits en els quals el territori de Lleida pot excel·lir. Fèiem referència al turisme de natura, al turisme cultural i patrimonial, al turisme d'identitat –són tots aquests components importants del desenvolupament econòmic–, i també a un turisme que s'haurà de desenvolupar, que té molts usuaris arreu d'Europa; concretament al Regne Unit més del 2 per cent de la població és seguidora del que en diuen el turisme d'observació dels ocells. Lleida ha hagut d'assumir tota la qüestió de les ZEPA, les zones d'especial protecció d'aus; amb més claredat hem d'aprofitar que aquesta assumpció de limitar els regs en uns àmbits molt amplis del nostre territori...,

puguin desenvolupar activitats complementàries, que a més a més són d'alt rendiment econòmic. Per això també va encarregar al Govern de la Generalitat que faci la prospectiva pertinent en aquest àmbit per portar aquest tipus de turisme també cap a les nostres contrades.

Finalment haig de fer una reflexió. Avui a Lleida és dia de festa. Avui comencem la festa major amb el pregó de festes i amb un protagonisme directe de l'alcalde de Lleida, al qual jo també vull fer un reconeixement des d'aquesta tribuna, un reconeixement cordial. L'alcalde de Lleida, quan es va votar la moció passada, que feia referència a l'aeroport de Girona, va tindre unes paraules inapropiades per al conjunt de representants de les terres de Lleida en aquest Parlament. No va fer justícia, estem en un moment de convulsió perquè hi ha eleccions municipals, ho entenem, forma part de la condició humana determinat grau de nerviosisme, però jo li ho vaig reconvenir en el sentit que no havia estat..., els procediments parlamentaris són els que són, tractem les coses com les tractem i prenem els acords que prenem; acords molt positius, com el que avui sembla que prendrem en benefici de la infraestructura de l'aeroport de Lleida. Però, com bé dic, tots hem de guardar la deguda compostura institucional, i que, a l'hora d'expressar opinions que no són polítiques sinó sobre la gestió i l'activitat d'uns i altres, hem de guardar les formes. He aprofitat aquests últims segons per dir que les coses les hem de tractar amb més prudència.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta... Senyor conseller, és evident que aquesta moció es presenta amb una voluntat lleidatana molt clara.

Hem parlat amb el presentador de la moció i, tot i que no hagin acceptat les esmenes que hem fet, les quals retirem, evidentment que donem suport a la moció. Pensem que efectivament estem en un moment en què toca un atenció centrada en Alguair. Nosaltres hauríem volgut que la moció hagués recollit un sentit més global en el sentit de les necessitats dels nostres aeroports, però, vaja, entenem que avui ens hem de centrar en aquest aeroport en concret, de cara a les seves reivindicacions.

Jo voldria aprofitar la meua breu intervenció, ja que la moció parla de Ryanair..., jo voldria fer arribar, perquè crec que algú ho havia de dir, el meu suport a la Generalitat en el sentit de les molt ofensives paraules pronunciades pel director de Ryanair, que va utilitzar una expressió molt poc afortunada. I penso que és el deure de tots els grups de la cambra mostrar la nostra solidaritat i la nostra indignació perquè un dirigent empresa-

rial, del país que sigui, es dirigeixi al nostre Govern de la forma que ho va fer.

Per tant, voldria aprofitar aquesta breu intervenció per dir que estem a favor de la moció i que pensem que això s'havia de dir.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Dolors López.

Dolors López Aguilar

Gràcies, molt honorable presidenta. Diputats, diputades, aquesta moció és fruit de la inquietud i de la preocupació del diputat Llena, proposant d'aquesta, i que comparteix també aquesta diputada, igual que la resta de diputats lleidatans, i també les institucions, els agents socials i econòmics, i tota la societat lleidatana en general, respecte a la viabilitat de l'aeroport de Lleida-Alguair. De fet, la preocupació del Grup Parlamentari Popular s'ha reflectit en una proposta de resolució presentada amb data 30 de març.

Per tant, i ja posat de manifest el meu acord amb aquesta moció, ja anuncio, com no pot ser d'altra manera, el vot favorable a aquesta.

Nosaltres, tal com s'ha dit, hem presentat tres esmenes que han set consensuades. I crec que és molt positiu que puguem unir esforços tots junts per aconseguir l'objectiu, que és tirar endavant l'aeroport, que, cal dir-ho, és el primer aeroport de la Generalitat de Catalunya, com també cal recordar que ha superat amb escreix les previsions de passatgers en el seu primer any, concretament 61.000. I, malgrat això, no solament ha estat qüestionat sinó que hem anat patint diferents sobresalts, amb la marxa precipitada de la companyia aèria Ryanair, que se va sumar a la marxa de Vueling i de Pyrenair. I, a partir de juny, Air Nostrum serà l'única aerolínia que operi a Lleida, amb uns preus, per cert, molt elevats, que fiquen en perill la competitivitat de l'aeroport i que suposen un tracte discriminatori amb altres aeroports.

Aquesta és a grans trets la situació actual, i, per tant, motius més que raonables de la preocupació compartida. Aquest aeroport té una situació estratègica per a l'esquí, les pistes de Baqueira-Beret i de Boí-Taüll. Ja hi ha un vol xàrter d'esquiadors per a gener de 2012 des del Regne Unit. És, per tant, una infraestructura vital per al turisme i per al desenvolupament del territori i també per al sector agroalimentari per transport aeri.

Entenc —entenc—, per tant, que aquest és un aeroport necessari. Primera premissa: és un aeroport necessari. Però a més de la necessitat hi ha també una component sentimental. Els lleidatans no volem sentir-nos, com moltes vegades, la ventafocs de Catalunya. Ens neguem a ser l'única província catalana sense aeroport, que és el que érem fins fa ben poc, fins fa un any. I si fem memòria històrica, ja l'any 91, i parlo del que

jo he viscut i conec, el Partit Popular, el Grup Municipal del Partit Popular, ja reclamava un aeroport per a Lleida i la ubicació que proposàvem era Alfés, on hi ha un aeròdrom inclòs a les cartes aèries de navegació i una pista que es podia aprofitar en part, en gran part, a més de ser una població molt propera a la capital. Però els ecologistes veien el perill de la desaparició d'una au, de l'aloja becuda, que ningú mai a la seua vida ha vist i que, en tot cas, si existia, estava molt a gust entre el soroll de les avionetes de l'aeròdrom. En tot cas, en tot cas... —és veritat—, en tot cas, les fortes pressions van fer que finalment es descartés aquella ubicació, i finalment l'opció escollida i de consens va ser Alguaire; es va fer la infraestructura, que va costar 94 milions d'euros, una xifra considerable, i que, per tant, ara cal rendibilitzar.

I vostès es preguntaran per què els explico ara aquesta història del procés de l'aeroport. Senzillament perquè s'entengui aquesta segona part; deia que era necessari però deia també que hi havia una qüestió sentimental. Explico la història perquè s'entengui aquesta qüestió sentimental, aquesta reivindicació que durant molt temps hem fet, que hem esperat molt per tindre un aeroport, i que, per tant, ara, entenguin que volem lluitar per mantenir-lo.

El que es necessita és una voluntat política, és lluitar per aquest aeroport i establir-lo com una prioritat. El passat Ple, quan el diputat Llena feia la interpellació al conseller Recoder, el conseller va dir textualment que tenia fe en aquesta obra. I aquest és un pas previ, important, necessari; la fe diuen que mou muntanyes. Però en aquest cas el que cal moure són avions —són avions—, i per això cal alguna cosa més que fe. Nosaltres també tenim fe; tenim fe en l'aeroport i tenim fe que, a partir d'ara, a partir d'aquesta moció, aquest aeroport sigui realment una aposta decidida d'aquest Govern i sigui també una prioritat, perquè això és el que necessitem des de Lleida per tirar endavant l'aeroport.

Moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies, senyors i senyores diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Batalla.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, l'aeroport de Lleida-Alguaire és una infraestructura vital per dues raons: és l'aeroport de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb la Seu, si m'ho permeten, i és important per la seva ubicació, a les planes del país, a la plana del país, a ponent.

Aquestes paraules van ser pronunciades pel conseller de Territori i Sostenibilitat just en aquest faristol fa tot just unes setmanes, quan el diputat Llena feia la seva interpellació. Aquestes paraules van ser, també, explicades en el programa electoral de Convergència

i Unió; aquestes paraules van ser dites en aquell moment pel candidat senyor Artur Mas al mateix aeroport d'Alguaire, i aquestes paraules, amb similar escriptura, figuren també en el pla de govern presentat pel president, concretament, en el punt 6.2: «Promoció, sota criteris realistes, de les infraestructures aeroportuàries», pensant sobretot en l'aeroport d'Alguaire.

Per tant, queda clar el compromís, tant de Convergència i Unió com del Govern de la Generalitat, al voltant d'aquesta infraestructura; un compromís que no només s'explicita en paraules, sinó que és un compromís que s'explicita amb fets. El primer, i més destacat i més rellevant, és la constitució de la taula estratègica on, d'una forma molt lògica i de sentit comú, situa, en el mateix espai de debat per posar sobre la taula el pla de negoci, la institució propietària de l'aeroport, que és la Generalitat, amb el territori, des d'un punt de vista institucional, i, per altra banda, també, des d'un punt de vista social i econòmic, amb representants també d'aquest món. Creiem que és fonamental que la taula estratègica sigui el terreny de joc en el qual l'aeroport d'Alguaire vagi prenent forma en el seu pla de negoci.

Per tant, quan, des del Partit Socialista, es presenta la moció i s'explica en el primer punt fixar la prioritat de l'acció de govern l'aeroport de Lleida-Alguaire nosaltres, evidentment, hi hem de votar que sí, no només per convenciment, sinó també per fets. Ahir mateix el mateix director general, conjuntament amb la resta de membres de la taula estratègica, va tenir una nova reunió on hi va haver novetats destacades respecte a la feina que en aquests moments ja fa el Govern sobre les possibilitats d'aquest aeroport. Per tant, hi estem d'acord. Hi hem estat sempre, malgrat que algú ha volgut generar de forma sistemàtica polèmiques sobre la posició de Convergència i Unió, senyor Llena —sobre la posició de Convergència i Unió respecte a aquest aeroport—; hi hem estat sempre i hi continuarem estant.

Nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes que han estat transaccionades i acceptades, en aquest cas, pel diputat proponent de la moció, on s'expliciten diverses coses. La primera: es parla de demanar a Ryanair que mantingui, en aquest cas, doncs, el contracte, que és vigent, i que, d'alguna manera, doni, per tant, el Parlament, el seu recolzament a la Generalitat a l'hora d'exigir a Ryanair que compleixi amb els contractes signats. Si vostès ho recorden, en aquests moments Ryanair fa un plantejament per al qual demana augmentar un 375 per cent el preu subvencionat per passatgers.

Per altra banda, la moció demanava realitzar actuacions per ampliar l'oferta de vols. Nosaltres expliquem i diem que cal continuar fent aquesta feina, perquè és una feina que s'està fent, i que, a més a més, com molt bé deia fa un moment, ahir ja es va explicitar en el si de la taula estratègica; una feina que avui es concreta amb aquest acord fet amb l'operadora anglesa Nelson Thomas Cook, per cinc anys, que suposarà 33.000 passatgers, en sis vols setmanals, bàsicament vinculats a vols per a l'esquí, per al turisme esportiu al nostre Pirineu.

Hi ha un altre dels reptes que es planteja en la moció, i que nosaltres creiem que no forma part d'una negociació, sinó que forma part, ja, d'un compliment per part del Govern de l'Estat, que és poder tenir l'autorització, en aquest cas, per poder volar fora de Schengen, i és un compromís fonamental per poder desenvolupar aquest acord que explicitava fa una estona i que el conseller va explicar fa, també, pocs dies a la ciutat de Lleida. És absolutament fonamental que l'aeroport de Lleida, en aquests moments, pugui disposar de l'autorització per volar i rebre vols de fora de l'espai Schengen. El conseller en persona ha fet les gestions necessàries perquè això sigui així. En aquests moments aquesta qüestió està situada sobre la taula del Consell d'Estat previ a l'aprovació del Consell de Ministres. El que creiem és que, des del Parlament, cal donar també tot l'impuls a aquesta qüestió, especialment en aquells grups parlamentaris que tinguin una relació més directa, més fraternal, per dir-ho així, amb el Govern de l'Estat.

Se m'acaba el temps. Hi ha altres esmenes que s'incorporen també, però, que, en definitiva, formen part de l'esperit que ja es planteja en aquesta moció, una moció consensuada. Vull agrair, també, en aquest cas, doncs, la bona predisposició per part del diputat proponent, i deixar clar, de nou, i ja per finalitzar, que l'aposta de Convergència i Unió per un aeroport de Lleida ve de lluny; l'aposta de Convergència i Unió per l'aeroport d'Alguaire, des que va estar concedit per part de l'anterior Govern, continua sent ferma, i, a més a més, no només s'explicita amb paraules, sinó també amb els fets que, dia rere dia, s'expliquen i es treballen a la mesa estratègica, que és on creiem que l'aeroport ha de tenir el seu recorregut.

Moltes gràcies, senyores diputades; senyor conseller; senyors diputats també, i senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta. *(Pausa.)* Perdó... –perdó. *(Veus de fons.)* Serà després, sí, sí..., és de menor a major. *(Veus de fons.)* Sí, sí..., ara ho acabo de comprovar. Pensava si és que havia presentat esmenes i no hi era, eh? Perdó, disculpi.

Senyor Laporta...

Joan Laporta i Estruch

Bé. Moltes gràcies, molt honorable presidenta. És clar que, per a la prosperitat d'un país, doncs, les seves infraestructures són necessàries per al creixement econòmic del país: tenir unes millors infraestructures, més infraestructures.

L'aeroport de Lleida-Alguaire té mancances, aquí s'han posat de manifest. El que és clar és que aquestes mancances, a part de la conflictivitat que pot haver-hi amb els operadors, o amb l'operador, en aquest cas, amb Ryanair, doncs, també és cert que hi ha, des del punt de vista, diguem-ne, més objectiu, o en el sentit ampli, tenim una Catalunya que aporta molt més al producte interior brut de l'Estat que el que rep en inversions de

l'Estat en infraestructures. I això afecta negativament la nostra economia, el nostre progrés i la nostra competitivitat. Estic convençut, honorable conseller, que, d'això, en sou conscient.

Amb Ryanair ja vaig manifestar en aquesta tribuna el que crec que s'havia de fer. S'havia de..., el que esteu fent de renegociar aquest acord, partint de zero. I sí que és cert que, doncs, aquestes empreses privades quan els seus directius veuen que el país pateix manca de competitivitat, doncs, són reticents a l'hora d'oferir serveis. Crec que això no és culpa dels catalans i de les catalanes que sempre ens hem destacat pel nostre esperit emprenedor, i sí que és culpa del fet que no disposem d'eines ni de recursos per a ser més competitius.

En qualsevol cas, al diputat que presenta la moció, felicitar-lo perquè és una moció consensuada, que jo m'hi afegeixo –per descomptat, hi votaré a favor–; però, dir-li que, en el punt quart que fa referència a instar el Govern que adopti reformes legislatives per ampliar les competències dels aeroports catalans, doncs, home, amb la seva vinculació amb el partit que governa a l'Estat –que ja hi porta, si no m'erro, set anys–, crec que, en lloc de demanar l'ampliació de competències, s'hauria de demanar, ja, el traspàs absolut de la gestió dels aeroports catalans a la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del seu Grup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, señora presidenta. *Consellers*, diputados y diputadas, nos parece muy positiva esa transacción entre los partidos proponentes y enmendantes a la que nos adherimos, y, por tanto, votaremos favorablemente.

Es fundamental esta voluntad política manifestada por todos los grupos para llevar adelante una inversión que ha tenido un coste de 95 millones de euros y cuya rentabilidad está cuestionada. Nos parecen unas medidas acertadas, aunque nos tememos que a lo mejor tardaremos..., que sean insuficientes momentáneamente, porque es difícil rentabilizar un aeropuerto como el de Lleida-Alguaire que necesita diez veces más pasajeros de los que ha tenido en este su primer año, pero nos congratulamos y felicitamos al *conseller* por estos contactos que ha hecho con nuevas compañías, o que se han hecho desde la *conselleria*, con estas nuevas compañías de turismo de nieve, que traerá, sin duda, más turismo a les terres de Lleida.

Hacemos votos para que sea posible, finalmente, el acuerdo de la apertura de los vuelos más allá de Schengen; también para incentivar estos vuelos. Y, respecto de Ryanair, y, tal como han manifestado, también, otros diputados de distintos grupos políticos, rechazar absolutamente las formas empleadas con el Govern de la Generalitat e instar al *conseller* a hacer cumplir, a negociar como sea, y, en cualquier caso, hacer cumplir los com-

promisos adquiridos por esta compañía, porque no nos parece que pueda salir gratis hacer estos desaires al Gobierno de la Generalitat.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. Excusi la mala interpretació de l'ordre aleatori d'intervencions. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i també de la nostra organització a les Terres de Ponent, de les quals me'n vaig ressò, donem suport a la moció consensuada en els termes que ve formulada, i volem manifestar el que sempre ha estat el nostre posicionament al respecte.

Nosaltres creiem, sincerament, en un sistema aeroportuari català. Creiem que el futur d'Alguaire, com el futur de Girona, com el futur de Reus, com el futur de Sabadell, passen perquè s'integri, junt amb l'aeroport base –i en diríem líder–, que és l'aeroport de Barcelona, en un veritable sistema aeroportuari català en el qual l'aeroport d'Alguaire li correspon, sens dubte, un paper en l'àmbit del turisme i del que conté la moció. I també en un punt en què estem especialment d'acord i que ja hi era en la moció inicial, i per això no hi vàrem presentar transacció, que era desenvolupar tots els aspectes del pla director de l'aeroport relatiu a la logística, als magatzems; en definitiva, al transport de càrrega. Creiem que amb una bona relació amb els altres aeroports –i tenint en compte els canvis que s'estan produint a l'aeroport de Sabadell, que està perdent força i sentit en aquest aspecte–, el d'Alguaire pot jugar aquest paper.

També ens felicitem, i vull esgotar aquests últims minuts per fer una sèrie de reflexions especialment al voltant d'un punt de l'esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya que ens ha agradat molt, perquè aquí apareix com a possibilitats i potencial de les terres de Lleida –per fi, i ve del senyor Mòdol i acollit pel senyor Llena, lleidatans conspicus–, el paper de les aus.

Senyora López, les aus, encara que vostè no les vegi, existeixen, i, efectivament, tenen els seus hàbitats i estan protegides per la Unió Europea, i a Lleida tenim les zones d'especial protecció d'aus. Per primera vegada, sento dir al conjunt dels grups de la cambra que l'existència de zones d'especial protecció d'aus també té un sentit des del punt de vista del desenvolupament econòmic, i no és que els moixons només hagin d'acabar a la cassola, com havia sentit dir a molts il·lustres i honorables diputats d'aquesta cambra; a part d'acabar a la cassola, aquells que són comestibles, també tenen un sentit de promoció i de qualitat del territori. I, per tant, ens felicitem i creiem que això ha de tenir una transcendència en les polítiques de govern. Per fi, l'existència de les zones d'especial protecció d'aus,

acompanyades dels plans d'usos i gestió corresponent, han de jugar el paper que el punt setè de la moció en parla.

I dic això, perquè –coses de l'esquizofrènia governamental–, al voltant del medi natural, agafant aquest magnífic pla de govern que ens van presentar dimarts, clar, s'han quedat pel camí les zones d'especial protecció d'aus, perquè Agricultura..., que, evidentment, el senyor Pelegrí, ni està ni se l'espera, en temes de protecció d'aus, perquè ell és el que ha predicat al territori que havíem d'acabar amb les ZEPA–, quan parla del seu apartat d'agricultura de l'únic que parla és de les mesures mediambientals a l'agroindústria –a l'agroindústria. I, quan anem a l'apartat de Territori i Sostenibilitat, de l'únic que es parla és de planificar –ja està bé, planificar– els espais de Xarxa Natura 2000, però no apareixen enlloc els plans d'usos i gestió que tenim l'obligació de fer. De fet, estan fets. Cal presentar-los a la Unió Europea, i a dintre d'aquests plans d'usos i gestió és on cal incloure el *bird watching*, que, per als que no saben anglès, vol dir l'observació d'aus. I, efectivament, segur que els vols que ens han de portar turistes d'Anglaterra no només aniran a la neu, sinó que es podran quedar a mig camí, i no només a l'hivern, sinó a la primavera i a l'estiu, especialment primavera i tardor, per poder fer aquestes visites a *bird watching*. (*Veus de fons.*) Sí, sí..., hi ha molts milers de turistes, de gent, que segueix això, no només a Anglaterra, sinó també a Alemanya i al nord d'Europa. I aquest..., la fama i el bon nom –perquè és un bon nom per a Catalunya el fet que les Terres de Ponent tinguin una riquesa faunística important–, s'ha de veure traduït en desenvolupament socioeconòmic per aquestes terres. Per això cal un compromís que passa més enllà d'una moció.

I, alhora que hem de desenvolupar els aspectes logístics i d'instal·lacions a l'aeroport, cal fer la infraestructura turística, hotelera, de cases rurals, de creació dels camins d'observació, dels observatoris, etcètera, perquè els diferents pobles al voltant de les ZEPA puguin acollir aquest turisme, que no és *baladí*, que té un alt potencial econòmic i que permetrà explicitar als agricultors i als habitants d'aquestes terres que l'aeroport, les infraestructures modernes i la preservació del medi ambient no són incompatibles; són compatibles també amb una agricultura com la que hi haurà també al Segarra-Garrigues, perquè al Segarra-Garrigues també hi ha agricultura. I, per tant, són perfectament combinables l'activitat turística, l'activitat agrícola, l'activitat faunística amb un model de desenvolupament que a les Terres de Ponent creiem que, a partir d'aquesta moció, podem, ja, superar aquest dilema que fins ara havíem tingut.

I li agrairia al conseller de Política Territorial que, quan tingui ocasió de veure al conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural –no sé si cap a les targetes, doncs–, li faci avinent –li faci avinent– que aquest aspecte és important i que, si estan a temps de rectificar el pla de govern, en algun lloc parlin del Pla d'usos i gestió de les zones ZEPA i que es prenguin seriosament això, sigui política territorial, sigui agricultura. El cas és que Terres de Ponent vagin

endavant i el Segarra-Garrigues deixi de ser conflictiu en aquest punt.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

L'honorable senyor Joaquim Llena té... *(Veus de fons.)* Sí, un moment, perquè ell té, en primer lloc, la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes.

Joaquim Llena i Cortina

Gràcies, presidenta. No és per posicionar-me sobre les esmenes, que ja ho he fet i les hi he entregades a vostè, sinó per reiterar l'agraïment a tots els portaveus i responsables dels grups parlamentaris a l'hora de defensar les esmenes i la moció, i de manera molt especial al representant de Solidaritat, tot dient-li que compartim els seus neguits pel que fa als altres aeroports, com són Reus i Girona, però que hem considerat des dels diputats, majoritàriament de les terres de Lleida, que l'aeroport de Lleida-Alguaire mereixia un tractament específic.

I dir-li al senyor Mòdol que entenc que estigués una mica enfadat per les declaracions de l'alcalde i paer en cap. Però també voldria dir que aquestes declaracions s'emmarquen en un context difícil, no?, d'una de les persones que més ha treballat per tenir aquesta infraestructura, com és l'alcalde de Lleida, i que no para d'esforçar-se, dia rere dia, perquè sortim en tots els mapes, veure com s'estava deixant caure una infraestructura jove com l'aeroport de Lleida-Alguaire i que des d'aquesta cambra només semblava o podia semblar que es recolzessin altres aeroports. Entenc perfectament la situació i en el context en què es produeixen aquestes declaracions.

I reitero un cop més l'agraïment a tots els grups parlamentaris.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Llena. *(Veus de fons.)* La senyora Dolors López demana la paraula. Té trenta segons.

Dolors López Aguilar

Per al·lusions del senyor Salvador Milà. Jo li demanaria, senyor Milà, que no tergiversés i que interpretés les meues paraules. Jo no he parlat d'aus en general, jo he parlat d'una au en concret, que era l'alosa becuda, situada suposadament, ho repeteixo, a la timoneda d'Alfés, i que, ho continuo repetint, ningú ha dit que hagi vist, ningú ha vist fins ara; inclús ja s'està dient que no ha arribat a existir mai. Aquesta era en concret la meua al·lusió a l'antiga situació o possible ubicació de l'aeroport de Lleida.

Gràcies.

(Veus de fons.)

La presidenta

El senyor Carmel Mòdol demana la paraula; per al·lusions, suposo; trenta segons.

Carmel Mòdol i Bresolí

Sí, senyora presidenta, per al·lusions directes del senyor Llena. Per dir-li que jo els estats nerviosos els entenc i els comprenc, però que vaig trobar l'expressió una mica massa forta, posar en qüestió la feina de tots els representants institucionals de les terres de Lleida en aquest Parlament. I dir-li també que el senyor Llena ha fet el que havia de fer, defensant en certa manera la posició de l'alcalde, i jo també he fet el que havia de fer, posant en qüestió les paraules de l'alcalde.

(Salvador Milà i Solsona demana per parlar.)

La presidenta

Moltes gràcies. L'honorable diputat senyor Salvador Milà, també per al·lusions? *(Pausa.)* Trenta segons.

Salvador Milà i Solsona

Sí, gràcies. Més que res, per respondre a la senyora Dolors López. No frivolitzem el tema de les aus. És a dir, Alfés té alts valors paisatgístics i ambientals. Hi ha no només l'alosa becuda, hi són d'altres. En el seu moment pel fet que vostè no acompanyés els ornitòlegs no vol dir que aquestes espècies no hi siguin. I, en tot cas, Alfés és una finca importantíssima que cal preservar en el territori i que dona riquesa també a les terres de Lleida. En tot cas, faci una visita ara, quan organitzin el *bird watching* i el *birding* i veurà vostè com hi troba nous valors.

Gràcies.

La presidenta

Passem a votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el futur de l'aeroport de Lleida-Alguaire, entenent que s'incorporen a aquesta moció les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el Grup Parlamentari del Partit Popular i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, tenint en compte les transaccions realitzades.

Per tant, comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* I senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 129 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la retallada pressupostària en l'àmbit de la salut (tram. 302-00027/09)

Passem ara al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la retallada pressupostària en l'àmbit de la salut. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula, per a la seva exposició, la diputada il·lustre senyora Laia Ortiz.

(Pausa.) Un moment, senyora diputada, eh? (Pausa.) Senyores diputades, senyors diputats, té la paraula la diputada senyora Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputades, diputats, bé, continuem amb aquesta ronda d'interpel·lacions... (*Remor de veus.*)

La presidenta

Un moment, diputada, un moment. Si us plau, una mica de silenci. (Pausa.)

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Bé. Ahir va rebre dues interpel·lacions també sobre sanitat, i jo crec que la mostra que en parlem tant també en aquest Parlament és perquè està convuls, no? Hi ha hagut un cert terratrèmol en el món de la sanitat. Bé, nosaltres li vam presentar la interpellació precisament fruit d'aquest terratrèmol que havia generat alarma arreu, en els centres sanitaris, en els treballadors, en els metges, en el personal sanitari, en el personal de neteja, de seguretat, però també en el territori, en els alcaldes, en els regidors; a tothom, inclosos els experts del Govern. I vam dir: «Escolti, conseller, primer, millori la seva disposició a parlar.» És veritat que aquí hem fet uns passos endavant, com a mínim de cara als grups parlamentaris, i vam engegar, doncs, una ronda de converses.

Aquesta moció té dos objectius. Per una banda, deixar clar que aquest Parlament esmeni el despropòsit que hi ha hagut fins ara en el món sanitari; és a dir, un objectiu claríssim i el més important d'aquesta moció és que aquest Parlament es pronunciï i es digui: «Deixar en suspens el Pla de sostenibilitat i el Pla de mesures que havia presentat el Govern fins ara», u, perquè no compartim, en primer lloc, ni el volum de la retallada en sanitat, però tampoc el mètode, tampoc les formes, tampoc el fons ni com acaben anant dirigides aquestes retallades.

Però aquesta moció té una segona part, un segon contingut, que crec que podem fer passos també endavant: no només aturar allò que no s'ha fet bé, sinó posar alternatives damunt la taula. Des del nostre grup parlamentari, des d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, no volem fer una posició del no pel no; hem fet una moció molt treballada, treballada amb professionals, treballada amb experts de diferents sectors, de dir: «Escolti, hi ha marges d'ineficiència en el sector de la sanitat?» Sí. Però no fem pagar els plats trencats precisament a aquells que ja els han rebut en els últims anys, que són els treballadors, que són les infermeres, que són els usuaris de la sanitat pública d'aquest país. Hi ha una sortida de millorar, d'estalviar en sanitat sense afectar precisament aquesta qualitat assistencial? Creiem que sí; no amb els volums de les retallades que vostè proposa. I aquí entràriem en un altre debat, segurament econòmic, de fiscalitat, etcètera.

Però dins d'on anem a fer aquests estalvis, sí que creiem que podem fer estalvis millorant la qualitat.

Què és el que proposem? En primer lloc, no hi poden haver estalvis ni retallades en el món de la salut sense que hi hagi un pacte per la transparència en el sistema. I això vol dir que en un sistema confós com el que tenim a Catalunya, precisament d'aquesta barreja públic-privat, el que no pot ser és que estiguem fent estalvis com qui va a comprar patates; és a dir, si abans li'n comprava vint, ara li'n compro quinze. No funciona així, primer, perquè la sanitat és una qüestió sensible per molta gent. Per tant, primer, per la transparència, hem de saber a on van a parar aquells diners; tots els centres que reben diners públics, no només els públics, sinó també els concertats i els de titularitat privada. A on van a destinar-se aquests diners públics. I, per tant, aquest pacte per la transparència ho inclou tot, inclou des de la publicació dels resultats de cada un dels centres sanitaris, inclou les clàusules, i després l'actualització d'aquestes clàusules, dels concerts, però també els sous del personal directiu, siguin públics o siguin privats, perquè estem parlant de centres sanitaris que reben un finançament de l'ordre del 90 i 95 per cent dels seus ingressos dels fons públics i per tant han de ser com centres públics.

Un tercer punt, que són els criteris amb què cal fer aquest pla de mesures per a la sostenibilitat. U, partir del fet que la sanitat que tenim no és de luxe, sinó que és bastant discreteta pel que fa al seu nivell de finançament. Per tant, si tenim una sanitat de molt bona qualitat és pel sacrificis que fan sobretot els treballadors, infrapagats, diguéssim, en comparació dels seus homòlegs de la resta d'Europa.

Dos, hem de complir amb les prestacions i amb les lleis establertes. I, per tant, aquestes retallades no poden afectar les lleis que són vigents i, per tant, han de donar cobertura des del servei públic.

I tres, enfortir aquelles polítiques que representen un estalvi, però això vol dir més inversió, com les de salut pública; és a dir, major inversió en salut pública també genera un estalvi, diguéssim, en el que és la despesa sanitària.

Cinc, fer..., també fem autocrítica d'aquelles coses que no funcionen i, per tant, cal millorar. U, en l'atenció primària; hi ha un consens generalitzat que cal reforçar l'atenció primària. Però, això què vol dir? Per tant, posem més recursos en l'atenció primària si el que volem és descongestionar les urgències i descongestionar els hospitals, però això no vol dir, llavors, retallar també en l'atenció primària.

En tercer lloc, els sistemes d'informació. Cal crear economies d'escala. Tenim una xarxa, que una cosa és basar-se en l'autonomia de gestió i l'altra cosa és el minifundisme, i aquí hi ha un cert minifundisme. Per tant, tant en sistemes d'informació, ús de bases de dades, fins i tot la compra de serveis, aquí cal fer economies d'escala i aquí hi ha un marge d'estalvi important, fonamental.

La despesa farmacèutica. Vostè, que la setmana passada...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Laia Ortiz Castellví

...ens plantejava un estalvi.

La presidenta

Senyora diputada!

Laia Ortiz Castellví

Nosaltres creiem que no és prou valent. Per tant, creiem que aquí hi ha un marge d'estalvi molt important i esperem, aquí, arribar a acords que vagin més enllà del que s'ha proposat el Govern i, per tant, que alleugerin l'impacte que té en l'assistència sanitària.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, dels grups que han presentat esmenes, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, defensem la necessitat de seguir construint un sistema de salut que es generi des del consens dels ciutadans, els professionals i els agents polítics i socials que se'l fan seu –i aquesta moció incorpora molt bé totes aquestes qüestions–, pel que representa com a país i també perquè ha estat complex i difícil de cohesionar al llarg d'aquests trenta anys.

I, per tant, creiem necessari que el Parlament insti el Govern a abordar amb concreció, amb molta concreció, les accions en matèria de salut, emprant els instruments i els òrgans adequats, i respectant, sobretot respectant, els compromisos adquirits amb la societat i amb els professionals, per tal que tot això no suposi de cap manera un retrocés en les polítiques.

Ara entrem també en una altra fase de procés, perquè el pressupost del 2011 ja s'està construint, i per tant les accions que se'n desprenen, d'aquesta moció, en cas de ser aprovada, s'haurien d'abordar en paral·lel a l'elaboració d'aquest pressupost. Tenim, n'estem segurs i tots ho hem dit, un bon actiu i múltiples instruments de planificació estratègica i operativa totalment desenvolupats, tant en l'àmbit normatiu com en els diferents àmbits de participació ciutadana i planificació estratègica. Partim de la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya; hem anat construint un sistema de salut molt ben valorat per la ciutadania i considerat com dels millors del món. I per això no es pot parlar del pressupost de salut com un element més a qüestionar, o a retallar, o a reduir, sense considerar –sense considerar– els múltiples instruments de què es disposa per racionalitzar la despesa. Retallar per retallar i tots per

igual suposa ignorar massa coses. I estem convençuts que aquest no és l'esperit de ningú.

El passat dia 19 el Grup Socialista presentava una moció que fou rebutjada pel Ple, on es demanava al Parlament que es racionalitzin els recursos, sí, però buscant el consens i la participació de tots, absolutament tots, els agents implicats, i utilitzant, per descomptat, tots els instruments, tots, dels que es disposen en lloc de derivar responsabilitats polítiques als gerents dels centres, per exemple.

Es disposa d'aquests instruments per racionalitzar sense retallar i per avançar en la millora del que podríem anomenar «qualitat concertada dels serveis», sense provocar fractures territorials, per seguir garantint que el sistema ajudi a la cohesió social del nostre país, sense renunciar al desenvolupament sostenible.

Aquesta perspectiva de la situació que pretén assegurar la tirada sense riscos financers però amb molts riscos socials ens impulsa a donar suport a la moció presentada per Iniciativa per tal de reconduir-ho. I per fer-ho, per avançar sense perdre mocadors, hem de començar respectant el model. I per respectar-lo voldríem que es comencés garantint la validesa de les regles del joc de què ens hem dotat i que han estat fruit de múltiples consensos i també –també– d'alguna discrepància.

Retiraríem, presidenta, les esmenes presentades pel Grup Socialista, perquè estan recollides en una transaccional que els presentarà i que segurament defensarà millor i explicarà la diputada que ha fet defensa de la moció presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; esmena transaccional que incorpora l'essència i el sentit de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista.

Per tot l'exposat i perquè entenem que és possible avançar en la direcció que s'indica en aquesta moció és pel que donarem suport a la moció presentada tal com queda després d'incorporar aquesta transaccional.

Moltíssimes gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Maria Assumpció Laïlla.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, presidenta. Em posicionaré, en nom de Convergència i Unió, sobre la moció presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I, com poden imaginar, ja només pel títol i per algunes expressions utilitzades en l'argumentació de la seva moció, doncs, la flaire que ens dóna aquesta moció, d'entrada, així, no és positiva.

Dit això, sí que nosaltres, com que tenim un esperit en aquest sentit de consens i de treball, com ho hem demostrat fins ara i com ho farem també a continuació, sí que hem anat desgranant aquesta moció per tal de trobar-hi punts d'acord i no fer batalla d'aspectes com

els que vostès han anat repetint i que, pel que veig, doncs, seran el seu cavall de batalla en aquesta campanya, tot el tema de sostenibilitat, transparència, retallades, etcètera.

Però aquí el que val, aquí, al Parlament, el que val és la realitat, i, si pot ser, sustentada en xifres, perquè sembla que el dia 28 de novembre a alguns se'ls va esborrar la memòria. I crec que cal recordar, doncs, quatre dades que ens situen, també, en quina és la situació actual del sistema sanitari en aquests moments, a banda de la situació de crisi que òbviamment ens afecta també en l'àmbit de la salut.

Perquè, és clar, dues dades: 2009, la despesa en sanitat superior als 10.000 milions d'euros, i pressupost per al 2010 lleugerament superior als 9.000 milions. Això vol dir que arrosseguem el 2010 un dèficit de 500 milions d'euros que ara, el 2011, hem de sumar també a la situació d'ajustament de la despesa, que òbviamment el pressupost general ens indica que també hem d'aplicar en l'àmbit de la salut.

Per tant, crec que això és clau tenir-ho en compte perquè ens situa també en un marc d'accions i d'actuacions per part del Govern, no només en el Departament de Sanitat, sinó en molts altres.

Entrant directament al posicionament en els punts que ens presentava la moció, òbviamment crec que és evident que amb el primer punt no hi podem estar d'acord. Per què? Clarament per dos motius: un, per la situació financera del sistema sanitari, que era els explicava, i, en segon lloc, per la urgència de les mesures preses. Evidentment si ara fem una aturada del pla que ha presentat el Departament de Salut, el qual lògicament compartim i creiem que és l'adequat, el que no podem fer és provocar que es perdin sis mesos més en l'atenció sanitària, no?, i en els ajustaments que cal fer en l'àmbit de la salut.

Vostès parlen de transparència, com deia, i òbviamment hi estem d'acord. És evident que nosaltres no creiem en un model intervencionista que ens condicioni contínuament quins són els salaris, quins són els concerts, però és que tot això és públic, ja és públic. Per tant, nosaltres donarem suport a aquest punt.

I al punt 3, bé, hi han aspectes, com pot ser el treball conjunt amb els ajuntaments, amb el món local, que òbviamment compartim; n'hi han altres que no hi estem tan d'acord. Però el que sí que intentarem, en el consens que els deia, doncs, és buscar punts d'acord. I, per tant, sí que en aquest àmbit el que podem repetir és que aquest pla que proposa el Govern no disminueix les prestacions sanitàries ni tampoc la qualitat de l'assistència. I ho vull tornar a repetir: no disminuirà les prestacions sanitàries ni tampoc la qualitat de l'assistència.

Compartim també la idea de reforçar, com deia, l'àmbit de salut pública en cogovernança amb els ajuntaments. Òbviamment hem d'enfortir l'atenció primària, com no pot ser d'una altra manera, consensuada amb els professionals. I, en aquest sentit, el Departament de Salut vetlla per la implementació de les instruccions 06 i 07 que fan referència a aquest àmbit. I, per

tant, seguirem incidint en aquest treball conjunt en l'atenció primària i en la seva potenciació.

I pel que fa a l'àmbit de farmàcia, doncs, crec que estan duent-se a terme una sèrie d'activitats i actituds en aquesta línia de racionalització de la despesa farmacèutica. Entre altres coses, perquè s'estan, per exemple, promovent estàndards de qualitat de la prescripció, la incentivació de la prescripció eficient i de qualitat, el foment dels genèrics, i també com una alternativa de preu menor, així com la introducció d'altres criteris i recomanacions amb relació al cost-efectivitat dels diferents medicaments. I, per tant, en aquesta línia també estem d'acord en aquest àmbit.

Amb el que no podem estar d'acord és a introduir la prohibició de l'activitat informativa i de promoció de la indústria. Primer, per un motiu claríssim, i és perquè està legitimada i emparada normativament per la Llei de garanties i ús social del medicament. Però també, en segon lloc, perquè creiem més en un treball de consens en les comissions, de la gestió professional, de la informació institucional, dels farmacèutics d'atenció primària com a suport als metges, dels farmacèutics d'hospital, també en coordinació, per millorar la farmacoteràpia, etcètera, que no amb el simple fet de l'entrada de la indústria en l'àmbit sanitari i en el fet simple de prohibir. I, per tant, també vetllarem, això sí, perquè aquesta informació que es dona en aquest àmbit sigui veraç i que les seves activitats també es desenvolupin dins d'aquest marc legislatiu evident.

I, per acabar, doncs, dir-li que nosaltres estem d'acord a racionalitzar i reduir les estructures directives de gestió sanitària del Govern, perquè realment és la línia que està portant, en aquest pla que aplica, el Departament de Salut. I, per tant, òbviamment votarem a favor d'aquest punt.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Molt honorable presidenta, honorable conseller, diputats i diputades, bé, per posicionar el meu grup, el Grup del Partit Popular de Catalunya, en aquesta moció de salut d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Senyora Ortiz, vostè es referia al terratrèmol en el món de la salut. Aquest terratrèmol, desgraciadament, segueix dia rere dia i a més sense abaixar el to ni la intensitat. La mostra la tenim al carrer i la tenim també, com no pot ser d'una altra manera, en aquest Parlament, quan ahir i avui no parem de parlar de temes relacionats amb la sanitat.

Bé, les esmenes que nosaltres hem presentat, doncs, intenten millorar o corregir el text inicial de la moció presentada per Iniciativa per Catalunya. El punt..., però entrant ja al que és la concreció dels punts, nos-

altres en el punt 1 de la moció no li donarem suport, entenent, doncs, que entra en contradicció amb la resta de la moció, perquè, clar, senyora Ortiz, parlar de deixar en suspens de forma immediata l'elaboració del Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat del sistema sanitari públic i els plans de xoc dels diferents centres sanitaris, quan en altres punts d'aquesta mateixa moció parteixen de la base que s'han de dur a terme certes mesures, com a mínim per al meu grup, això és una contradicció en si mateix, perquè, clar, nosaltres creiem, i així ho hem manifestat en moltes ocasions, que es poden prendre mesures sense posar en risc l'estabilitat del sistema sanitari. A més, «deixar en suspens» què vol dir? Fins quan? Una hora, un dia, setze dies, 22 de maig, un any...? Què vol dir «deixar en suspens»? Quina suspensió, suspensió cautelar, suspensió...? Quina suspensió? Aquesta no és la solució, senyora d'Iniciativa per Catalunya.

Miri, en el punt 2 nosaltres votarem a favor, tot i que posem en dubte que sigui aquesta la solució, doncs, que s'hagin de fer públics els salaris dels directius dels centres públics. Nosaltres considerem que el que cal és tendir a la racionalització i equiparació dels centres concertats, però en tot cas donaríem suport perquè no es doni altre tipus d'interpretacions.

En el punt 3 hi donarem suport també; compartim la necessitat de consensuar, aquí sí, de consensuar amb els agents socials representats en el Consell de Salut els diferents escenaris econòmics per al Pla de salut 2011-2014. És aquesta, a més, concretament, la primera mesura que hagués hagut de prendre el Departament de Salut: establir diàlegs entre les parts, negociar i arribar a consensos i a acords entre els implicats sense –sense– agafar la tisora de forma indiscriminada. Crec, senyors de Convergència i Unió, que s'haurien estalviat molts disgustos.

A l'apartat c del punt 4, hem presentat una esmena –que tinc entès, doncs, que el Grup d'Iniciativa per Catalunya d'aquí a una estona acceptarà gustosament–, una esmena perquè a dintre de l'atenció primària, que cal enfortir, es mantingui el personal per assegurar la ràtio necessària. Aquesta ha de ser una prioritat en els centres d'atenció primària que a més haurien de servir més de filtre als centres hospitalaris.

Una altra esmena presentada per tal que el Pla de racionalització de la despesa farmacèutica tingui lloc en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Nosaltres no compartim, en un altre apartat d'aquest punt, la prohibició que demana el Grup d'Iniciativa per Catalunya sobre l'activitat informativa i de promoció comercial en els centres de salut. Creiem que cal dotar de garanties suficients perquè els professionals tinguin els mitjans necessaris perquè els avenços arribin al més aviat possible als pacients, però en cap cas prohibint, sinó en tot cas fomentant que això sigui d'aquesta manera.

En definitiva, nosaltres també volem arribar a acords per mantenir la qualitat assistencial racionalitzant els recursos i sobretot fent sostenible el nostre sistema sanitari públic; un sistema sanitari que sempre –sem-

pre– ha estat referent i mirall d'altres països però que ara, avui en dia, està en perill de mort si el Govern de Convergència i Unió segueix per aquest camí, retallant a tort i a dret sense tenir en compte les repercussions que tindrà sobre el mateix model sanitari; fent unes retallades ara, però, el que és més greu, fent les més importants retallades a partir casualment de la data del 22 de maig, de la data de les eleccions municipals. D'això, senyors de Convergència i Unió, se'n diu tacticisme polític, se'n diu electoralisme i se'n diu engany als ciutadans.

Nosaltres demanarem votació separada de punts, de subpunts, de subapartats, que en tot cas el portaveu del meu grup ja li farà saber a la senyora presidenta.

Moltes gràcies, honorable presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I si el portaveu del grup em pot passar les votacions separades, millor, perquè guanyaríem temps.

Passem ara als grups que han de fixar la seva posició. I, en primer lloc, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Bé. És cert que el model sanitari català, doncs, és un model d'èxit però, ara com ara, es troba emmarcat en un sistema sanitari públic que és deficitari econòmicament. I, per tant, les reformes presentades pel conseller entenc que són inevitables per mantenir la qualitat del servei i l'excel·lència del nostre personal sanitari. Estic d'acord que cal reformular el sistema per fer-lo més eficient: si sumem eficiència i la qualitat dels nostres professionals, doncs, el resultat serà en benefici dels ciutadans.

Respecte a la moció, diputada, a favor de garantir la transparència del conjunt del sistema sanitari; a favor, també, d'enfortir l'atenció primària, com diu en el punt quart, a i b, de la moció; a favor, també, de la racionalització de la despesa farmacèutica, com hi fa referència en l'apartat c del punt quart. És a dir, hi han una sèrie de punts en què, doncs, em posiciono o fixo la meua posició a favor.

Però a tot el que fa referència al Pla de mesures entenc que el que ens va presentar el conseller als grups parlamentaris, doncs, entenc que s'hi ha de fer confiança, perquè va molt en la línia d'allò a què fa referència la moció, al meu entendre. Em consta que hi ha diàleg amb els agents del sector. Aquest diàleg, doncs, almenys s'està intentant, em consta. I, a més a més, pel que fa referència a la moció, que parlem d'un model sanitari equitatiu, universal, solidari i sostenible, també vull pensar que el pla de mesures va per aquí, no?

En aquest sentit, fer referència que són unes reformulacions que s'han de fer, perquè el dèficit existia, i això és independent també de..., encara que tingués-

sim els recursos suficients, s'hauria de gestionar de manera eficient.

Abans he sentit una xifra que no em quadra amb el que se'm va dir a la reunió, que eren els 850 milions de dèficit, i després, si de cas, ja ens ho aclarirà, però sí que és cert que aquesta retallada de 1.400..., no retallada, acabar amb el dèficit de 850 i, després, la reducció que planteja del dèficit el Govern central d'un 20 per cent, atès que, aquí, doncs, a la sanitat tindrà una repercussió només d'un 5 per cent..., confio que tot el que ens va explicar el conseller en el pla, d'aconseguir més ingressos, d'amortització de les inversions, reducció de tarifes, es porti a terme amb èxit. Res més.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per fixar posició, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Anuncio el nostre vot a favor d'aquesta moció que ha presentat el Grup d'Iniciativa, en la mesura que estem substancialment d'acord amb el que incorpora la moció; hi ha alguns aspectes que creiem que no s'aborden suficientment, però, en qualsevol cas, sí que creiem que de forma immediata s'ha de deixar en suspens el procés d'elaboració del Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat, ja que no han estat consensuades amb el sector, ja que no contemplen les mesures de racionalització i d'eficiència que el sector està disposat a assumir però no a costa de retallar les prestacions públiques i tot el que és l'atenció a l'usuari del sistema de la salut.

També pensem que s'ha d'assegurar la transparència del sistema. Això ja és una proposta en què en la passada legislatura jo mateix, en reiterades ocasions, vaig insistir, que ens dotéssim d'un sistema transparent i segur. Encara hi ha moltes clàusules de determinats concerts sanitaris que no són conegudes o que tenen massa variabilitat, és a dir, que hi ha un grau de discrecionalitat important en el sistema quant a l'atorgament de determinats recursos públics en els concerts sanitaris.

També estem d'acord que les retallades no han de comportar una disminució de les prestacions sanitàries ni de la qualitat en l'assistència. Això ens porta al que ahir comentàvem amb el conseller de Salut, amb l'honorable senyor Boi Ruiz, que és evident que s'ha de racionalitzar el sistema a l'hora de simplificar-lo. Tenim una multiplicitat d'actors en el sistema, de consells d'administració, que engreixen de forma molt notable una despesa en personal administratiu o polític que de cap manera és justificable. Per tant, podem retallar aquí, però de cap manera que afectin les retallades el que és la qualitat assistencial, que impliqui un increment de les llistes d'espera, que impliqui, en definitiva, l'increment del dolor que ha de patir la ciutadania i que se'ns puguï quedar gent pel camí. Això, ahir ho comentàvem.

El que trobem a faltar, òbviament, d'aquesta moció –però la votarem a favor, perquè en el proper Ple serà Solidaritat Catalana per la Independència qui presentarà una moció en aquest sentit– és el reconeixement que l'actual pressupost de la Generalitat de Catalunya, el de l'any 2010, que ara s'ha prorrogat, ja contempla retallades importants, en la mesura que de cap manera estem fent la despesa sanitària que es fa ens els països de la Unió Europea que paguen un nivell d'impostos similar al nostre.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *conseller*, diputados, diputadas, en relación con el posicionamiento de Ciudadans respecto a la moción de salud presentada por el Grupo de Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, queremos en primer lugar mostrar nuestra posición a favor en la globalidad o en los aspectos globales de lo que significa, más allá de que pidamos la votación por separado de los puntos, porque hay alguno de ellos en los cuales, pues, discrepamos, y discrepamos a veces por una cuestión conceptual.

Por ejemplo, en el punto número 1, cuando ustedes solicitan la suspensión inmediata de la elaboración del Plan de medidas urgentes, pues, entendemos... (*Veus de fons.*) No te preocupes, seré rápido. Todos queremos que acabe rápido el Pleno hoy. (*Veus de fons.*) No..., ya, ya..., pero no es preocupéis, intentaré ser ágil.

Creemos que es necesario y creemos que en este caso el *conseller*..., y desde aquí quiero agradecer la deferencia que tuvo con el conjunto de grupos de hablar con nosotros y presentarnos ese plan. Creemos que es bueno, que es bueno que se esté trabajando, y creo que es bueno que desde su grupo y creo que desde una mayoría de la cámara vayamos a garantizar que el marco y los límites de ese plan se ajusten a aquello que quiere una mayoría de esta cámara, que es garantizar un sistema de salud público, gratuito, de calidad, justo y sostenible. Y es bueno que marquemos unos límites, unas «líneas rojas» –una expresión que se ha hecho famosa en esta cámara– para que el *conseller*, pues, sepa cuáles son los límites por los cuales la mayoría de los representantes de los ciudadanos no estamos dispuestos a transigir.

También entendemos, más allá de la redundancia, que es bueno que estemos debatiendo sobre el tema en la cámara, y es bueno que lo hagamos porque la conmoción social que vive una buena parte de los ciudadanos de nuestra comunidad es obvia; es obvia porque los anuncios, las propuestas y las actuaciones concretas que ya se están llevando a cabo llaman a la alerta. Y creemos que es bueno que desde el Parlament se transmitan estas señales de preocupación por parte de

los grupos parlamentarios a la hora de defender este modelo.

Creemos, y con ello finalizaré, que es bueno que empecemos entre todos a construir un binomio diferente, poniendo el acento en conceptos comunes y de consenso: frente al recorte, la racionalización; frente a la imposición, el consenso; frente al tacticismo y una posible agenda oculta, la responsabilidad del conjunto de representantes públicos para garantizar un sistema de salud sostenible, de calidad.

Y lo debemos hacer desde esa voluntad de consenso y, de verdad, intentando eludir en el debate político el tacticismo a corto plazo, incorporando como un precepto básico en nuestros posicionamientos la responsabilidad de que estamos hablando del tema, probablemente, más serio que afecta al conjunto de los ciudadanos, que es garantizar su salud.

Gracias, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, conseller, Esquerra Republicana de Catalunya votarem a favor de la moció presentada per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i també, espero, doncs, amb les incorporacions de les esmenes del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Crec que tot el contingut de la moció se centra a buscar aquest diàleg, aquest consens amb tot el sector de l'àmbit de la salut, a l'hora d'establir aquest pla de xoc per a la sostenibilitat del sistema públic de salut; un diàleg, a hores d'ara, totalment trencat –totalment trencat– amb la majoria del sector. És veritat que una part de la patronal pot estar-hi més o menys d'acord, però està trencat aquest diàleg. I ho dic perquè, a més a més, qui l'ha trencat són la majoria dels professionals de l'àmbit de la salut, i s'ha creat en el nostre país una alarma social molt estesa entre els usuaris i les usuàries.

No és suficient, en aquests moments, dilatar l'aplicació del pla de xoc en dues fases –això vaig dir-ho ahir a la interpel·lació–, això només respon a qüestions electorals davant de les eleccions municipals que tenim el proper dia 22, i, per tant, nosaltres entenem que en aquests moments..., i donem ple suport que es deixi en suspens de forma immediata el procés de l'elaboració del Pla de mesures urgents per a la sostenibilitat i que s'estableixi un diàleg amb tots los agents del sector.

Ho deia ahir i ho repeteixo avui: cal donar molt més protagonisme a tots els professionals, que siguin ells els que marquin aquestes línies vermelles que impedeixin..., que la contenció del dèficit no afecti la qualitat, i no voldria tornar a argumentar de nou el que va ser el nucli, el moll de l'os de la meua interpel·lació d'ahir.

Malgrat donar-li suport, és evident que Esquerra volem anar més enllà, més enllà d'aquest diàleg puntual i urgent, i, tal com ho vàrem apuntar també, hi insisteixo, en la meua interpel·lació, nosaltres volem aquest gran acord de país per a garantir la sostenibilitat d'aquest sistema, sense que això suposi una disminució de la qualitat assistencial. Una qualitat assistencial que a hores d'ara ja es veu afectada pel que fa al nombre d'intervencions quirúrgiques que es deixaran de fer o que es veuran afectades per retard; el fet que molts CAP tancaran a la tarda per estalviar costos o que no s'estan cobrint les suplències; el treball s'acumula en els professionals, que recreen una càrrega de treball importantíssima; s'està reduint també el nombre de professionals en els serveis de guàrdia; s'estan tancant quiròfans, més llits d'espera..., les llistes d'espera s'estan incrementant també per a les intervencions quirúrgiques.

Esquerra apostem per continuar, tal com també queda reflectit en la moció, amb les mesures que ja es van iniciar en l'anterior legislatura per a la reducció de la despesa farmacèutica i que comencen en aquests moments, ja, a donar resultats, uns resultats d'estalvi, a través, doncs, de la recepta electrònica, que permet un control més estricte dels medicaments que necessita cada un dels usuaris, cada una de les persones, per a poder fer el seu tractament i, alhora, evita també l'acumulació dels envasos, i també per una aposta decidida –que crec que ha de ser més intensa– per l'ús dels genèrics o de medicaments de més baix cost però que tinguin la mateixa eficiència.

Per tant, el posicionament d'Esquerra Republicana és que donarem suport a aquesta moció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. La veritat és que em sorprèn l'extrema elasticitat d'alguns grups parlamentaris per dir una cosa fa quinze dies i dir tot just la contrària o intentar esquivar certs debats. Perquè, clar, quan es ve, aquí en seu parlamentària a generar alarma també o a explicar el que està passant als centres sanitaris..., vostè parlava fins i tot de persones intubades, me'n recordo, fa quinze dies. I, quan es planteja una moció on el Ple del Parlament pot fer rectificar aquest pla de despropòsits, diuen: «No, és que no ens acaba d'agradar el redactat, però no presentem cap esmena, i, per tant, votarem en contra de suspendre el pla.» Suspendre un pla és aturar les mesures que s'estan aplicant. I el que ve després a la moció no és contradictori, tot el contrari, és complementari, perquè, com a grup parlamentari, no només diem allò que no ens agrada, sinó que també diem allò que sí que ens agradaria que passés i allà on hi ha mesures de millora de l'eficiència. I això és el que diu aquesta moció; és una moció treballada i, a més a més, que respon a tots els posicionaments que

han sortit arreu, de professionals, d'experts, del territori, de tot arreu.

Per tant, avui és la primera oportunitat de dir: «Ecol·lin, senyors del Govern, aturin el que està passant i facin una altra cosa.» Hi ha mesures que poden estar liderades des de la conselleria, i no que cada centre faci el que pugui.

Aquí deia la representant de Convergència: «No, no, és que no està passant res, no està afectant la qualitat assistencial.» És que ahir estàvem reunits aquí mateix amb els treballadors del Clínic, i això és el que està passant: 24 milions d'euros de reducció, s'està plantejant. S'ha tancat la unitat... (*Veus de fons.*) No, no... S'ha tancat ja la unitat de melanoma, d'acord? En els centres d'atenció primària, quan diem: «No, no, és que el que cal és reforçar la primària per descongestionar els centres hospitalaris»..., en els centres d'atenció primària s'estan tancant els serveis de pediatria arreu del territori, els serveis de ginecologia, arreu. (*Veus de fons.*) No, no, des dels dos últims mesos, senyor... Per tant...

La presidenta

Senyora diputada, senyora diputada...

Laia Ortiz Castellví

...quan es nega la realitat...

La presidenta

Senyora diputada, disculpi, però s'ha de posicionar sobre les esmenes i li queda un minut.

Laia Ortiz Castellví

Quan es nega la realitat..., el primer punt és precisament per rectificar el que està passant. Però són mesures, jo crec, que són un salt endavant; no és més del mateix. Posar transparència, fer públics els concerts, publicar què cobren, les retribucions del personal directiu, com ahir ens demanaven també, per exemple, els treballadors del Clínic, que no saben quins són els sous, jo crec que és un salt endavant important en la transparència, però sobretot amb la indústria farmacèutica. Aquí, evidentment, no hi ha ambició. Sí que algú pot ser molt valent, no?, a dir als treballadors que es rebaixin el sou; però, en canvi, no s'és valent a dir-los que el marge de beneficis dels laboratoris i de la indústria ha de ser menor. I és regulable, l'entrada en els centres públics i en els centres de salut. És com si les editorials dels llibres, diguéssim, entressin a les escoles en horari escolar a vendre llibres i, a més a més, que fos la Generalitat qui els hagués de pagar; així funciona actualment el sistema. Jo, des de prohibir a limitar i regular, crec que hi ha...

La presidenta

Senyora diputada, és que li queden cinc segons, i hi han moltes esmenes.

Laia Ortiz Castellví

De tota manera, crec que són importants, els passos que hem fet. Ara li faig arribar les transaccions, amb les esmenes tant del Partit Socialista com de Convergència i Unió, en què hem arribat a acord tant en el que és la transparència en algunes qüestions, en temes de reducció de despesa farmacèutica, i també en els sistemes d'informació.

I, tal com ha dit la diputada, crec que voldrà votació separada, jo en demanaré d'algun...

La presidenta

Cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Iniciarem la votació, però tinc propostes de votació separada presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió i presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular; també tinc les esmenes incorporades a la moció, i falta, sembla, el Grup de Solidaritat, que ha dit que volia demanar alguna votació separada? (*Veus de fons.*) Perdó, Ciutadans –perdó. Sí, alguna votació separada, però quina?

Jordi Cañas Pérez

Sí, volíem la votació separada de tots els punts, i després, en funció de com quedin les transaccionals, la votació separada dels punts *a*, *b*, *c*, *d* i *e* del punt 4.

La presidenta

Jo li explico les votacions separades que tinc previstes, que probablement coincideixen amb les que acaba de dir. En primer lloc, votarem el punt 1, el punt 2 després, el punt 3 després, i el punt 5. I, respecte al punt 4, hi hauran diferents votacions, les hi dic: hi haurà la votació del 4.*a*; 4.*b*; 4.*c*, primer paràgraf; 4.*c*, tercer paràgraf, que és nou, i 4.*e*. I també 4.*c*, segon paràgraf; 4.*d*, i 4.*f*, que és nou.

Ho faig... (*Veus de fons.*) Sí, però si el senyor Cañas vol que algun d'aquests estigui separat, és millor fer-los per separat, i així no ens confonem.

(*Dolors Camats i Luis demana per parlar.*) Senyora Camats...? Sí.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. Pel que ha dit, em sembla que falta una votació separada, que és, en el punt 2, l'apartat *b*, votar-lo també per separat.

La presidenta

Bé, no ho tenia. Per tant, del punt 2, farem primer l'apartat *b*, i després la resta del punt 2. D'acord? (*Pausa. Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.*) Senyor Millo, tinc les seves, eh?

Josep Enric Millo i Rocher

Sí, gràcies presidenta. Però, en tot cas, m'ha semblat entendre que el punt 4.f anava juntament amb uns altres, i em sembla que hauria d'anar separat.

Gràcies.

La presidenta

No, no, per això ho faré per separat, i així no ens confonem.

D'entrada, començarem pel punt 1. Per tant...

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor, 81 en contra.

Passem ara al punt 2.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Aquest ha estat aprovat per 130 vots a favor, a excepció de l'apartat b del punt 2, que hem dit que votàrem separat.

Per tant, votem ara l'apartat b del punt 2.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

Passem ara al punt 3 de la moció.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 70 vots a favor, 1 vot negatiu i 59 abstencions.

Passem ara al punt 5 –el 4 va després–, el punt 5.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 129 vots a favor i 1 en contra.

Passem ara al punt 4, i començarem –ho farem per ordre, estiguin ben atents– pel 4.a.

Comença la votació

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

Comença la votació del 4.b.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

Ara el 4.c, primer paràgraf –4.c, primer paràgraf.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Ara el 4.c, segon paràgraf.

Comença la votació.

Senyora...? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 80 en contra.

Passem ara al 4.c, tercer paràgraf, que és nou.

Comença la votació.

Senyora...? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 130 vots a favor.

A continuació, 4.d.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 54 vots a favor i 76 en contra.

A continuació, 4.e.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Aprovat per 130 vots a favor.

I, finalment, el punt 4.e. *(Veus de fons.)* L'e, l'hem fet? *(Pausa.)* D'acord –d'acord. El 4.f.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 50 vots a favor, 59 en contra, 20 abstencions?

Passem al punt setzè de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la... *(Remor de veus.)* Què passa? *(Pausa.)* Disculpin... Jo crec que el 5 l'he fet, sí... *(Veus de fons.)* El 5 està fet, hem fet tots els números sols al principi, i el 4, que era el més llarg, al final de tot.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la liquiditat i el finançament dels ens locals (tram. 302-00028/09)

Per tant, acabada la moció, comença el punt setzè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la retallada pressupostària... *(Veus de fons.)* No, el disset: sobre la liquiditat i el finançament dels ens locals.

(Pausa llarga.)

Per aquesta moció, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, per exposar-la, l'il·lustre diputat senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, gràcies, presidenta. En tot cas, i fruit de la interpellació que vam fer dies enrere respecte al tema del finançament i la liquiditat dels ens locals, portem a ple aquesta moció, que casualment coincideix amb l'inici de la campanya electoral a les eleccions municipals d'aquest vespre.

Volia agrair, en tot cas, abans d'iniciar la meua intervenció, a la resta de grups la disponibilitat en la transacció de les esmenes presentades i per tant a in-

tentar, tot i que no ha estat possible, aconseguir una aprovació unànime de tot el text.

Agrair especialment també al grup de govern que doni suport a la moció. Intentem o esperem que tot el que acabem acordant i aprovant en aquesta moció sigui dut a terme. En tot cas, hi ha un compromís periodificat ja en un termini d'un any de presentar un projecte de llei de governs locals i un projecte de llei d'hisendes locals, que ens sembla important de cara a seguir construint el que és tota l'arquitectura institucional que es va començar ja en l'anterior Govern, i que, per tant, ens sembla que ja va sent hora, doncs, de poder començar també a treballar en una nova llei de governs locals.

En tot cas, també satisfets..., i un dels punts que aportem és el tema del manteniment de les aportacions del Fons de cooperació i el PUOSC, que ens sembla que aquests elements de cooperació local són indispensables per al bon funcionament dels ens locals i que, per tant, cal seguir mantenint les aportacions que es fan en cadascun d'aquests àmbits.

Igualment la moció proposa, a partir també d'alguna transacció, la rebaixa dels percentatges en l'aportació municipal en el cas del PUOSC. Com bé saben, doncs, la dificultat econòmica que en aquests moments tenen els ajuntaments dificulta que en alguns casos les aportacions de cofinançament que han de fer els ens locals..., dificulta que puguin ser aportades pels ens locals. Per tant, intentar que des del Govern..., rebaixar al màxim les aportacions que han de fer els ens locals, per tal de poder assolir el percentatge necessari per dur a terme aquestes obres.

També pensem, i sembla interessant, doncs, mantenir altres programes, diguem, que han dut a terme els ajuntaments, tot i que no depenen directament del Departament de Governació, programes com «Viure al poble» o la Llei de barris, que entenem que també s'han de seguir mantenint i mantenir la seva dotació pressupostària, i tots aquells altres programes –que no s'especifiquen aquí, però que també hi ha la voluntat que s'hi incloguin– que permeten la vertebració social dels municipis. Per tant, tot allò que des de l'Administració local, tot allò que des de l'Administració més pròxima a la ciutadania es pugui fer per tal de cohesionar socialment les nostres ciutats i pobles, ens sembla interessant.

Plantegem també a la moció una modificació del PUOSC en el sentit que una part del finançament per inversió pugui ser destinat a despesa corrent, com ja estan fent algunes administracions. Entenem que aquesta no ha de ser la fórmula definitiva; entenem que, fruit d'un finançament, cal millorar algunes qüestions, però que, en un context de crisi, on la situació econòmica dels ajuntaments afecta en gran manera el capítol I, entenem que de manera excepcional el PUOSC podria recollir aquest fet, i que, per tant, habilitessin una partida pressupostària especial.

També és important obrir línies de crèdit cap als ajuntaments. Els ajuntaments en aquests moments tenen dificultats per accedir al crèdit per part de les entitats bancàries, que no en cedeixen o no els donen faci-

tats d'accedir al crèdit davant de la situació econòmica. Per tant, entenem que la Generalitat com a tal ha de facilitar als ajuntaments una línia de finançament per tal de poder seguir tirant endavant tot el que tenen endegat. Entenem que aquesta línia de crèdit el que ha de fer és facilitar el pagament per part dels ajuntaments de les petites i mitjanes empreses especialment, que són les que treballen habitualment amb els ajuntaments, amb partides petites, però que són les que es troben més encallades.

Entenem també que el tema dels pagaments per part de la Generalitat requereix un esforç especial. I demanem una especial sensibilitat al Govern en aquest sentit de fer front als pagaments contrets i als compromisos contrets amb els ens locals. I, per tant, entenem que aquest compromís d'assumir-ho temporalitzant-ho és important de cara també a donar llum als ajuntaments i que els ajuntaments puguin tenir certes garanties de quan cobraran.

També treballem el tema del Fons de compensacions econòmiques cap als electes de municipis de menys de..., menors de dos mil habitants. Entenem que és una iniciativa del Govern anterior que cal mantenir per dignificar la feina que fan els nostres càrrecs electes en els ajuntaments menors de dos mil habitants, i, per tant, entenem també que cal mantenir aquesta línia.

Igualment, i fruit de la incorporació i fruit de la transacció amb altres grups parlamentaris, iniciar un estudi i revisar aquella normativa sectorial del que són les anomenades «competències impròpies», que també afecten en gran manera els ajuntaments, quantifiquem aproximadament sobre un 30 per cent, i establir alguns mecanismes de compensació d'aquestes competències impròpies.

També demanem en aquesta moció que es treballi tots aquests àmbits, totes aquestes qüestions que plantejava la moció, que siguin treballades conjuntament amb les entitats municipalistes i amb la Comissió Municipalista, perquè entenem que, igual que ha estat fruit aquesta moció, aquests temes no han de ser objecte de batalla política, en tot cas de debat polític sí, però de batalla política entenem que no; estem jugant amb els nostres ajuntaments, i per tant ens sembla important.

I, finalment, una reclamació cap a l'Estat, que és a qui competencialment li correspon abordar la reforma de la Llei d'hisendes locals, per la qual venim travats i per la qual venim lligats de peus i mans, i, per tant, instem l'Estat també a reformar la Llei d'hisendes locals.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta..., el meu grup votarà favorablement la transacció a què s'ha arribat en-

tre els diversos grups. Però, en tot cas, el que ha presidit les nostres esmenes ha estat intentar resoldre dues preocupacions essencials. La primera és com afectarà la retallada anunciada pel Govern de Convergència i Unió els municipis. Som al mes de maig, el Govern encara no ho ha concretat, però tenim la sospita que això pot provocar una afectació greu a les transferències de la Generalitat als ajuntaments. I això implicaria una triple gravetat, perquè els municipis pateixen la insuficiència crònica, mai resolta pel Govern de l'Estat, la rebaixa d'ingressos derivada de la crisi, i ara s'hi podria afegir la retallada dels fons que la Generalitat ha de traspasar als ajuntaments i que havien estat incrementats per l'anterior Govern.

Pensem que el nostre grup està legitimat per denunciar-ho. A nosaltres no ens poden aplicar la cantarella de què passa amb el Fons de competitivitat; nosaltres som capdavanters a l'hora d'exigir el Fons de competitivitat, però alhora estem preocupats per com quedaran les finances dels ajuntaments.

La segona preocupació, doncs, es deriva d'unes declaracions que va fer la vicepresidenta afirmant que abans de fer la Llei de finances locals calia fer la Llei de governs locals. Llegeixo literalment la nota de premsa de la Generalitat del 19 d'abril, fa dues setmanes, amb motiu del Dia del Municipi; va dir: «Volem començar la casa pels fonaments, i és amb aquesta voluntat que el Govern desenvoluparà la Llei de governs locals per després afrontar amb totes les garanties la Llei de finançament.» Bé, això implicava, atès que el Projecte de llei de governs locals no ha entrat, lògicament, al Parlament i encara trigarà a entrar-hi, condemnar la Llei de finances locals, en el millor dels casos, al final de la legislatura.

Avui el Parlament obliga el Govern a rectificar, perquè aprovem una transacció que diu que es faran en paral·lel i que totes dues, tots dos projectes de llei han d'entrar abans d'un any. Jo crec que és també una cosa que hem d'aprendre els grups que estem a l'oposició: Convergència i Unió no té majoria absoluta i quan hi ha una pressió clara en un determinat sentit és possible corregir allò que el Govern volia fer. Passem del fet que no hi havia calendari per a la Llei de finançament local, perquè quedava per a després de la Llei de governs locals, a ara un compromís, que nosaltres vigilarem i estem segurs que les entitats municipalistes també vigilaran, que abans d'un any el Govern ha de presentar els dos projectes de llei de forma paral·lela. Ens sembla que això és el més important, avui, d'aquesta transacció.

A més, per altra banda, les nostres esmenes proposaven incorporar les peticions que la Comissió Municipalista va fer al president Mas el dia 8 de febrer. Se n'ha inclòs alguna. Ens preocupa que no se n'hagi inclòs una altra que nosaltres proposàvem, que era evitar que les retallades afectin les polítiques socials –petició de la Comissió Municipalista al Govern Mas–; sospitosos que no hagi estat possible incloure aquest tema.

I també presentàvem com a esmenes les peticions aprovades pel Consell Nacional de la Federació de Municipis de Catalunya, el 18 de febrer, no esmenes,

sinó, lògicament, propostes del consell nacional que nosaltres havíem convertit en esmenes: el diàleg per les accions que ajudin a la vertebració, que s'ha inclòs.

També lamentem que no s'hagi inclòs una altra petició de la Federació de Municipis: desplegament de la Xarxa d'atenció i recuperació per a les dones en situació de violència masclista.

I sí que constatem que ha estat fàcil incloure les peticions de la Comissió Municipalista i de la Federació de Municipis amb relació a allò que afecta el Govern de l'Estat, però no ha estat tan fàcil incorporar les peticions de la Comissió Municipalista i de la Federació de Municipis per allò que afecta el Govern de Catalunya.

Més enllà d'això, nosaltres, lògicament –encara que haguéssim anat molt més enllà, hauríem volgut més concrecions i hi hauríem afegit més temes–, del que queda, del resultat que queda de la transacció, hi votarem a favor. Vetllarem perquè es compleixin els terminis i els compromisos. I, en tot cas, celebrem que hagi estat possible fer rectificar un calendari de govern que ens semblava profundament erroni, que la vicepresidenta també ens el va explicitar en la seva compareixença, que era deixar no sé sap per a quan la Llei de finançament local; ara han d'entrar totes dues, els dos projectes, abans d'un any en aquesta cambra.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Montserrat Tura.

Montserrat Tura i Camafreita

Senyora presidenta... Senyora vicepresidenta del Govern, senyors i senyores, diputats i diputades, certament, parlar del món local no és només explicar el perquè de la nostra esmena d'intentar concretar calendari, sinó que parlar del món local significa parlar d'una part molt important dels governs democràticament escollits que han ajudat a configurar un país molt modern i més avançat i amb molts serveis, i que no sempre se'ls ha reconegut.

Des del 3 d'abril, que es van produir les primeres eleccions municipals, de l'any 1979, constituïts el 19 d'abril, fins ara han passat trenta-dos anys. I durant aquests trenta-dos anys s'ha anat creant en el nostre pensament i en la nostra manera d'actuar una forma d'entendre la distribució competencial o l'existència de tres nivells d'administració –la central, diguem-ne, l'autonòmica o nacional i la local–, com si es tractés d'una jerarquia inamovible. I en realitat mai ha estat una jerarquia ni mai ha estat un posicionament de caràcter ordinal, no hi ha relació de jerarquia, ni l'Administració local és una administració menor i supeditada i subordinada a les altres; l'Administració local configura per ella mateixa un espai de govern, un espai de representació democràtica, un espai de constitució de governs per sufragi universal en 947 municipis de Catalunya.

La segona de les qüestions és la transformació que s'ha produït en els espais anomenats «municipis», pel que fa a l'espai urbà, pel que fa a la dotació d'equipaments de tota mena: culturals, esportius, socials. És una de les transformacions més consistents, més profundes i també més irreversibles de totes les transformacions d'aquesta etapa de trenta anys de democràcia que no sempre valorem i reconeixem.

En alguns moments persones amb llarga tradició municipalista s'han lamentat que la història de Catalunya s'escrivi més pel que passa normalment en aquesta cambra que pel que ha passat durant aquests trenta-dos anys en el conjunt d'ajuntaments i de transformació profunda i consistent que han generat aquests governs. Potser és hora, precisament perquè avui comença un procés electoral en el món local, que reconeguem aquesta aportació en la millora de les condicions de vida; però també l'hem de reconèixer en una qüestió fonamental, vital, que és la Generalitat de Catalunya; de les competències que li són atorgades per llei, una part l'ha dipositada, o bé en la legislació sectorial o bé per delegació directa, en el món municipal. I avui, el món municipal realitza funcions en el camp dels serveis socials, de l'ensenyament, de la sanitat i de molts altres que no li són pròpies ni atorgades per llei, sinó que li han estat atorgades per altres decisions, molt especialment del Govern de la Generalitat, atès que els governs locals no realitzen per delegació del Govern central cap o quasi cap competència.

La valoració del cost d'aquestes anomenades «competències impròpies» està a l'entorn dels quatre-cents euros per persona i any del conjunt de cada un dels municipis; una mitjana..., que sempre les mitjanes tenen aquest problema..., mentre que l'aportació, perquè ens en fem una idea, del Fons de cooperació local de la Generalitat de Catalunya, suposa catorze euros per habitant. No sembla, doncs, que estiguem compensant el món local, en aquells apartats que els hem delegat des de la Generalitat, amb suficient aportació.

Per tant, la moció, com ja s'ha dit, estableix... –i a proposta d'una esmena del Grup Socialista, tenint en compte que ha desaparegut del programa de govern presentat recentment pel president Mas el compromís d'elaborar la Llei de governs locals i també la Llei de finançament local durant aquest any 2001–, estableix, a proposta d'una esmena socialista, que sigui en un any el període de temps que aquests textos legislatius es presentin en aquesta cambra.

I també estableix, perquè d'altra manera no seria just, que, a més a més, de les qüestions referides al Pla únic d'obres i serveis, s'hi estableixi, de manera molt clara, el reconeixement de la funció d'activitat, no pròpia, sinó delegada per la Generalitat, que estan realitzant i que realitza, per cert, amb molta eficàcia, el conjunt de l'Administració local avui present en el territori català.

Ambdues qüestions no són només una esmena presentada, sinó que és la intenció que la cambra de representació democràtica de Catalunya, i, per tant, el conjunt del Parlament de Catalunya, li reconegui aquesta feina feta, trenta-dos anys, no només de millora de la qualitat de vida, sinó de suplència, de col·laboració i

d'ampliació de realització de serveis que el món local, sense ser-ne dipositari de la competència per llei, ha estat realitzant, i que gràcies a això han millorat substancialment les condicions de vida dels ciutadans de Catalunya.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Maria Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Presidenta... Vicepresidenta, diputades, diputats, compartim l'allegat municipalista que ha fet, ara, la representant del Partit Socialista, i compartim el neguit sobre la situació del món local, tal com s'ha dit pel grup parlamentari que proposa la moció, com també per part del representant d'Iniciativa per Catalunya.

Ara, senyor Marc Sanglas, no és una casualitat que avui veiem aquesta moció. O sigui, avui comença la campanya electoral. Quina casualitat, oi? Bé, «de bon rotllo», per dir-ho d'una manera planera, amb molta cordialitat, però no sé si haguessin presentat aquesta moció, amb aquest contingut, tant vostès com després les esmenes que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya, si no hagués coincidit amb el 22 de maig. Perquè després d'aquesta moció ja no cal que toquem res més del món local, perquè ho abasta tot. Si sumem el que vostès han proposat i el que vostès han proposat ja no caldria que en quatre anys féssim res més. Llàstima que aquests set darrers anys no s'hagués actuat de la mateixa manera.

Dic tot això –dic tot això–, i a continuació dic que li agraïm, i molt, al grup que ha proposat aquesta moció la voluntat de consensuar, i, amb aquesta voluntat, també, el Grup de Convergència i Unió ha fet esmenes per arribar a acords amb la resta de grups. Hem buscat, també, el possibilisme per superar aquest 22 de maig. I, per tant, sobretot –sobretot–, si aquestes esmenes, doncs, som capaços de compartir-les més enllà del 22 de maig, doncs millor. Els ho dic perquè la part substancial de tot això, que és la preocupació econòmica i sobre la situació econòmica dels ajuntaments..., bé, en tot cas, els ho torno a dir, amb tota cordialitat, però..., si hi ha alguna situació que hagi estat greu també és perquè hem heretat una situació financera molt difícil, tal com els va dir, ja, la vicepresidenta en la interpellació que va donar peu a aquesta moció.

De cara a les esmenes..., evidentment, la Llei de governs locals abans de res. Jo crec que l'altra legislatura –i no ho tornem a dir, és igual– vam fer una cosa..., que, precisament, doncs, començant pel, en aquell moment, conseller Puigcercós, s'havia començat bé i després es va tòrcer, comencem per la Llei de governs locals, i, si no parlem de competències i de quina Administració ha de fer aquestes competències, difícilment podem saber el finançament. Sí que es pot fer en paral·lel, evidentment; res obsta que es pugui fer en paral·lel. Ara, si no diem qui ha de prestar aquestes

competències, no podem determinar el finançament i les dues coses han d'anar juntes.

Evidentment, això tindrà el seu desenvolupament. Però, des del 2006 podíem tenir aquí una llei de finançament local, d'hisendes locals de Catalunya, o no? Han passat cinc anys. Des del 2006 que podíem tenir una llei de governs locals de Catalunya. Han passat cinc anys. Per tant, la voluntat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la voluntat del Govern, també, és de fer bé les coses en aquest sentit, fer-ho d'una manera sòlida, que no hàgim de tornar a pactar en els propers anys, i fer una revisió, que amb trenta-dos anys cal, segur, després de trenta-dos anys de municipalisme a Catalunya.

Flexibilitzar el Pla d'obres i serveis. La vicepresidenta, en la seva compareixença ja ho va dir. Tot el que sigui flexibilitzar el Pla d'obres i serveis, ens hi trobaran al costat, tant en el tema dels percentatges, sobretot per als municipis petits i mitjans, perquè, evidentment, en la situació que estem hi hauran municipis que no podran compartir la inversió, com també amb el que és que es pugui destinar una part en despesa ordinària, o hi hagi un programa específic que, prioritzant sobretot l'àmbit social, podia anar destinat a despesa ordinària.

També, de cara al manteniment dels programes i les aportacions, i d'habilitar una línia de finançament per donar liquiditat als ajuntaments, que és en aquest moment, doncs, segurament, una de les primeres preocupacions que tenen per poder fer front als seus compromisos.

De cara a les esmenes noves, que s'han incorporat, evidentment, tot el que es faci concertat amb les entitats municipalistes. Convergència i Unió, en els seus ajuntaments, tant quan hem estat al Govern de la Generalitat com quan hem estat a l'oposició, hem tingut aquesta voluntat de concertar amb el món local, i amb la Federació de Municipis i amb l'Associació de Municipis hi ha hagut aquesta entesa en els darrers anys i espero que segueixi també de cara als propers quatre anys.

De cara a les despeses impròpies, tres quarts del mateix. Perdonin, però els ho he de dir. Oi tant que hi són, senyora Tura! Però, és clar, qui genera aquestes despeses impròpies? El Govern de Madrid, per una banda, legislant, i, en aquests set anys, vostès també. Que anem ara a fer una quantificació i a veure qui ho ha de pagar? Perfecte –perfecte–, però vostès han estat governant tots aquests anys, i aquestes «despeses impròpies» hi eren. I, per tant, benvinguts, ja els reclamàvem, i, en tot cas, anem a posar-nos d'acord de com es compensen aquestes competències no finançades que en aquest moment, el món local l'estan posant en una situació al límit. I, com que és la primera línia de foc de l'Administració, evidentment, ens hem de posar al seu costat.

Bé. Finalment, de cara al finançament local i l'Estat, posem-nos d'acord, també, en fer un front comú per anar a Madrid. Evidentment, la Llei de finances locals de l'Estat està en aquest moment a sobre de la taula, però no veurà la llum properament. I, per tant, el que

hem de fer és reclamar allò que és nostre. I aquell article de l'Estatut que tots els fons que vénen de Madrid els puguem gestionar amb una llei del Parlament de Catalunya. I, per tant, reclamem això també a Madrid. I aquí ens hi trobaran al costat, senyor Sanglas.

I reitero –el reitero– l'agraïment per la voluntat de concertació que ha tingut el grup parlamentari proposant, i, en aquest cas, el senyor Marc Sanglas.

Espero també que, a partir del 22, el dia 23 aquesta voluntat la tinguem també entre tots.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Senyora vicepresidenta, senyores i senyors diputats, bé, nosaltres entomem aquesta moció des de la nostra vocació municipalista, que sempre ha estat tradició, des de la nostra formació política. Nosaltres no farem cap referència, perquè no és objecte de la votació, a la part expositiva, però sí que volem deixar palès que hi han alguns anàlisis i algunes afirmacions que nosaltres no compartim, eh?, tenim una visió diferent.

Nosaltres hem presentat un conjunt de cinc esmenes, dues de les quals són de fons, i tres són més de caràcter tècnic, que entenem que ajudaven a millorar el text presentat. Respecte a la de fons, i respecte al primer punt, i analitzant ja directament l'esmena transaccionada, nosaltres creiem que amb el redactat que s'ha presentat el que s'està fent és incomplir el que estableix l'Estatut. Creiem que va més enllà, sincerament. I, analitzat el que diu l'Estatut i el que diu la sentència del Tribunal Constitucional –per tant, l'Estatut vigent–, creiem que el redactat, tal com ha estat definit, va més enllà i incompleix l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Des d'aquest punt de vista, hi han aspectes més terminològics, com que a la moció presentada es fa referència a una llei d'hisendes locals de Catalunya, quan l'Estatut empra una altra terminologia, que és la «Llei de finances locals de Catalunya». Des d'aquest aspecte és més clar, però després la qüestió de fons està en dues qüestions: primer, que la moció estableix la capacitat d'establir un sistema tributari propi i d'establir els principis d'aquest sistema tributari propi, quan això, d'acord amb la sentència del Tribunal Constitucional, no té aquesta competència legislativa la Generalitat.

I, en segon lloc, nosaltres afegíem el redactat, tal com està en l'Estatut, que quan parlem –ja s'hi feia referència– de la participació i d'aprovar una llei per definir com distribuïm a Catalunya la participació dels ens locals en els tributs a l'Estat, l'Estatut afegeix, «d'acord amb els criteris que fixa l'Estat». I això nosaltres ho afegíem, eh?, que això..., criteris bàsics. Per tant, això

és el que diu l'Estatut. I nosaltres, en la nostra esmena aprofitàvem aquesta expressió, que és precisament la que diu l'Estatut. Això no s'ha volgut transaccionar en la nostra esmena. S'ha preferit una altra transacció, que nosaltres respectem, però que nosaltres diem aquí, que, tal com ha quedat transaccionada, s'incompleix el que diu l'Estatut i s'obvien alguns aspectes del que diu l'Estatut vigent. I, per tant, nosaltres no hi podem donar suport. Estaríem d'acord en la part d'aprovar, en el termini d'un any, la Llei de governs locals; això ho comportaríem plenament.

Dit això, nosaltres introduïm una altra qüestió de fons, que és reclamar al Govern de l'Estat una reforma del sistema de finançament local, que crec que és una peça bàsica i que no podem obviar en tot aquest debat. I és una peça bàsica pel següent: està succeint exactament el que el Partit Popular en el seu moment va advertir que passaria. I és que, quan es va endegar el procés de reforma de finançament autonòmic, nosaltres vam reclamar que aquest procés fos simultani a la reforma del sistema de finançament local. Ens vam quedar sols en aquesta reclamació. I vam dir «escolti, si no fem això, després en pagarem les conseqüències», que és el que evidencia aquesta moció.

Perquè hi ha un exemple molt clar que ho exemplificarà. Si tenim un pastís, i n'han de menjar tres, d'aquest pastís, i n'hi ha dos que poden començar a menjar sense límit, segurament que quan li toqui menjar al tercer el que trobarà són les engrunes. Però, és que, a més, ens hem trobat que ja no parlem d'engrunes, perquè el vicepresident del Govern, el senyor Chaves, ens ha dit que no hi ha ni engrunes ni pastís fins a l'any 2013. Per tant, aquesta és la realitat que ens trobem a dia d'avui; i, evidentment aquesta evidència d'una molla en el sistema de finançament local és conseqüència d'aquella decisió de prioritzar la reforma del sistema de finançament autonòmic i deixar de banda, absolutament de banda, la reforma del sistema de finançament local. Es va prendre aquella decisió i ara en paguem les conseqüències. I això el Partit Popular en el seu moment ja va advertir que passaria.

I, finalment, respecte a les altres qüestions: les compartim plenament. Algunes qüestions tècniques que ens han incorporat, que nosaltres agraïm al grup proponent, i hi ha altres aspectes que parlen..., la moció, que nosaltres compartim, i que els votarem d'una manera favorable i per això demanem una votació separada del primer punt respecte a la resta, perquè amb aquesta voluntat i amb aquesta vocació municipalista volem, malgrat que podríem discutir alguns petits detalls, donar suport a aquesta moció.

Com és evident, en l'anterior ple vam fer-la palesa, aquesta vocació municipalista. En aquella moció que va presentar el Grup Parlamentari Socialista, nosaltres vam incorporar una esmena, que es va aprovar, finalment, en la que demanàvem, per exemple, que s'incloguessin i es tinguessin presents les despeses de capitalitat de la ciutat de Barcelona i que es tinguessin presents les despeses de suplència i subsidiarietat, també, de la ciutat de Barcelona.

Per tant, el que reclamem per a Barcelona és evident que també ho reclamem per al conjunt dels municipis de Catalunya, i és per això que nosaltres donarem suport a la resta de punts plantejats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té, en primer lloc, la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bé. Per fixar la meua posició, ja per endavant, votaré a favor de la moció. Ja pensava votar-la abans de les transaccions, i també, doncs, amb les transaccions em sembla bé. El model de finançament dels ens locals és complex. Comparteixo, doncs, l'opinió, el qualificatiu que és un model pèssim, i en aquest sentit, doncs, m'agradaria fer només referència o èmfasi en el punt setè, que fa referència a l'impagament per part de les administracions a les empreses i als autònoms.

Això és de cabdal importància per a les empreses i els autònoms, cobrar el que els deuen les administracions, fonamentalment perquè la majoria d'aquestes empreses i d'aquests autònoms són petites i mitjanes empreses que depenen..., la seva subsistència depèn del cobrament d'aquests pagaments; a més a més, doncs, tot i ser petites i mitjanes empreses, generen molts llocs de treball, i també és cert que, si no cobren aquestes petites i mitjanes empreses, tampoc cobren els seus proveïdors, es produeix un efecte en cadena que perjudica molt les empreses en l'àmbit local.

Per tant, per acabar, només dir que també hi ha un punt de lideratge aquí: com podem estar demanant responsabilitats als ciutadans i a les empreses si, doncs, les administracions no compleixen amb els seus compromisos?

Reiterar que votaré a favor de la moció.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Moltes gràcies, senyora presidenta. Intervinc en nom del Subgrup de Solidaritat Catalana per a la Independència per anunciar el nostre vot a favor d'aquesta moció que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, perquè d'alguna manera incideix en el que són en aquests moments les institucions més damnificades per la manca de finançament. Sovint parlem de l'espoli fiscal, sovint parlem dels problemes de finançament de la Generalitat de Catalunya, però hem de reconèixer que són els ajuntaments la darrera trinxera, els quals han d'assumir moltes vegades despeses que altres administracions no assumeixen, en la mesura que l'impacte de les problemàtiques socials on va a parar és, precisament, als ajuntaments. També és

important la dotació en inversions i en infraestructures dels ajuntaments, en la mesura que són aquelles que incideixen de forma més propera en la ciutadania. Per això trobem oportú que es plantegin el manteniment i l'increment de les dotacions pressupostàries destinades al món local, en concret del Fons de cooperació local.

I ens agradaria també incidir en el punt setè, on es planteja la instrumentació d'una nova línia de crèdit directe amb condicions preferents. Això en aquests moments és especialment important per evitar la fallida tècnica de molts ajuntaments del nostre país. En aquests moments la manca de liquiditat està portant a un risc de fallida tècnica d'ajuntaments del nostre país, que són els que han de fer els pagaments a molta de la petita i mitjana empresa que ha estat prestant serveis o que ha estat fent obra pública per a aquests ajuntaments i que en no cobrar, en no poder satisfer els pagaments a treballadors, a proveïdors, estan a punt de tancar. Per tant, la gran empresa ha trobat línies de crèdit en el sistema financer per poder aguantar l'actual situació; ha aguantat perquè aquesta línia de crèdit li ha estat atorgada, en detriment, precisament, d'aquelles petites i mitjanes empreses, que són les que cobren, generalment, la petita obra pública que es fa als ajuntaments del nostre país.

Per tant, el nostre vot, a favor, i esperem que sigui aprovada aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Consellers*, diputados, diputadas, nuestro grupo se posicionará favorablemente al 99 por ciento de la moción, junto con sus transacciones, y únicamente pediremos la votación separada del punto número 1.

Nos parece correcta, la iniciativa. Nosotros no creemos en el azar, ¿eh?; lo de la coincidencia, pues, vamos a dejarlo, ya somos mayorcitos... Yo creo que, simplemente, vienen autonómicas, y es bueno transmitir un mensaje municipalista. Hombre, lástima que este mensaje municipalista no sea una cosa permanente y activa, sobre todo por los dos grandes partidos... –bueno, uno de ámbito nacional, y el otro, a ratos–, que tienen la capacidad de solventar el meollo de la cuestión, que es la reforma, de una vez por todas, de la Ley de haciendas locales. Es cierto que nuestros ayuntamientos están en una situación financiera límite, algunos en riesgo de quiebra técnica. Es bueno que desde este Parlamento se tomen iniciativas para paliar, para poner medidas que puedan como mínimo, pues, proporcionar paños calientes a la situación; pero la verdadera reforma, imprescindible, es la reforma de la Ley de haciendas locales, la gran asignatura pendiente de esta democracia desde hace muchos años. Lejos de retóricas municipalistas –yo he escuchado por aquí al-

gún discurso que parecía de entrega de premios de los treinta y dos años de municipalismo–, pues vamos a ponernos de una forma activa –activa– a solucionarlo. ¡Si es fácil!

Tenemos un gran problema: no hemos sido capaces de organizar un modelo de financiación del conjunto de administraciones públicas de nuestro Estado, que, evidentemente, no dependen jerárquicamente..., aunque algunos quieren, a los entes locales, privarles de su autonomía municipal, para que acaben dependiendo de la Generalitat de Cataluña. Nosotros confiamos en la autonomía de cada una de las diferentes administraciones públicas, queremos que estén dotadas de suficiencia financiera; una suficiencia financiera que tiene que venir en paralelo a una racionalización de los servicios que presta cada una de las administraciones, y tiene que proceder a una segunda descentralización desde las comunidades autónomas a los entes locales. Si lo miramos en este cuadro, acercamos la capacidad financiera de los entes locales a lo que les corresponde del 30 por ciento de la inversión del Estado y hacemos lo que tenemos que hacer, pues, fenomenal; aparte de retórica municipalista, haremos lo que nos corresponde como fuerzas políticas: solucionar problemas.

Gracias, presidenta.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per posicionar-se sobre les esmenes, el diputat senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. En tot cas, diu el senyor Calbó que en aquesta hora parlar de pastissos pot ser una mica complicat per a tots plegats, perquè... Bromes a banda, em sap greu, sincerament, que no donin suport i a última hora Ciutadans s'hagi desdit de donar suport a la proposta del primer punt, bàsicament per un tema terminològic. Perquè, en tot cas, amb aquesta esmena no proposàvem tampoc la subversió del sistema constitucional a través dels ajuntaments; ja ho provocarem a través d'algun altre procés, però no a través d'aquesta moció. Per tant, hauríem pogut aconseguir la unanimitat, que, en definitiva, una mica és el que preteníem i buscàvem. Ens sobta també aquesta defensa abraonada de l'Estatut, que, en tot cas, també haurien pogut defensar amb el mateix interès l'Estatut aprovat pel poble de Catalunya, però, en tot cas, no és l'objecte de la discussió; per tant, no entraré més en aquesta qüestió.

Sí que m'agradaria fer..., els retrets que ens fa el senyor Corominas, de moció oportunista... No ho sé, he fet la broma que era casual... Doncs bé, escolti'm, tots els grups parlamentaris tenim ocasió de presentar una moció en aquest sentit, i només ha estat Esquerra Republicana qui l'ha volgut presentar. L'hem presentat també fruit d'un treball de set anys al capdavant del Departament de Governació, en què hem demostrat a bastament la preocupació pel món municipalista, amb increments de les partides pressupostàries dedicades al Fons de cooperació local, amb increments de les partides pressupostàries dedicades al PUOSC, i

que, per tant, no és que ara ens hàgim despertat, sinó que, en tot cas, volíem aprofitar també, doncs, l'inici d'una campanya electoral per posar en valor la feina que s'està fent als ajuntaments. Al mateix temps, volíem uns compromisos del Govern, compromisos que no hem assolit fins ara en les compareixences per part de la vicepresidenta en les diferents comissions, que no havíem assolit. Si a partir d'aquesta moció aconseguim uns compromisos per part del Govern, doncs, ens sembla ja prou interessant. I això és el que buscàvem.

No ens poden dir que hem entrat així, d'aquesta manera, allò, per interessos calculats. Si haguéssim tingut un interès calculat de posar-nos malament amb el Govern, senyor Corominas, hauríem pogut presentar una moció que hauria sigut aprovada per la resta de grups de l'oposició, n'hauríem tingut manera, i els hauríem deixat en una situació de perdre una votació, cosa que no hem buscat ni hem tingut. En tot cas, la voluntat d'aquest proponent ha estat sempre l'interès que s'aproves una cosa que fos el màxim d'àmplia i consensuada.

Però, en tot cas, tampoc no farem futurologia sobre quin hauria estat el resultat d'una possible moció. Agrair a tots els ponents i a tots els intervinents, doncs, la facilitat amb què hem pogut debatre les esmenes. En el cas d'Iniciativa, dir-li que si no s'han inclòs de manera literal les esmenes..., però sí que hi són en tot l'esperit, algunes sí que s'han inclòs de manera literal, i, en tot cas, queda recollit. I amb la senyora Tura comparteixo tota la defensa que ha fet del municipalisme, la compartim àmpliament, i vam tenir ocasió de parlar-ne.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. *(Jaume Bosch i Mestres demana per parlar.)*

Cridem a votació. I té la paraula un moment el senyor Jaume Bosch. Per al·lusions?

Jaume Bosch i Mestres

Per al·lusions, presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Jaume Bosch i Mestres

No, molt breument, per dir-li una qüestió al senyor Corominas, que és que ens ha col·locat, el Grup d'Iniciativa, en el capítol que hem presentat les esmenes pel tema de calendari. Això li ho pot retreure a algú que presenta una moció, si vostè ho valora així. Però, clar, a un grup que compleix la seva obligació, que és presentar esmenes, no li ho pot retreure.

I quant al contingut –que potser anava vostè per aquí– l'únic que hem fet és agafar les peticions del mes de

febrer de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis de Catalunya i convertir-ho en esmenes. No em sembla que aquí ens pugui acusar de cap tipus d'oportunisme.

Moltes gràcies.

(Lluís M. Corominas i Díaz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Corominas, per al·lusions; trenta segons.

Lluís M. Corominas i Díaz

Per al·lusions directes, senyora presidenta, molt breument. Senyor Bosch, efectivament, no li imputava a vostè coincidir en l'inici de campanya, sinó això que ha dit vostè en segon terme: que el contingut podia ser motiu de tota la legislatura, perquè vostès hi han afegit tots els temes municipals, tots. I aquí sí que, deixi'm dir-li-ho, hi ha una mica d'oportunisme de cara a la campanya electoral.

Res més.

(Pausa.)

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, procedirem a la votació. És una moció amb un conjunt d'esmenes incorporades, i s'ha demanat, per part del Grup Parlamentari Popular i per part del Grup Parlamentari de Solidaritat... –perdó, és la segona vegada–, el Grup Parlamentari Ciutadans, la votació separada del punt 1.

Per tant, començarem per la votació del punt 1.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 111 vots a favor i 20 en contra.

I ara votem la resta de la moció, amb totes les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 130 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre l'atur i les polítiques
d'ocupació (tram. 302-00029/09)

Farem ara el punt divuitè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'atur i les polítiques d'ocupació –després suspendrem la sessió, i la reprendrem a les quatre de la tarda. Aquesta moció l'ha presentada el Grup Parlamentari Socialista, i la paraula la té l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

(Pausa.)

Senyores diputades, senyors diputats, iniciem la substanciació de la moció número 18. Senyor Collboni, té la paraula. (*Remor de veus.*)

Jaume Collboni Cuadrado

Moltes gràcies, honorable presidenta. Molt honorable... (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Un moment... –un moment. Si us plau, una mica de silenci. (*Pausa.*) Comenci.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, diputats, diputades, avui presentem una moció subsegüent a la interpellació que va presentar la il·lustre diputada Capdevila la darrera sessió plenària, i ho fem amb una motivació principal, que és la de donar resposta o contribuir a donar resposta a un dels principals problemes que té el nostre país, que és l'atur, com ho vam poder veure ahir a la sessió de control; una motivació que també es concreta amb propostes, com sempre ha fet el nostre grup en aquesta matèria, propostes que han de suplir necessàriament la no-acció, malauradament, del Govern en aquesta matèria. Ens trobem en una situació molt crítica pel que fa al nombre d'aturats i, alhora, ens trobem un govern que no actua, un govern que no proposa, un govern que no assenyala el camí de la sortida d'aquesta situació, fins i tot un govern que ha presentat un pla de govern, que ens hem pres la molèstia d'analitzar, i que l'únic que fa és contribuir a donar més confusió i a no marcar les sortides possibles. Per què? Doncs perquè és un pla de govern que no fa propostes, perquè barreja conceptes, perquè és intervencionista en molts casos, perquè no temporalitza les seves propostes. Vist aquest pla de govern, que podia ser un dels indicis de per on el Govern pensa portar les polítiques en matèria d'ocupació, un es pregunta si realment calia presentar aquest paper i calia presentar-lo com si fos un pla de govern.

Dóna la sensació que aquest Govern improvisa molt i que continua improvisant molt. I el cert és que en aquesta cambra hem avançat a l'hora de definir les polítiques d'ocupació, i ho hem fet, sento dir-ho, a cops d'interpellació i a cops de moció de l'oposició, mocions que han estat presentades pels grups de l'oposició i que finalment han estat aprovades, perquè el Govern, efectivament, no dóna resposta.

Aquesta inacció del Govern ens porta a situacions tan paradoxals com la d'una secretària d'Ocupació que la setmana passada insinua que els aturats fan poc per trobar feina, que es passen poc per les oficines de la Generalitat, per les OTG; només el 8 per cent, deia la secretària d'Ocupació. Però, és clar, a les oficines d'ocupació els aturats hi van quan hi han serveis i quan hi han recursos i quan hi ha orientació, i en aquests moments a les oficines de treball de la Generalitat, des del mes de gener, no hi ha oferta formativa, no hi ha cursos de formació. I això, que és l'exemple paradigmàtic del que no volem que facin els atu-

rats, que és estar-se a casa i convertir-se en subsidiaris, sinó que siguin actius, que es formin, que s'adaptin, en aquests moments aquest Govern no ho permet, no deixa que passi, perquè no hi ha oferta formativa. I a aquest pas no hi haurà oferta formativa fins al setembre –fins al setembre. I no serà perquè no hi ha els recursos de Madrid; en aquest cas l'excusa de Madrid no servirà, els recursos de Madrid hi són. No servirà dir que no estava preparada la convocatòria, perquè la convocatòria estava preparada; en aquests moments encara s'està debatent i, el que és més paradoxal de tot, la convocatòria de la formació professional, quan surti, resulta que serà pràcticament igual que la que existia. Per tant, ens trobem amb un departament que té una mica la síndrome de la baldufa, no?: porta setmanes i mesos donant voltes sobre si mateix per acabar al mateix lloc.

Ens trobem immersos en un procés de reformes de les polítiques actives d'ocupació. Hi ha un real decret que està en tràmit a les Corts, que, per cert, té el suport o el consens del Grup de Convergència, en el qual s'aborden les reformes de les polítiques actives d'ocupació que la Generalitat haurà d'entomar les properes setmanes i mesos. Per això, i aquest exemple de la formació professional és el més paradigmàtic, el nostre grup continuarà proposant mocions amb esperit constructiu, perquè siguin votades fins i tot pel Grup de Convergència. No fem les mocions per posar en contradicció, no volem fer les mocions per posar en evidència les mancances, sinó que fem mocions perquè siguin votades àmpliament per aquesta cambra. Suplim moltes vegades allò que hauria d'haver fet el Govern.

I en aquesta moció que presentem demanem que el Govern elabori un pla d'acció contra l'atur de forma immediata; demanem que posi en marxa i expliqui en què consisteix la famosa reforma dels serveis públics d'ocupació –per cert, ho esperàvem en la darrera comissió del conseller i no va poder comparèixer–; proposem que els programes que ja existeixen, que ja estan formulats, que estan consensuats amb els sindicats, les patronals i les entitats locals, es posin en marxa i es prioritzin, i proposem que es pari especial atenció a aquells aturats que provenen dels sectors que estan en reconversió, especialment els que vénen del sector de l'automòbil i d'altres.

Esperem que aquestes propostes comptin amb el suport majoritari de la cambra i esperem que amb això contribuïm a fer una mica més de llum en aquest, diguem-ne, àmbit tan obscur de la política del Govern actual.

Moltes gràcies, senyora presidenta; gràcies, diputats i diputades.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, deia el senyor Collboni: «En aquest moment a Catalunya els ciutadans tenen...», no només un, segurament aquest és el principal problema que tenen els ciutadans, que és la situació de crisi en què ens trobem, situació en què, per cert, tot sigui dit de pas, els governs de Catalunya –i em refereixo a l'anterior i segurament, proporcionalment també al temps que porten, a l'actual, però també al Govern d'Espanya– no en són en absolut aliens, sinó que tenen la seva part de responsabilitat, que nosaltres considerem que és important.

I la situació aquesta, de crisi, que genera pèrdua de llocs de treball, creiem que s'ha de visualitzar i s'han d'adoptar mesures des de dos punts de vista sensiblement diferents –evidentment que estan relacionats, però sensiblement diferents. Un primer punt de vista és el de com atenem i com intentem recol·locar les persones que s'han quedat sense treball, les persones que en aquest moment estan en situació d'atur. Però després hi ha un segon punt de vista, que és què és el que fem per tal d'intentar reactivar la situació econòmica i procurar que es tornin a generar llocs de treball a les empreses, que són les que generen la riquesa i, per tant, les que generen la possibilitat que els treballadors s'ocupin.

Mirin, el Partit Popular, des de l'any 2007, quan hi havia encara qui negava que hi hagués una situació de crisi, ja presentàvem interpel·lacions i propostes en aquesta mateixa cambra demanant que el Govern d'aquell moment adoptés mesures per intentar evitar el que al final ha sigut o està sent un drama força important per a una quantitat també molt important de ciutadans de Catalunya. Altres se'n recorden, d'aquestes polítiques, malauradament, no quan estan al Govern, sinó quan passen a l'oposició. En qualsevol cas, saludem el Partit Socialista, que hagi vist que, doncs, s'han d'adoptar mesures per tal d'intentar capgirar aquesta situació.

La moció que presenten és una moció que mereixerà globalment la nostra aprovació, però tot i amb això hem preparat i hem presentat algunes esmenes, no? I una primera esmena l'hem presentada, la primera, al programa «Prepara», i, perquè ens entenguem, és aquest programa del Govern de l'Estat que, a partir de la requalificació professional dels aturats, doncs, preveu una subvenció –una subvenció– de quatre-cents euros mensuals, no? Però nosaltres creiem que aquest programa ha de servir precisament per preparar els treballadors per reinserir-se en el mercat laboral, i no pot ser simplement una excusa per poder atorgar una ajuda. La moció el que expressa és una obvietat, que és assessorar, o sigui, demana l'assessorament personalitzat a aquestes persones en atur. I l'esmena que presentem el Partit Popular és una altra obvietat, és dir: «Escolti'm, no només hi ha d'haver un assessorament personalitzat a aquestes persones, sinó que a més a més hi ha d'haver una oferta de formació suficient per tal que puguin fer efectiva la requalificació professional, que és certament l'objectiu d'aquest programa.» I ens diran: «Escolti'm, i per què hem de propo-

sar obvietats i per què hem de votar obvietats?» Doncs perquè la realitat dista molt de ser la que s'exposa en aquesta moció. I, per tant, creiem que és important fer incidència en aquests aspectes.

Una segona esmena que presentem fa referència a la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya. I en aquest sentit també celebrem que el Partit Socialista comenci a visualitzar que hi han uns agents privats també en la intermediació laboral que poden jugar i que juguen el seu paper, i que durant anys segurament han jugat un paper més important encara que el que està jugant el Servei d'Ocupació de Catalunya. Per això també des de fa anys el Partit Popular estem demanant i estem demanant al Govern, primer a l'anterior i ara al nou, la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya, i per això posem aquest punt en què demanem que hi hagi una major incidència en la cooperació públicoprivada, tot per assolir un objectiu, que és el de procurar la recol·locació de les persones que en aquest moment estan en atur.

Una altra esmena fa referència a dos programes que estan en marxa, el programa «Suma't» i el programa «Forma i contracta», no? I el senyor Collboni ens parlava de la improvisació del Govern. Escolti'm, i el programa «Suma't», vostè sap de què és fruit? De la improvisació del president de la Generalitat, de l'anterior president de la Generalitat, que quan tothom se li tirava a sobre amb la quantitat de «ni-ni» que hi han en aquest moment a Catalunya, de joves «ni-ni», es va treure de la «txistera» aquest programa «Suma't» i es va posar en marxa al novembre de l'any passat. O sigui, no és fruit de cap reflexió ni de res, sinó simplement de la improvisació. Per tant, creiem que seria convenient valorar quin és el resultat d'aquest programa per tal d'incidir en la seva prioritització. I, del programa «Forma i Contracta», la convocatòria va sortir el passat mes de febrer, i amb més recursos que amb els que havia sortit durant l'any 2010. Per tant, ho trobem innecessari.

Per acabar, vostès també demanen incrementar el Fons europeu d'adaptació a la globalització, i nosaltres el que els diem és que el recurs a aquest fons serà necessari quan es produeixin les condicions que s'estableixen en aquest fons, és a dir, quan hi hagin deslocalitzacions importants d'un sector determinat. Per tant, que s'incrementin els recursos d'aquest fons no és una voluntat del Govern de la Generalitat, sinó que és una circumstància del mercat. I, per cert, malament aniríem si haguéssim d'incrementar el recurs a aquests fons, perquè significaria que hi haurien nous sectors que van de mal en pitjor.

Per tant, aquest és el nostre plantejament sobre aquesta moció del Grup Socialista, que esperarem al posicionament sobre les esmenes, però que, en qualsevol cas, valorem globalment de forma positiva.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la posició, té, en primer lloc, la paraula, en nom..., l'il·lustre senyor Joan Laporta no

hi és, per tant, es perd el torn, i el té, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, presidenta; per anunciar que votarem a favor d'aquesta moció. Alguna de les esmenes presentades no tenim coneixement ara com ara de si seran o no acceptades –per part del Partit Popular. No votariem en contra en el cas que s'incloguessin tant la primera com la segona; no així la tercera, de supressió, ni la quarta, de «quan concorrin les circumstàncies», perquè l'apel·lació que es garanteixin els recursos que vénen del Fons europeu d'adaptació a la globalització, com a desig, que és el que es fa en una moció que s'aprova en aquest plenari, com a desig i com a pura declaració de voluntat i de bones intencions..., no veiem res que pugui estar en contra per determinar que «quan concorrin les circumstàncies», perquè les circumstàncies concorren sempre; especialment en l'actualitat concorren les circumstàncies de necessitar fons suplementaris a efectes de la recol·locació, l'assessorament laboral, etcètera. Una altra cosa és que ahí s'apliqui, de la mateixa manera que ho aplica el Govern espanyol, doncs, també apliquin les institucions europees aquella dita de *contra el vicio de pedir hay la virtud de no dar*. Però el vicio de pedir crec que en aquesta cambra l'hem de continuar tenint, sobretot tenint en compte que és una moció presentada en termes molt generals, no hi ha res que s'hi pugui estar en contra.

Però el que sí que demanariem és que no només quedi..., en unes circumstàncies com les actuals, una moció d'aquesta mena, no només quedi en una declaració que es fa en un plenari del Parlament i la qual se l'enduï el vent i té la finalitat de quedar allà i prou, sinó que hi hagués un efectiu seguiment del compliment de la moció, en el sentit que les polítiques públiques en matèria d'ocupació laboral i de lluita contra l'atur, en les actuals circumstàncies..., difícilment entendrien els ciutadans que aquesta cambra es dediqués a fer moció rere moció i declaració sobre declaració, sense cap mena de seguiment, sense cap mena d'implementació i sense cap mena de control efectiu de l'acció de govern, portant a la pràctica i executant les mocions que en aquesta cambra s'aprovin.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, presidenta. *Conseller*, señores diputados y diputadas, para anunciar nuestro apoyo a los puntos propuestos en esta moción. La situación de desempleo verdaderamente es alarmante, aunque haya descendido en abril, tal y como ayer indicaba el *consejero*. Pero, pese a todo esto, no nos podemos permitir la cronificación..., alegrías que son puramente estacio-

nales y, en segundo lugar, la cronificación de esta situación.

La moción contiene puntos que entendemos pueden mejorar, ayudar a la efectividad de los planes que cita: «Prepara», «Suma't», «Forma i contracta». La formación, desde nuestro punto de vista, es prioritaria, pero..., y el Govern anunció..., bueno, cuando se hizo esta interpelación, anunció reformas por dos vías, que eran reordenar o redireccionar la actividad del SOC y mejorar la ocupabilidad.

Coincidimos todos en que es fundamental que aquellas personas que salen del mercado de trabajo vuelvan rápidamente a la actividad laboral, y nos parece también que la formación debe ir íntimamente ligada a las necesidades de las empresas y que esa es la forma de aumentar la ocupabilidad.

Y aunque todo ello, las reformas que se hayan emprendido, vaya desde nuestro punto de vista por buen camino y creemos que son adecuadas, no se puede olvidar a los verdaderos protagonistas de esta situación gravísima, que son todas aquellas personas desempleadas, y entendemos que son los que están en peor situación y hay colectivos verdaderamente mal situados para salir del desempleo, como pueden ser los parados de larga duración, el desempleo femenino y, por supuesto, los jóvenes.

Por todo ello, repito, apoyaremos esta moción, que nos parece que ayuda a abordar todas estas cuestiones.

Gracias.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta, senyor conseller, senyor diputat... En primer lloc, senyor Collboni, deixi'm que li digui que li recolzarem la moció; és una moció que ens sembla d'un contingut acceptable pel gruix de la cambra –ja ho ha dit vostè en la seva exposició de motius. Però deixi'm també que aprofiti l'ocasió per fer algunes consideracions.

Efectivament, ho hem dit en alguns moments en aquesta cambra: el primer problema del país fins ara ha estat objecte de molt pocs acords de govern, fins ara ha estat objecte de poca actuació normativa i activa per part del Govern, i ha estat des d'aquest Parlament, doncs, que hem hagut de fer diverses iniciatives d'impuls. Ens va sorprendre, per exemple, que la cimera contra la crisi, doncs, donés tan poca atenció al tema de l'atur; que les propostes que s'hi posessin damunt de la taula fossin tan poc innovadores, tan poc intensives quant a recursos, i després d'aquesta cimera d'atur no hem trobat res. És una llàstima que cent vint dies després d'haver iniciat el Govern la seva singladura hàgim d'avui aprovar de fer un pla d'acció de lluita contra l'atur; és una llàstima. Creiem que això s'hauria d'haver començat des del segon zero, des del

minut zero en el qual aquest Govern va començar a treballar, perquè si hi ha un tema que hem de posar davant dels altres, sense cap mena de dubte, és la lluita contra l'atur.

Dit això –dit això–, deixi'm que digui també que aquest impuls es dona avui en aquesta matèria i s'ha donat altres vegades en d'altres matèries, molt singularment en la defensa del sector industrial. No sé com estaria l'ERO de Yamaha si en aquesta cambra no hi haguessin hagut una sèrie de diputats i una sèrie de grups que haguessin reaccionat fermament fent costat a les justes reivindicacions dels treballadors. No sé si tenim una estratègia per afrontar en aquests moments en aquest país un nou tipus de deslocalització, que no és aquella que se'n va a països de menors costos laborals, sinó que és, sorprenentment, aquella que se'n va a països on la capacitat de decisió i la capacitat d'influència política han estat determinants. Per tant, és necessari que el Govern de la Generalitat sigui reforçat en la seva presència, en la seva capacitat d'influència, en la seva relació amb les multinacionals, i, si convé, tots els grups d'aquesta cambra han de fer-hi costat, aquí i, si convé, actuant davant del Ministeri d'Indústria.

Per tant, feta aquesta crítica que entendran raonable des de l'oposició i que se sustenta en un fet ben senzill..., només cal llegir els acords de govern, per veure quines mesures ha pres el Govern en contra de l'atur, perquè en veuran ben poques; en veuran algunes que generen atur en el sector públic, però per reduir l'atur en el sector privat no n'hem vist cap encara, i ja portem uns quants mesos de govern. Dit això, avui aprovarem ben segurament, doncs, l'elaboració d'un pla d'acció de lluita contra l'atur, i crec que el marc de treball d'aquest pla, òbviament, ha d'estar decidit i impulsat pel Govern –així correspon–, però sí que vull dir-li, senyor conseller, que compti amb aquest grup i compti amb el nostre grup i amb aquest diputat per col·laborar lleialment en l'elaboració d'aquest pla. Creiem que segur, estem segurs que el terreny d'acord és molt important.

Per tant, suport al primer punt –cal elaborar aquest pla–, bona predisposició per treballar-hi; d'acord que ha d'haver-hi una prioritat en els col·lectius més vulnerables, i d'acord també que aquest pla ha de venir vinculat també amb la unificació necessària dels sistemes formatius ocupacional, continuada i professional, cosa en què tots hem manifestat acord, que hi ha hagut –aquí sí– un acord de govern d'unir-les per dalt. Ara cal que anem, les unim mica en mica... (*Veus de fons.*) Aquí sí que n'hi ha hagut, senyora Borràs; el que és, és, eh?, i el que no és, no és. I de mesures contra l'atur en el seu Govern no n'han pres cap, no n'han pres cap a dia d'avui, encara. Però en això hi estem, amb això hi estem d'acord. Per tant, cal que les persones aturades puguin veure reconeguda la seva formació.

Estem d'acord amb la reforma del SOC i a parlar-ne. Amb el que no estem d'acord és que, mentre no ens expliquin com pensen reformar el SOC, aturin les seves polítiques actives. No ens estranya que la secretària d'Ocupació digui que els aturats no van al SOC. Però si és que no hi han cursos! Si és que no hi tro-

baran oferta formativa! Si és que aquest any passarem des del gener fins al setembre sense oferta formativa! Han entrat a la pàgina web del SOC i buscat un curs simultant que fossin un aturat? Jo sí que ho he fet, i me'n trobo cinc, de cursos, i tenim 700.000 aturats. Jo crec que això clama al cel. No podem tenir 700.000 persones sense oferta formativa per trobar feina.

I una última qüestió. Miri, senyor Collboni, no sé què farà amb les esmenes del Partit Popular, però jo li demanaria que el punt 4 de la seva moció, que li demanen que el suprimeixin, no el suprimeixi. Perquè, escolti'm, del programa «Suma't» (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –trenta segons, senyora presidenta–, tothom en va fer molta conya, tothom se'n va riure molt. A mi no em fa cap gràcia que hi hagi un 40 per cent d'atur juvenil, a nosaltres no ens fa cap gràcia que hi hagi una gran quantitat de joves que no han tingut un bon resultat escolar i que tenen una dificultat d'inserció laboral. I potser algú trobava molt divertit en una campanya fer broma d'aquests joves i culpabilitzar-ne una vegada més la gent que té dificultats, que és el que fa la dreta en aquests casos: posar les culpes a la gent que té dificultats. Però saben què? Des del programa «Suma't» cap aquí, no hem vist cap alternativa, cap altra proposta en contra de l'atur juvenil. Quan en tinguin una de millor, la proposen i la recolzarem.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores diputades, senyors diputats, sí, nosaltres també dir que en un 99 per cent votarem aquesta moció, perquè, com s'ha dit, algú havia de començar a fer que el Govern s'activés amb polítiques contra l'atur.

Aquesta moció em permet fer una mica..., aprofitar per parlar més enllà de la mateixa moció en el sentit estricte, que es basa molt en les polítiques actives, i, una mica, fer aquest pensament global de per què estem en aquesta situació. I crec que hi hauria uns elements de reflexió –aquí algú ho ha dit.

El primer és que una flor no fa primavera, l'atur d'aquest mes d'abril no és significatiu, la baixada. Sabem que és temporal, i no podem fer-ho servir ni com a justificació ni com a tendència. Per què? Perquè, si mirem les dades de contractació aquest any a Catalunya, s'han reduït moltíssim respecte a l'any 2010, hi han hagut molts menys contractes. És a dir, no s'està creant ocupació, estem en una tendència en què molts empresaris, moltes empreses no han eliminat llocs de treball, perquè ve la temporada d'estiu en aquest sentit.

També tenim un problema a reflexionar, i avui això no dona massa temps... És el que està passant amb les prestacions també, que això està fent que el mes de

març tinguéssim moltes persones cobrant prestacions i que aquestes persones, moltes d'elles, algunes ja perdran aquestes prestacions, i tot això, doncs, encara farà que hàgim d'augmentar altres programes, dels quals no sabem..., *ni se sabe, ni se contesta*, com la renda activa d'inserció, que aquest matí també n'hem hagut de parlar.

Hi ha un segon element que hauré de parlar, i crec que aquest és important. Més enllà del que comportarà, doncs, per a la ciutadania, per a l'atenció a la ciutadania la retallada en el servei públic que duu a terme el Govern, farà augmentar el nivell d'atur, el farà augmentar moltíssim, i aquest aspecte sembla que no el contempli el Govern quan planifica i quan parla de política i quan parla d'entomar el repte de l'atur. Perquè per nosaltres fer anar les tises no vol dir poder fer vestits; per poder fer vestits s'ha de posar fil a l'agulla i s'ha de cosir i s'ha de teixir. I això és el que trobem que aquest Govern no està fent.

Tercer..., i alguna cosa hauré de dir, i al grup proposant d'aquesta moció li sabrà greu, però l'efecte nociu –i, òbviament, amb la complicitat del Grup de Convergència i Unió–, l'efecte negatiu absolut de la reforma laboral aprovada en el Congrés. Sé que els caurà, però aquesta reforma no ajuda, és que no ajuda i es demostra, eh? Aquesta reforma laboral està donant més aviat elements negatius que no pas positius. S'han perdut llocs de treball fixos, perquè hi ha una permissivitat i una major facilitat en l'acomiadament. Per tant, no ajudarà a cap altra cosa que no sigui fer acomiadaments més econòmics, i sí que, en canvi, no afavoreix gens el canvi de model productiu, que creiem que és el que ens repta per afrontar l'atur. Doncs, en aquest sentit creiem que hem de fer tot el contrari del que proposa la reforma laboral. Per això nosaltres demanem, i ho demanarem i ho signem..., a favor de la ILP que parla de la seva retirada i de la seva, també, modificació en els aspectes més lesius, perquè precaritza serveis públics com aquest que estem discutint avui, que és el Servei d'Ocupació de Catalunya i totes les polítiques públiques d'ocupació.

I davant d'aquest escenari, doncs, què ens trobem? Doncs, ens trobem que, en comptes d'aquestes polítiques de reactivació, d'ocupació de qualitat, de canvi de model, el Govern, igual que amb la reforma laboral, no fa res en positiu per a la ciutadania, perquè estan demostrant una exasperant manca d'activitat, de presa de decisions, per assolir qualsevol objectiu en aquest sentit.

Haver evitat aquí que alguns expedients es duguessin a terme, això seria un primer pas. I l'altre, que ens expliqués millor aquestes inversions que diu el senyor conseller, doncs, que arreu del territori s'implantaran, perquè, com que no hem tingut ocasió de debatre-ho ja que no vam fer la comissió, no vam poder parlar ni del SOC, ni vam poder parlar d'aquesta implantació de la indústria al nostre país.

I el pla..., que avui sembla que fem un primer pas aprovant un pla de lluita, cosa que el president Mas va prometre i no va fer.

També, home, exigència al Govern a l'hora de parlar; exigència a la senyora Sánchez quan culpa les persones aturades de la seva situació i quan diu que la ciutadania no inverteix prou temps a buscar feina. No es tracta de tenir prou temps, no es tracta d'invertir-hi temps, sinó de trobar aquestes empreses que contractin. Nosaltres entenem que el que han de fer des de..., i parlant del SOC, és fer un canvi en la direcció en què va el SOC, que està posant més l'accent en el funcionament de les agències de col·locació que a jugar un veritable rol, un veritable rol i un paper actiu per donar serveis als aturats i aturades i per impulsar la incorporació al mercat de treball..., aquesta xarxa pública d'ocupació de Catalunya, que és la que defensem nosaltres; coordinar-la amb l'Administració local, amb els ajuntaments, que són els principals actors al servei d'aquesta ocupació.

I, per tant, necessitem que en aquesta conjuntura s'accelerïn totes les propostes de formació que sí que estan aprovades, com diu..., el punt 3 diu «aprovar»; d'aprovades ho estan. El que no s'ha accelerat és la seva publicació. I també pensar en plans extraordinaris i de xoc per a aquelles comarques que realment viuen un atur superior a la mitjana catalana.

Quan deia que recolzarem majoritàriament la moció, només dir-los que serà en el punt 2 on ens abstindrem, on diu que, a part, doncs, de fer que el SOC treballi de forma flexible amb el territori, que ho compartim, no compartim les possibilitats –que tampoc sabem quines seran– que s'obren amb la incorporació de les agències privades d'ocupació, com en els operadors.

Creiem que és un efecte negatiu, creiem que posar els diners públics en mans d'agències privades no és el futur, creiem que el futur és la concertació amb els ajuntaments, la concertació, doncs, amb el territori.

Res més, i moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, votarem que sí a la moció. Hi votarem, malgrat tot el que s'ha dit, perquè el text és el que és. I com que el text és el que és, doncs, votem el que diu per escrit, no pas el que han dit vostès. Perquè a vostès, d'entrada, els recomano, amb sinceritat, un punt d'objectivitat a l'hora de dir les coses, perquè, clar, quan un parla del pla de govern i diuen que no han vist res sobre el tema d'ocupació, doncs, o no se l'han llegit o, sincerament, l'objectivitat no hi és. Perquè, és clar, el pla de govern parla de reptes, d'objectius i de compromisos, i en els tres àmbits –en els tres àmbits– el principal eix és la reactivació econòmica i la creació d'ocupació. Si això consideren vostès que no és posar-hi la prioritat, doncs, sincerament –sincerament–, aquí no ens en sortirem.

I després vostès parlen d'una altra cosa, no?, parlen d'intervencionisme. I d'intervencionisme, res; el que hi ha és col·laboració, que és el que cal, col·laborar l'Administració conjuntament amb aquelles empreses, amb aquella gent que pot tirar el país endavant. Vostès ho confonen; els intervencionistes són vostès.

En aquest cas, per part del Govern de Catalunya, el que hi ha és ganes de col·laborar, col·laborar amb l'empresa, col·laborar amb l'emprenedor, col·laborar amb el treballador, i, per tant, a partir d'aquí, tirar endavant de la situació on ens trobem.

I els he de dir que, doncs, senyor Collboni, sobretot, vagi la meua admiració, la meua profunda admiració, a la seva persona, no?, per la valentia amb què aquí surt, amb la qual reclama al Govern que en cent vint dies faci tot allò que vostès no van fer en set anys, que és endreçar el SOC. En tot allò que vostès en set anys no van fer i van fer plans i replans, proves pilots i reproveix pilots, i a l'hora de la veritat res de res, doncs, home, a mi em semblava..., no ho sé, hauria trobat una certa lògica, un punt que anés en la línia del que vostès han escrit, no?, perquè en la línia del que vostès han escrit ens hi podem posar d'acord, i per això votarem que sí a la seva proposta, però, en canvi, en l'expressió, ha estat absolutament contrari a allò que ha deixat per escrit.

I el SOC, doncs, no pateixi, evidentment que es prioritzarà, que hi haurà un pla..., hi ha un pla d'acció de lluita contra l'atur per al 2011, i que, per tant, hi haurà, com no pot ser d'una altra manera, la prioritització dels col·lectius més vulnerables, només faltaria.

I entenguin-me bé, jo crec que vostès volen agafar el rave per les fulles, quan parlen de la secretària d'Ocupació, quan diu la secretària d'Ocupació que també hi ha d'haver un esforç per part de l'ocupat, evidentment. I això no és fer cap crítica a ningú; això és constatar que tothom hi hem de posar el nostre esforç, des de, evidentment, la part que correspon a l'Administració, la part que correspon, doncs, al Govern, la part que correspon també a l'emprenedoria, a les empreses, als treballadors, i també per part de la persona que està a l'atur. Escolti'm, així és com hem de plantejar les coses i aquests són els valors sobre els quals nosaltres, almenys, volem que creixi aquesta societat, si no, francament, no ens entendríem, no?

Per tant, en aquest sentit, escolti'm, contràriament al que diu vostè –contràriament al que diu vostè–, doncs, «presentem una moció amb ganes de ser aprovada», contràriament a allò d'«escolti, volem anar tots junts», els qui ens van deixar fora de l'acord estratègic, li ho recordo, varen ser vostès; en la cimera, hi han estat tots. Per tant, la voluntat (*remor de veus*), la voluntat de sumar, per part d'aquest Govern, hi ha sigut –la voluntat de sumar, per part d'aquest Govern, hi ha sigut.

Hi han hagut esmenes presentades pel Partit Popular; hi han hagut esmenes presentades pel Partit Popular que a mi m'agradaria fer-hi també referència. Nosaltres no veiem malament les esmenes, en el sentit que, doncs, el fet que l'oferta d'accions de requalificació de professional necessàries, aquest és un àmbit en el qual nosaltres creiem. No entenem per què vostès a Madrid

aproven la cooperació públicoprivada. I aquí, m'ha semblat que no acceptaven aquesta esmena, no? L'accepten? (*Pausa.*) Si l'accepten, aquesta esmena, estupend; si no, també hi votarem a favor. Però, vull dir, aquest és un tema que vostès han acceptat i que, a Madrid, doncs, ho veuen amb bons ulls. Per tant, no entenc, hi insisteixo, per què han de fer veure, a Catalunya, que la col·laboració privada-pública és bona, és positiva –i, de fet, aquí, hi ha el ministre que va impulsar aquesta labor, no? Per tant, per què no ha de constatar això, aquí, a Catalunya, per escrit?

Respecte a la resta d'esmenes, entenem, suposo, que la voluntat del Partit Popular en el tema «Suma't», doncs, de suprimir-ho, no és suprimir el tema «Suma't», sinó la prioritització. Entenem que segurament el que seria bo és valorar com funcionen aquests plans –com funcionen aquests plans–, i per tant veure si veraderament ha d'haver-hi la prioritització absoluta en aquest terreny o en un altre.

Per tant, aquesta esmena a nosaltres tampoc ens faria cap angúnia, en el sentit que –nosaltres ho vam dir en el seu moment– el projecte «Suma't» era un projecte que podia ser positiu, no enteníem que això anés en detriment dels tallers ocupacionals; aquest és un altre tema, que nosaltres enteníem que no tenia per què una cosa eliminar l'altra.

I, per tant, en aquest sentit positiu que ha mostrat la moció, nosaltres votarem que sí. La veritat, hem trobat que el discurs, si un cas, anava per una altra banda.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Bé, per anar per feina, perquè és tard, pel que fa a les esmenes del Partit Popular, que ha fet l'il·lustre diputat Santi Rodríguez –li agraeixo el to–, li dic que acceptem les esmenes números 1 i 4, perquè pensem que milloren i fan més precisa la proposta que fem.

No li acceptem les esmenes número 2 i número 3. Pel que fa a la número 3, perquè pensem que els programes de què es fa esment són programes que estan vigents, són programes que afecten col·lectius que especialment necessiten aquests programes, com són els joves d'entre divuit i vint-i-cinc anys i els aturats de llarga durada. I la número 2, que és de la que també ha fet esment la il·lustre diputada Laura Massana, pel que fa a les agències privades d'ocupació, no la hi acceptem, perquè pensem que, primer, el que s'ha de fer és actualitzar i posar al dia les polítiques actives d'ocupació, com ja s'està debatent, en aquests moments, a les Corts, i que, efectivament, contemplen la possibilitat que s'inclouin operadors privats, consensuat amb els agents socials i econòmics després de l'Acord econòmic i social del mes de febrer. Per tant, l'anatema que no poden haver-hi agents privats que col·laborin s'hauria d'anar aparcant, perquè, efectivament, poden jugar

un paper. El que no pensem és que s'hagin de prioritzar especialment, que és el sentit de l'esmena del senyor Santi Rodríguez. Per tant, no li acceptaríem l'esmena número 3.

En termes generals, d'acord amb les intervencions de l'excel·lentíssim senyor López Tena, de la il·lustre senyora Carme Rivera i de l'il·lustre senyor Amorós, amb el qual coincidim plenament en el diagnòstic pel que fa a la necessitat d'anar impulsant des d'aquesta cambra les mesures que el Govern no duu a terme.

Per anar acabant, jo li demanaria al conseller Mena, aquí present, que aprofiti aquest grau de consens que hi ha en moltes matèries en aquesta cambra, que l'aprofiti. Que l'aprofiti, sobretot, per negociar els pressupostos internament, dins del Govern, per evitar retallades en els serveis públics d'ocupació i en els programes, i per tenir força, si és necessari, davant el Ministeri de Treball.

I, per acabar, senyora Meritxell (*veus de fons*) Borràs –anava a posar un altre cognom, perquè em venia una altra Meritxell il·lustre–, miri, vostès estan votant en aquesta moció programes d'aquell fatídic Govern anterior, vostès estan votant programes que va fer l'anterior Govern; per tant, tan dolents no devien ser.

Vostès estan ajornant indegudament una convocatòria de formació professional que acabarà sent en un 95 per cent igual que la convocatòria que va preparar el Govern anterior, 95 per cent; la diferència és que haurem perdut nou mesos –nou mesos. Per tant, tan dolents i tan fatídics no van ser els programes i les polítiques que es van fer des del Govern anterior, quan vostès donen suport a aquesta moció.

I, per acabar, s'ha d'anar amb molt de compte –i jo li ho he dit a la secretària d'Ocupació personalment– amb el discurs que es fa sobre la responsabilització dels aturats de la seva situació. Una cosa és responsabilitzar-los de la necessitat de formar-se i de la necessitat de reciclar-se i de la necessitat de buscar feina, i una altra és insinuar passivitat a l'hora de buscar feina per part dels aturats, perquè, per dir això, s'ha de tenir la legitimitat primerament, s'ha de tenir la legitimitat que efectivament l'oferta formativa estigui al carrer, cosa que ara, en aquests moments, no succeeix.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyors i senyores diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Procedirem a la votació de la següent manera. Votarem primer el punt 2, a petició del Grup Parlamentari d'Iniciativa, i després votarem la resta de la moció, amb les dues esmenes incorporades del Partit Popular. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, votem primer el punt 2 de la moció.

Comença la votació.

Senyora Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 116 vots a favor i 11 abstencions.

Votem ara la resta de la moció, amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Senyora Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Ha estat aprovada per 128 vots a favor.

Se suspèn la sessió, i es tornarà a reprendre a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de tres de la tarda i es reprèn a les quatre de la tarda i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels vicepresidents primer i segon, la secretària segona, el secretari tercer i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat Pere Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Reprenem la sessió.

Moció

subsegüent a la interpe·lació al Govern sobre la prostitució (tram. 302-00030/09)

I demano al que presenta la Moció subsegüent a la interpe·lació al Govern sobre la prostitució, que és un representant del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, que exposi la moció. I és l'il·lustre senyor Jordi Cañas. (*Pausa.*) Té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Apreciada presidenta, miembros de la Mesa, escasos diputados...

La presidenta

Senyores diputades i senyors diputats...

Jordi Cañas Pérez

...escasos diputados y diputadas. (*Veus de fons.*) Digues? ¿Cómo que la retiro? Ah!, és igual, voteu-la en contra. No passa re. Un altre dia la tornarem a presentar. No t'amoïnís.

Bueno, pues, empezamos. Este diputado y el grupo, nuestro subgrupo, Ciutadans, presentó una interpe·lación al *conseller* de Interior con relación a cuál iba a ser el trato del problema de la prostitución durante esta legislatura. Vimos como el *conseller* optó, no tanto en el Parlament, pero sí sus representantes en los medios de comunicación, por centrar el debate de la prostitución vinculado a problemas de seguridad en el espacio público.

Nosotros teníamos una intención bien diferente; nosotros teníamos intención de llevar al Parlament un debate de calle. Y un debate de calle en el sentido no metafórico, sino real; un problema real, que viven personas reales, que viven centenares de miles de personas en el conjunto de España y miles y miles de ciudadanos y ciudadanas en nuestra comunidad. Y lo hacemos porque teníamos el compromiso de traer a este Parlamento los problemas reales de los ciudadanos, no mirar hacia otro lado y tratar los temas complejos de una forma compleja, desde el debate, desde la palabra y desde el diálogo.

Queríamos y teníamos como intención abordar el problema de la prostitución desde su regulación en aquellas personas que ejercían la prostitución de una forma voluntaria. Y lo hacíamos con objetivos prioritarios muy claros. Primero, garantizar la dignidad y los derechos de las personas que se dedican a la prestación voluntaria de servicios sexuales remunerados. Segundo, mejorar la protección de las personas que ejercen esta actividad en condiciones de riesgo para su seguridad y salud. Superar la estigmatización y la exclusión social de un colectivo que por falta de amparo legal está invisibilizado socialmente.

Queríamos que se reconociese el carácter lícito de la actividad de cara a articular un sistema de protección social de aquellas personas que la realizan, posibilitando tener un futuro garantizado y un presente con coberturas sociales. Queríamos limitar y ordenar las actividades relacionadas con la prestación de servicios sexuales previendo y endureciendo la persecución del tráfico y trata de personas, la explotación sexual y la explotación forzosa. Y queríamos evitar las perturbaciones y molestias a los ciudadanos en el entorno del espacio público, limitando el ejercicio de esta actividad a locales y establecimientos regulados por ley, prohibiendo su ejercicio en el espacio público. Queríamos hacer aquello que debe hacer la política, que es tratar de problemas y abordarlos de una forma angular y amplia, no de una forma sectorizada e inconexa, sino de una forma amplia, angular.

Y lo decíamos porque ya es hora de renunciar a la hipocresía y tratar un tema que afecta directamente a los ciudadanos, que afecta directamente al espacio público, que afecta directamente a la convivencia, pero que afecta especialmente a los derechos y a la dignidad de seres humanos.

Nosotros hemos..., y presentamos una moción que tenía como intención proponer una ponencia conjunta que utilizase un documento base elaborado el año 2006 por el anterior Gobierno tripartito, que creíamos y creemos que reflexionaba de una forma conjunta y sería sobre la amplitud global de la problemática.

Y creíamos que podía ser un buen punto de inicio, podía ser un buen arranque para un debate sereno, riguroso, solido, razonado, sobre un tema muy complejo; para tratar desde la pluralidad la complejidad. Pero para tratar de una forma amplia esa complejidad se requiere un espacio permanente de debate. No podemos caer en la tentación de regular derivadas de una actividad que es muy compleja. Un ejercicio que creemos

irresponsable, aunque sin duda con elevados réditos electorales.

Queríamos, en definitiva, abrir un espacio de reflexión, un espacio de debate, de diálogo entre conjunto de representantes públicos, en el espacio natural del debate político de una sociedad, que es su Parlamento. Y lo queríamos con una intención: hablar.

Hemos visto cómo, a raíz de las diferentes enmiendas a la moción presentada, existe una sensibilidad, una voluntad de debatir. Existe, creemos, una voluntad por parte del conjunto de fuerzas políticas de no eludir el debate. Podemos entender que quizás la propuesta concreta que presentamos en su momento puede encorsetar, puede limitar y puede acotar un debate, y no queremos que esto sea así, no queremos impedir que el debate esté encorsetado (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) por una definición demasiado exhaustiva de una moción. Finalizo, presidenta.

Y tampoco queremos generar una excusa con esta moción. Queremos hablar, queremos debatir; por lo tanto, estamos abiertos a consensuar algún tipo de espacio común de debate sobre este tema.

Espero sus intervenciones y a partir de aquí realizaremos nuestra propuesta.

Gracias, presidenta; gracias, diputados.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació –han presentat esmenes–, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula, per defensar-les, la il·lustre senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, el nostre grup parlamentari, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, tenim clar que parlar de la prostitució és un tema que afecta els valors ètics i morals de les persones, i també tenim clar que hi han molts posicionaments envers aquest tema. Nosaltres respectem tots els posicionaments, però nosaltres, al tractar d'aquest tema, en primer lloc el que posem són les persones, les persones que exerceixen aquest tipus d'activitat, perquè pensem que una activitat que es realitza en l'àmbit de l'alegalitat, perquè ni són legals ni són il·legals, el que passa, el que fa és la seva exclusió, són invisibles, no tenen drets. I, per tant, en primer lloc, nosaltres el que posem és elles, que es pugui reconèixer la seva dignitat i puguin exercir aquesta activitat amb dignitat.

També tenim clar que són majoritàriament dones les que l'exerceixen. I també nosaltres pensem que no es pot parlar de prostitució a nivell general. Hi han molts tipus de prostitucions. I s'exerceixen..., no és un problema del carrer o de les carreteres, que segurament ho ha de ser, però també s'exerceixen en pisos, en pisos del Raval, en pisos de Pedralbes. Però sobretot el que més ens interessa és garantir els drets d'aquestes persones, perquè a nivell jurídic només hi ha la legis-

lació..., no hi ha civil, no hi ha laboral, l'únic és el Codi penal, que condemna o penalitza els proxenets, i després algunes ordenances municipals que el que fan és regular els drets dels veïns. I nosaltres creiem que els drets dels veïns i els drets d'aquestes persones han de ser compatibles.

Però és molt difícil legalitzar, és molt difícil regular els seus drets si realment no hi ha un marc estatal que això ho garanteixi. I per això nosaltres hem presentat aquestes esmenes, perquè, nosaltres dèiem, és necessari un marc estatal en el qual es regulin els drets laborals i socials d'aquestes persones, també seguretat social, també el tema que paguin impostos; fem-les visibles, que siguin ciutadanes de ple dret, perquè en aquests moments no ho són.

I per això hem presentat aquesta esmena. Però també hem dit que era necessari continuar amb els protocols que s'estan fent, interdepartamentals, en el Govern de la Generalitat, que a més a més donen cobertura sobretot a aquelles persones que vénen del tràfic o de les màfies. Aquest també és un problema que nosaltres volem posar en primer lloc.

És per això que hem presentat aquestes dues esmenes, perquè no veiem en aquests moments fer una comissió en el Parlament, una comissió intergrups, en la qual ja se'ns fixava un document, que era un document que no va tindre en el seu moment ni el consens social, ni el consens polític.

El portaveu de Ciutadans ens ha plantejat que en l'àmbit del Parlament puguem tindre un grup, una comissió, el que sigui, per poder tractar aquest tema. Nosaltres això ho recolzaríem –això ho recolzaríem–, igualment que també podríem recolzar, doncs, una ponència conjunta si no tingués un text fixat, però segurament hi ha més consens en aquest Parlament que poguéssim fer una comissió conjunta.

Nosaltres, si vostè retira la moció, clar, nosaltres retirariem les esmenes. De totes formes, no estaria malament que poguéssim també aprovar que continués..., no impulsar, que sabem que el Govern ho està fent, però que sí és possible el fet que continuï treballant amb els protocols que hi han fets interdepartamentalment. Nosaltres li proposem que retirem la primera esmena, que també retiri vostè la moció, i que, si aquest punt de les nostres esmenes, que crec que altres grups parlamentaris també l'han presentat, es pogués mantindre i hi incorporéssim fer una comissió o un grup, el que sigui –ho hauríem d'acordar entre tots els grups parlamentaris–, hi estaríem d'acord.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Caterina Mieras.

Caterina Mieras i Barceló

Gràcies, presidenta. Il·lustres diputades i diputats, cinc minuts per parlar de les esmenes i fixar la posició del meu grup és realment molt poc temps per tractar d'un tema de la transcendència del de la prostitució. I a més

a més la intervenció del senyor Cañas encara ho ha fet, jo crec, bastant més difícil, perquè no sé quines esmenes accepta i quines no, i, de fet, encara no tenim per escrit, doncs, una proposta clara.

Per tant, doncs, jo seguiré el meu guió i després, en funció del que vostè digui, en parlarem, però les coses crec que no es poden fer a l'últim moment i d'aquesta manera, parlant del tema com del que estem parlant. I em sap greu.

La prostitució, per uns, és encara l'ofici més antic del món; per d'altres, una forma d'esclavitud que vulnera els drets humans –així ho ha reiterat en diverses ocasions Nacions Unides. El ben cert és que ha estat objecte d'ordenament jurídic des de fa més de dos segles, amb dos objectius primordials: fer-la poc visible, o sigui, amagar-la, i controlar les malalties de transmissió sexual per protegir la salut dels clients.

Dues són les forces que al llarg del temps han modul·lat la intervenció dels poders públics. Una, i de forma primordial, la força dels moviments feministes. I una segona, no menys important, l'existència de dues malalties de transmissió sexual greus: la sífilis, fins el descobriment de la penicil·lina, i després la sida. Ara, en els darrers anys, ha entrat una tercera força: les xarxes de tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual.

Il·lustre diputat, jo li demanaria que no caiguéssim en la simplificació del problema. No es tracta de ser o no valents, de si mirar o no cap a una altra banda. Aquest tema que avui tractem ja fa molts, molts anys que està sobre la taula. I la solució no és fàcil; no posem etiquetes: ni els estats que estan per l'abolició, ni els que han apostat per la prohibició, ni els que han legalitzat la prostitució han obtingut resultats brillants. Els tres països europeus que han regulat la prestació voluntària de serveis sexuals remunerats, tal com vostès proposen en la moció, Holanda, Alemanya i Grècia, figuren entre els deu primers del món pel que fa a tràfic de persones en un rànquing de 137 països.

El meu grup està preocupat per l'actual situació de l'exercici de la prostitució a Catalunya –preocupació expressada també pels nostres alcaldes i alcaldesses–, i ens preocupa especialment el fet que el 90 per cent de la prostitució és prostitució obligada.

Parlem, per tant, d'una situació en què s'estan vulnerant els drets humans; parlem de tràfic d'éssers humans. I parlem també del segon negoci més lucratiu del món després del tràfic d'armes, un negoci que mou al món entre 5 i 7 bilions de dòlars / any; 18.000 milions d'euros / any a l'Estat espanyol.

La globalització, la crisi, la feminització de la pobresa han afavorit de manera alarmant l'augment de tràfic de persones lligat a la prostitució. I el debat que estem plantejant avui està sobre la taula de tots els organismes internacionals.

Pel meu grup, el Partit dels Socialistes de Catalunya, el que és prioritari avui és plantejar el dret de les persones a no ser prostituïdes, perquè la prostitució no és un servei a la societat, sinó una activitat econòmica

que en la majoria de casos vulnera els drets humans i comporta l'explotació de les persones.

Per això hem presentat una esmena en què instem el Govern a reforçar i a especialitzar la persecució les xarxes de prostitució, en aplicació del Codi penal vigent, que fa molt poc s'ha adaptat al Conveni europeu per a la lluita contra el tràfic d'éssers humans, amb la finalitat d'explotació sexual; una altra esmena, que fa referència a la necessitat de seguir impulsant programes, que és l'esmena a què feia referència la diputada Civit, que, doncs, no sabem si està d'acord o no a acceptar-la, i finalment, recollint la preocupació expressada per les autoritats locals, instem el Govern de la Generalitat que presenti els instruments normatius que limitin, redueixin i ordenin les situacions que produeix el fenomen de la prostitució, cosa que crec que també el conseller Puig va expressar a la interpellació.

Per tant, restem oberts a una comissió d'estudi, sempre que es retiri la proposta, i a veure si en la seva segona intervenció, doncs, ens podem..., o jo puc entendre més bé quina és la que vostè accepta i el que no accepta.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputada senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, aquest és un tema important, un tema que encara no hem resolt, que no l'hem resolt prou bé i en què avui intentem fer un pas més per tal d'avançar en la bona direcció. Nosaltres estem satisfets de la posició que va manifestar el Govern en boca del conseller Felip Puig, que va demostrar claríssimament una voluntat ferma i decidida d'aquest Govern per posar-se ja decididament..., per intervenir en les carreteres i vies públiques, no solament en aquest àmbit, sinó també d'unificar, intentar harmonitzar tota la normativa local, donar eines als alcaldes perquè puguin, d'una manera uniforme i ordenada, no traspasar el problema al municipi del costat, sinó arribar a una solució.

Avui també ens ha parlat d'un pla integral per a la lluita contra el maltractament de les víctimes, en què també podria estar incloses..., hi estan incloses, de fet, les víctimes en el tema de l'explotació sexual. Les directives europees van en aquesta línia –ho acaba de dir l'exconsellera Mieras, il·lustre diputada també–, estan donant instruccions ja ara, el 14 d'abril, al Govern espanyol i a tots els estats membres, perquè adaptin encara més les seves normatives en la lluita contra el tràfic i contra l'explotació, protegint-ne les víctimes. Crec que Catalunya podria fer aquí un pas endavant en aquest sentit, si mirem cap endavant, si treballem i no deixem passar ja més el temps en aquest àmbit. Des de Scotland Yard un comissari deia que quan hem d'entrar a regular, quan una cosa no funciona, realment és que estem fent alguna cosa malament. Del que es tracta és que fem que les coses funcionin, i després el pro-

blema no serà la regulació. Perquè, si regulem només perquè no ens en podem sortir amb les solucions, és que estem fent un mal ofici.

Només unes dades, i només perquè queden damunt de la taula. El Govern holandès, el Ministeri de Justícia, en un informe va dir que de les 30.000 prostitutes, després d'entrar en la regulació i en la legalització, només 900 havien passat de la clandestinitat a la regularització. En queda al marge tota una sèrie de persones que queden clandestines, i es potencien tot aquest mercat i tot aquest àmbit. El 90 per cent, com s'ha dit abans –i tothom hi coincideix–, és forçosa. Normalment immigració i pobresa queden emmascarades dintre d'aquí.

Dintre de la voluntarietat..., per tant, jo, d'aquesta diferenciació i que en la primera proposta sí que regulem el que és voluntari, hauríem de parlar-ne molt, perquè fins i tot la directiva europea última, aquesta de l'abril, està dient: «Tipifiquem-ho també com a delicte quan la voluntarietat va lligada a la coacció, a l'engany o al preu que subordina els recursos econòmics, que subordina l'explotat a l'explotador.» Hem de ser molt curosos en aquest tema. Tots els organismes implicats no estan precisament per aquest tema, sinó més aviat per la lluita contra les xarxes i contra el tràfic.

La planificació integral és el que correspon, l'acció concreta i determinada per fer fora de les carreteres i de les vies públiques, tot això que el Govern de Catalunya vol fer en aquest moment. Si ja tenim les idees clares –el conseller ho ha demostrat–, si existeix aquesta sensibilitat i si la majoria de la cambra està per aquest tema, doncs, no hem d'ajornar més el tema; el que hem de fer és posar-nos-hi, recolzar-ho i entre tots dir: «Cap endavant, que hi ha molta feina per fer.»

Tots coincidíem –i això demostrava, senyor Cañas, que vostè no anava en bona direcció– que les esmenes eren de substitució de la seva proposta i que del que es tractava era d'actuar els protocols que ja s'havien fet en les passades legislatures, que nosaltres els fem nostres, els protocols interdepartamentals, i tirar cap endavant. Si vostè accepta aquesta esmena, com també ha dit la senyora Mieras, nosaltres a aquesta hi donarem suport, perquè ja són mesures concretes per a tirar cap endavant. Benvingudes, per tant; com el pla integral, com la prohibició explícita que es farà de la prostitució en carreteres i vies públiques, i tot allò que ens allunyi d'aquest tracte degradant que fa que l'ONU digui que això no és un treball. I no volem que Catalunya sigui, en l'imaginari de ningú, ni en la realitat menys, el prostíbul del sud d'Europa i una cosa de què no ens puguem sentir tots satisfets i completament orgullosos del que estem fent.

Per tant, des del nostre grup polític donarem suport efectivament a l'acció del Govern i l'animem perquè continuï en aquesta bona línia.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Rafael López.

Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Diputado Cañas, yo, cuando le escuché la interpelación que hizo el otro día, me preocupé; me preocupé por la frivolidad, el desconocimiento y la ignorancia que usted demostró en este ámbito, y por cómo frivolisó un tema que es muy complejo, un tema que es complejo, con realidades distintas, que trata sobre el tráfico y la explotación de mujeres y niñas, habla de la inmigración irregular, del proxenetismo encubierto y descubierto, de mafias, de situación de necesidad y situaciones de pobreza, y usted se ha referido a ello como prostitución voluntaria y prostitución involuntaria.

Mire, quiero que sepa y que sepa esta cámara que nunca como ahora ha existido la dimensión de crueldad que tiene hoy en día la prostitución, nunca como ahora. Que nunca como ahora Cataluña es, como ha dicho la anterior diputada, la señora Ribera, nunca como ahora es un destino turístico y un prostíbulo del sur de Europa. Nosotros no nos podemos sentirnos orgullosos de eso. Y nunca como ahora somos un destino turístico en ese sentido.

Mire, la mayoría, la inmensa mayoría de las mujeres que hoy se prostituyen, y lo vemos en las calles y carreteras, son mujeres traficadas, son mujeres que muchas de ellas son inmigrantes ilegales y son mujeres que están en situación de exclusión social y en situación de exclusión económica. Estamos hablando de un negocio que está dominado por mafias organizadas, y estamos hablando de un negocio en que la mayoría de ellas están en explotación forzada, explotación forzada que afecta a miles de mujeres cada día en Cataluña, dominada por organizaciones de proxenetas, que son los auténticos amos de la prostitución en nuestro país.

Ese es el tema, señor Cañas, esa es la realidad. Y usted que hoy, más que diputado Cañas, es candidato Cañas, debería conocer cuál es la realidad de la calle que usted nos decía. La realidad es que cada día miles de mujeres son denigradas y explotadas al verse obligadas, a manos de estos amos de la prostitución, a prostituirse, a vender su cuerpo y a vender su dignidad. Que cada día miles de calles y de carreteras son invadidas por mujeres, muchas de ellas en situación irregular, a las que nadie –y menos su moción, tal como nos la planteaba– ofrece ninguna solución. Y la realidad es que cada día millones de mujeres son atacadas en su dignidad como mujeres y como personas, cuando desde los servicios, desde los anuncios, desde la publicidad sexual, se hace de la mujer un objeto, un objeto sexual que da satisfacción al hombre.

Lo más sorprendente es que usted, toda esa realidad, no la conozca. Y lo más sorprendente, señor Cañas, cuando vemos su moción, es que usted nos hable... Después, si quiere, hablamos de si acepta o no acepta las enmiendas, pero cuando leemos su moción, señor Cañas, usted nos habla de un anteproyecto, el anteproyecto, digamos, de la señora Tura –lo que me sorprende es que ni su propio partido hoy en día lo va a apoyar; se ve que no le perdonan que pierda las primarias. Pero cuando usted nos habla del anteproyecto, usted se olvida de algo fundamental. ¿Usted se leyó el in-

forme que el Instituto de la Mujer hizo al anteproyecto de ley que se presentó aquí? Usted sabe que invade competencias estatales, es un anteproyecto que invade competencias tales como las relaciones laborales, la legislación sanitaria y la regulación de extranjería. Y lo más sorprendente es que su grupo, que siempre se presenta aquí como el adalid, incluso dando lecciones a mi grupo, el adalid de la protección de las competencias estatales, lo que nos pone en una moción sea precisamente un anteproyecto que invade claramente las competencias estatales. (*Remor de veus.*)

Es un tema complejo, señor Cañas, del que hay que hablar mucho. Nosotros le hemos presentado dos enmiendas, y una de las enmiendas es precisamente hablar del tema; hablar del tema porque sabemos perfectamente que ahí donde hay prostitución hay degradación de los barrios y de las ciudades. Y muchos alcaldes que están aquí lo saben perfectamente, que están sufriendo cada día la prostitución en las calles y están sufriendo cada día la falta de medios que tienen para luchar contra ella.

Segundo, y lo que más me alarma: señor Cañas, no se puede hacer diferenciación tan clara, como usted nos decía, entre la prostitución forzada y la voluntaria, entre prostitución tráfico y trata de mujeres. Y lo dicen los informes de los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado, que allí donde hay más permisividad con la prostitución, allí es donde las trata y el tráfico de mujeres aumentan. Y se lo decía ahora la diputada Ribera, cuando decía el caso de Holanda: cuando se legalizó en Holanda, el 80 por ciento de las prostitutas en Holanda eran personas traficadas de otras partes de Europa. Son datos que yo creo que son preocupantes.

Y también un mensaje ético –con esto acabo, señora presidenta–, un mensaje ético y moral que queremos realizar sobre el tipo de sociedad que queremos ser, y nosotros desde el Partido Popular lo tenemos muy claro, que es una sociedad en donde la dignidad de la mujer esté por encima de todo. Porque piense una cosa, y le hago reflexionar: ¿usted cree que, tal como usted nos planteó (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –con esto acabo, señora presidenta–, la moción es compatible con las leyes de igualdad y las leyes de violencia que todos nos hemos dado? Yo creo que no. Reflexione sobre ello.

Gracias, señor Cañas, señoras diputadas, señores diputados, señora presidenta.

La presidenta

A continuació té la paraula, per fixar la seva posició, el diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Estic a favor de la regulació de la prostitució. És una pràctica relacionada, com aquí ja s'ha fet referència, amb el tràfic de les persones, amb situacions de marginació social i d'explotació sexual. Per tant, la ponència conjunta que presentava el senyor Cañas, doncs, em

semblava..., em sembla bé, eh? A partir d'aquí, crec que haurem d'abordar una sèrie de reformes legislatives que abracin temes referents a..., en fi, a incrementar les penes a les persones que es lucren amb l'exploatació d'altres persones; també, doncs, altres reformes relatives a les prestacions socials que hauran de tenir les persones que practiquen voluntàriament els serveis sexuals remunerats, i a més a més també segurament haurem de parlar d'un control mèdic periòdic per a les persones que practiquen voluntàriament la prostitució, evidentment, amb garantia de confidencialitat.

Alguns cops es parla d'altres països, del model que s'aplica... Jo faria aquí un recordatori que estem fent referència i comparacions amb estats, i, per tant, en aquest sentit, dir que la prostitució a Catalunya, que segons les dades del Ministeri de l'Interior el 95 per cent de les persones que la practiquen la practiquen en contra de la seva voluntat, doncs, home, no depèn d'aquest Parlament o hi tenim molt poca cosa a fer.

En qualsevol cas, aquest Parlament entenc que si podem, doncs, adoptar alguna mesura per regular la prostitució, ja ho he dit al principi, hi estaré totalment a favor, especialment per posar fre a les persones que estan patint unes pressions per exercir-la no voluntàriament, i per establir un marc legal per a les persones que practiquen la prostitució voluntàriament.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta... El grup de Solidaritat Catalana per a la Independència troba encertat, francament encertat, construir una ponència conjunta per adequar la legislació sobre aquesta temàtica. I, per tant, donarem suport a la moció.

No entenem, no acabem d'entendre els moviments subterranis que hi ha en la presentació d'algunes de les esmenes; pensem que aquí hi ha un joc polític que no acabem d'entendre. I nosaltres pensem que tenir com a esborrany de treball el document de l'avantprojecte de maig del 2006, com s'ha dit des d'aquí, presentat sota la conselleria de la consellera Tura, és un punt de partida acceptable per nosaltres.

Perquè, certament, hi ha una preocupació de la societat catalana per aquesta temàtica en aquest moment. No estem parlant d'una temàtica en un moment sense definir i fora de context. Penso que és molt important un aspecte en què possiblement els altres grups no han incidit tant com ho faria jo, que és l'aspecte de la imatge pública de Catalunya. Qualsevol persona que investigui o passi per les webs turístiques britàniques, per exemple, podrà veure, i fins i tot en diaris importants, als *tabloids*, que la imatge que s'està donant de determinades zones de Catalunya en aquests moments

és francament pèssima. I penso que una intervenció en aquesta línia és absolutament necessària.

Citaré un sol exemple, que diu als pares que vinguin a la Jonquera, als pares que vinguin a determinades zones de Catalunya, que vagin pensant arguments per explicar què fan tantes dones a la carretera, que vagin pensant en explicacions per donar a les criatures que portin en els cotxes.

Per tant, penso que el moment de debatre aquest tema a fons és arribat. I penso que la moció rebrà el nostre suport en aquest sentit.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, senyora presidenta. Aquí s'ha parlat de moltes coses, però jo voldria situar la qüestió. El Parlament Europeu, no una vegada, com s'ha dit, sinó dues, va dictar que els governs haurien d'adoptar mesures per garantir els drets de ciutadania de les prostitutes per protegir la seva independència, la seva salut i la seva seguretat. I els puc ben assegurar que, des del nostre punt de vista, aixecant lemes ben intencionats, agitant la bandera de la correcció política, fent una aproximació al tema en termes morals negatius, com s'ha fet en alguna de les intervencions, o bloquejant qualsevol intent de regular el treball sexual remunerat, s'acaba perpetuant el que és *de facto* una alegialtat, que és còmode –no ho reitero– per a moltes persones, però que no beneficia pas les dones, perquè són bàsicament dones, tot i que no únicament, que l'exerceixen. Per no parlar ja d'economia submergida, del que representa en una situació com l'actual i en qualsevol altra de les condicions en què es viu des de l'economia submergida i a qui beneficia si es perpetua l'economia submergida. O de passar d'un municipi a l'altre una patata calenta de prostitució als carrers i a les carreteres, perquè això és així; perquè els municipis van regulant, però llavors s'ho troba el municipi del costat. Per tant, podem fer veure que això no existeix; cal regular-ho.

I Esquerra no eludim el debat, senyor Cañas, ens hi afegim i hi donem suport, a aquest moció. Perquè ens hem de plantejar un seguit de preguntes. Deixar la legislació com està, per activa o per passiva, és la resposta? I parlo de la catalana. Amb l'estatal ho hem provat, no ens n'hem sortit –parlo d'Esquerra Republicana. Si –i ho cito entre cometes–, tal com ha semblat inferir d'una interpellació aquest matí, «netegem els carrers i les carreteres», deixa d'existir la prostitució? Si no es veu, deixa d'existir la prostitució? Convé fer invisible el treball sexual? A qui convé fer invisible el treball sexual? O es vulneren o es protegeixen els drets de les dones que exerceixen la prostitució ara? Es vulneren o es protegeixen els drets de les dones que exerceixen la prostitució regulant-la, com a Alemanya o Holanda, amb matisos ben diferents? Es vulneren o

es protegeixen els drets de les dones que exerceixen la prostitució abolint-la, com a França? Es vulneren o es protegeixen els drets de les dones que exerceixen la prostitució prohibint-la, com a Suècia?

I, és clar, combatem durament el tràfic de persones, senyora Mieras, senyora Ribera, senyor López, és clar, però això no forma part d'una regulació del treball sexual remunerat, això forma part d'una persecució eficient del delictes. No barregem les coses, perquè les estem barrejant.

Cal anar a l'arrel, i entenem que és una qüestió complexa. Esquerra hem demanat i hem intentat diverses vegades, tant al Congrés dels Diputats, com al Parlament, com des del mateix Govern de la Generalitat, i això va generar molta controvèrsia els anys 2005 i 2006, la regulació de la situació del treball sexual remunerat, pel que comportaria d'accés als drets laborals, a la prevenció, a la seguretat social, en el cas de regulació estatal –i per tant també afavoriria la sortida del treball sexual per part d'aquelles dones que així ho desitgessin–, igual que hem treballat també des dels ajuntaments per la concertació d'un model d'atenció a les treballadores sexuals, amb mesures de suport.

Des de Catalunya podem regular la prostitució, i tant, dins de les nostres competències, estem obligats a fer-ho, considerant-ho una activitat laboral i reconeixent als treballadors i treballadores sexuals els mateixos drets i la mateixa protecció social i jurídica que a la resta de treballadors i treballadores. Podem regular una part dels drets laborals i econòmics, pel que fa a la formació, a l'autoocupació, al treball associat; podem regular drets socials, podem delimitar les competències municipals. Pensem en global, doncs, i fem-ho des de l'òptica de les dones que l'exerceixen, sense dogmes, sense hipocresies, sobre els efectes d'actuar en una determinada línia, però actuem –actuem.

Nosaltres compartim l'esperit de la moció i que es treballi per tenir una llei aquesta legislatura, la faci el Govern o la faci el Parlament. I des d'Esquerra compartim partir de l'avantprojecte de l'abril del 2006, perquè el coneixem bé i es va treballar àmpliament amb col·lectius i persones d'àmbits molt diferents; el primer, el de representants de les treballadores sexuals i col·lectius que treballen amb elles i per a elles. Aquest avantprojecte acotava tot el terreny i les competències oportunes, i per això pensem que és un bon punt de partida.

I per això, ho reitero, votarem favorablement la moció, a l'espera del posicionament dels que són amos de la moció sobre les esmenes. I si aquesta moció no prospera, si no hi ha un compromís pel Govern de tenir una llei aquesta legislatura, anuncio que Esquerra Republicana entrarem una proposició de llei de regulació del treball sexual remunerat, que segur que estan esperant molts alcaldes i molts col·lectius, i el de les prostitutes, segur que primer.

Pel que fa a la comissió d'estudi que veladament sembla que apuntava el senyor Cañas, o això m'ha semblat llegir entre línies, no serà Esquerra qui s'hi oposi, però ja veurem com es concreta això o quan.

Però Esquerra, ho reitero, presentarem igualment una proposició de llei, així ens hi vam comprometre programàticament aquestes últimes eleccions i també ens hi vam comprometre amb motiu dels cent dies de govern, i ho complirem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, diputados... Señor López, yo no sé si tengo falta de conocimiento o soy ignorante; lo que sin duda no soy es un cínico ni un hipócrita. Reflexione usted sobre eso.

La verdad es que yo tenía... (*Veus de fons.*) Quizás me puede..., me puede –después–, me puede la ingenuidad; sí que es cierto. Yo tenía..., la verdad es que confiaba y creo –creo– en este documento, un documento que es suyo –suyo–; sí, es suyo. En parte es suyo, si no quiere asumir parte de la paternidad; es suyo de su partido, no suyo personalmente. Es un buen documento, es un buen acercamiento. Es un acercamiento legítimo, razonable, amplio. No hagan ustedes demagogia barata, electoralismo espurio, mezquindad argumental. Este es un documento que trata, evidentemente, y persigue a aquellos que hacen de la esclavitud de las mujeres un negocio, claro que sí. Y persigue las redes de extorsión de las mujeres, claro que sí. Y busca sacar de la calle, de nuestras calles y de nuestro espacio público el ejercicio de la prostitución, claro que sí. Sería bueno que se lo leyese antes de opinar, porque está.

Y entonces mi voluntad de consenso y de transacción se ha acabado, no tengo ninguna: vamos a defender con rotundidad aquello que presentamos, porque era en lo que creíamos. Y sí que es cierto que uno aprende; yo he aprendido hoy bastante, mucho, no sé si es un buen aprendizaje, pero desde luego he aprendido. Y lo que vamos a hacer es mantener nuestra moción.

Agradezco las palabras de la señora Anna Simó, agradezco el apoyo de los señores de Solidaritat, que seguramente ven la política a pie de tierra, no se mueven por intereses, no se mueven por tacticismo, no se mueven desde la hipocresía de los que durante treinta años han podido gobernar y no han hecho nada, absolutamente nada, por velar por la dignidad de tantas miles de mujeres y de hombres que ejercen este oficio.

I finalizo, presidenta, finalizo. Yo no sé si queremos regular, perseguir, prohibir. Nosotros queremos regular, hay quien quiere perseguir, hay quien quiere prohibir. Sería bueno que quisiéramos debatir, pero si frente al debate oponemos el tacticismo electoral o la hipocresía moral, pues, desde luego, no es un buen escenario, este.

Gracias, presidenta.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Procedirem a la votació. Però abans les ponents de la moció han de saber que el proponent no ha acceptat les esmenes presentades pels diferents grups, però, a proposta del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, ha acceptat que el text de la moció, que és un punt, es pugui votar en dues parts, que vol dir que es votarien en primer lloc les primeres quatre ratlles que ara els llegeixo, que són: «El Parlament de Catalunya acorda constituir una ponència conjunta para adecuar la legislación con el objetivo de regular el ejercicio de la prostitución voluntaria.» I després faríem una segona votació de la resta de la moció. El proponent ho ha acceptat i, per tant, serien dues votacions, que en principi no alteren..., perquè proposa, un grup, només votar-ne una part.

Senyora Camats, suposo que era això el que vostè volia. *(Pausa.)* D'acord.

(Pausa. Jordi Turull i Negre demana per parlar.) Senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, si podia llegir com queda cada un..., fins on arriba la frase i què és el que votem en cada cas. I, en tot cas, demanar-li al proponent que si el que vol és, allò, forçar el text per allò que ha proposat de la comissió, en tot cas, que retiri la moció i parlem de la creació d'una comissió.

Gràcies.

La presidenta

Dono... *(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)* Senyora Camats.

Dolors Camats i Luis

Sí, senyora presidenta. El nostre grup suggeria, la petició que fèiem és que poguéssim votar la primera part de la moció del Subgrup Ciutadans, que proposa la creació d'aquesta ponència conjunta, entenent que nosaltres no acceptàvem el document de base, que ells proposen que sigui document de base –això és la segona part–, i, per tant, per això proposàvem una votació separada, atès que la moció, malgrat que és un paràgraf, dona dues idees: creació d'una ponència amb un text de base. Posaríem a votació les dues coses per separat. I ens ho ha acceptat, entenem.

(Pausa. Miquel Iceta i Llorens demana per parlar.) Senyor Iceta.

Miquel Iceta i Llorens

Presidenta, li agraeixo que em doni la paraula, però el nostre grup no havia previst aquesta eventualitat, i ens permetem de preguntar al Subgrup Ciutadans si estarien disposats a arribar només a «prostitució». I en aquest cas el nostre grup estaria disposat a votar-hi a favor.

La presidenta

La qual cosa vol dir, senyor Iceta, que vostè fa la mateixa proposta que Iniciativa però traient «voluntària». *(Pausa. Josep Enric Millo i Rocher demana per parlar.)* Senyor Millo.

Josep Enric Millo i Rocher

Gràcies, senyora presidenta. En el mateix sentit, i atesa també la intervenció que ha fet el proponent, jo entenc que, si hi ha una voluntat política de constituir una comissió conjunta per parlar-ne, és millor anar-hi sense prejudicis, sense textos previs, i anar-hi cadascú amb els plantejaments que aquí ha expressat, amb bona voluntat política per part de tothom. Per tant, si fos el cas –i és una pregunta que adreço al grup proponent– de retirar la resta de la moció i deixar només pendent de votació el primer punt, aleshores crec que tindria un sentit diferent, això.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Cañas, interessa saber la seva posició, entre altres coses, senyor Cañas, perquè en el supòsit que al posar a votació la primera part proposada per Iniciativa per Catalunya i esmenada pel Grup Socialista, que podríem posar-nos d'acord, en el supòsit que no es votés favorablement, de fet decauria la resta. Per tant, que vostè ho sàpiga, perquè decideixi si accepta aquesta proposta.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, es que lo bueno que ha tenido el debate es que ha conseguido situar a cada uno en su sitio. Yo creo que en la propuesta de la señora Camats hay un espíritu de cesión para llegar un poco más a un mayor consenso. Pero es la regulación de la prostitución voluntaria; es que lo otro sería un delito. Regular la prostitución, desde luego, la que es delincuencia, obviamente no. Claro, es que es... O sea, lo dejaríamos conforme a la propuesta de la señora Camats, dos votaciones: el primer párrafo hasta «la prostitución voluntaria», y el segundo punto, que sería el documento base.

La presidenta

Per tant –per tant–, inicialment fem dues votacions, amb el benentès que si la primera no anés endavant no caldria fer la segona. D'acord. Entesos? *(Pausa.)*

Doncs, comencem la votació de la primera part de la moció, fins a «voluntària».

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor i 96 en contra.

Per tant, ja no cal la segona votació, perquè ha decaigut.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre la retallada pressupostària
en l'àmbit de la salut (tram. 302-00031/09)

Passem ara al punt vintè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la retallada pressupostària en l'àmbit de la salut. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula, per a la seva exposició, la il·lustre senyora Eva García.

(Remor de veus. Pausa.)

Eva García i Rodríguez

Molt honorable presidenta, honorable...

La presidenta

Senyora diputada, si s'espera dos o tres segons, que hi hagi una mica d'ordre, i pot parlar tranquil·la.

(Pausa.)

Eva García i Rodríguez

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, el meu grup presentem aquesta moció subsegüent a la interpellació que vam fer al conseller de Salut el passat dia 13 abril, i des d'aleshores poques coses han canviat, però una sí, i de molt important: les retallades ara sabem que es faran per fases coincidint amb el calendari electoral. El més gros, per tant –el més gros–, el deixen per després de les eleccions municipals.

El nostre plantejament prioritari passa perquè aquestes retallades no afectin en cap cas ni els serveis ni la qualitat en la prestació del sistema sanitari públic. Volem també que les mesures preses no provoquin en cap cas una disminució de l'activitat productiva dels quiròfans ni tampoc en el nombre de llits disponibles.

Però una de les mesures urgents a prendre des de la Generalitat de Catalunya per reduir –per reduir– l'enorme dèficit acumulat els darrers anys és reduir també la despesa farmacèutica. El darrer any a Catalunya aquesta despesa va ser de 1.835 milions d'euros; per sobre, per tant, de l'import pressupostat. Implantar un catàleg que fomenti i seleccioni alguns medicaments que, mantenint el mateix principi actiu, la mateixa dosi, la mateixa presentació i igual número d'unitats i, el que és més important, la mateixa eficàcia, seguretat i qualitat, però que el criteri fonamental per formar part d'aquest catàleg sigui que sigui el producte de menor preu.

Nosaltres, amb aquesta iniciativa, amb aquesta moció, el que demanem és instar el Govern de l'Estat, perquè és el que té competències per legislar, a modificar la legislació farmacèutica amb l'objectiu de fer un catàleg farmacèutic que inclogui i fomenti els medicaments genèrics i de menor preu.

També volem la participació de les comunitats autònomes, com no pot ser d'una altra manera, en les deci-

sions relatives a la definició del contingut de la prestació farmacèutica, al seu finançament i a la fixació de preus a través del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Volem també prioritzar la prescripció de medicaments genèrics i de productes de menor preu en el sistema públic de salut i informar la Comissió de Salut del seguiment i del grau de compliment d'aquesta proposta. Nosaltres considerem que aquesta és una bona mesura a prendre per tal d'aportar una reducció del dèficit, sobretot en un moment com aquest, en què s'estan fent unes retallades, diguem-ne, una mica desproporcionades. D'aquesta forma, com deia abans, el catàleg hauria d'assegurar el mateix nivell de prestació farmacèutica, però introduiria, en tot cas, una notable reducció de la despesa que la dispensació de fàrmacs genera a les comunitats autònomes.

La indústria farmacèutica ja ha sofert importants retallades amb les mesures de contenció de la despesa aprovades recentment pel Govern, i és per aquest motiu que nosaltres plantegem aquesta proposta com una de les mesures urgents a prendre des de la Generalitat de Catalunya per tal d'aconseguir que el dèficit també en despesa farmacèutica i, per tant, en el Departament de Salut tingui el menor impacte possible.

Nosaltres esperem que aquesta iniciativa, que aquesta moció tingui el més gran suport per part dels altres grups parlamentaris. Altres grups han presentat diferents esmenes, però vull anunciar que hem arribat a una, diguem-ne, petita transacció, que, en tot cas, el Grup de Convergència i Unió tindrà a bé, en pocs moments, presentar, i que, en tot cas, en la rèplica per part d'aquesta diputada ens posicionarem no només sobre les altres esmenes, sinó també sobre la transacció, i en el fons, en el contingut d'aquesta, que ja li puc avançar, senyor diputat Crespo, la meva, diguem-ne, alegria i la meva sorpresa també perquè vostès, doncs, hagin tingut a bé aprovar i acceptar aquesta esmena transaccionada amb nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per a la defensa de les esmenes té la paraula en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laia Ortiz.

Laia Ortiz Castellví

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputada, diputats, diputades, la veritat és que després del debat d'aquest matí, doncs, ens hem de recol·locar una mica tots, perquè nosaltres hem anat i continuem venint amb bona predisposició en aquesta moció; també és veritat que no sabem quin és el resultat d'aquesta «petita» transacció, perquè tampoc no ens ha fet arribar la resta de les respostes sobre les esmenes a què hem arribat el grup, i, per tant, doncs, quan sapiguem aquest acord ens hi pronunciarem. Però d'entrada veníem amb bona predisposició en la seva moció.

També és veritat que ens sembla, vista la votació d'aquest matí, una mica contradictori, com a mínim amb els fets, sobre el que diu la seva moció. Perquè en principi parla, en el punt 1, que les retallades anunciades pel Govern no afectin els serveis del sistema sanitari públic ni la qualitat; i que el pla d'acció immediat per garantir la sostenibilitat no suposi la pèrdua de capacitat de treball dels quiròfans. Bé, aquest matí els hem donat l'oportunitat de votar que se suspenguessin totes aquelles mesures que estan precisament executant: hi ha tancaments de quiròfans, tancament de plantes, tancament de llits i, fins i tot, ERO encoberts en alguns centres sanitaris, i vostès hi voten en contra. Nosaltres estem d'acord amb el que diu aquest punt, i el votarem. Però, clar, ens agradaria també que la coherència es demostrés quan es parla d'altres mocions. Perquè vostè està molt contenta, no?, d'aquest acord a què han arribat, però a canvi de què? D'anar renunciant, moció rere moció? Que quan tenen l'oportunitat aquí d'aturar els despropòsits, precisament, d'aquestes retallades vostès s'arronsen i acaben votant el Govern o fent de cossa del Govern? Perquè avui hi havia l'oportunitat de rectificar tot això que deien.

De tota manera, sobre les esmenes que li hem presentat, vostès aquí plantejaven altres mesures d'estalvi, com nosaltres plantejàvem també aquest matí a la moció. Parlen també de continuar amb la racionalització de l'estructura administrativa, com també hem votat aquest matí a la moció. Nosaltres aquí el que volíem puntualitzar és que aquesta reducció de l'estructura administrativa inclogués tots els centres sanitaris de la xarxa del Siscat, de la titularitat que siguin, però, per tant, les mesures d'estalvi han de ser homologables a tots els centres.

Però també volíem incloure una segona referència que jo crec que és més important. Jo crec que el principal capital que tenim en el sistema català de la salut són els seus professionals, el conjunt de professionals, diguéssim, des dels metges, infermeres, des del personal de manteniment, de seguretat, de neteja, etcètera, i, per tant, creiem que calia fer referència a això, i per això hem fet una esmena en aquest sentit. Quan parlem de no tancar quiròfans, de no tancar llits, creiem que era necessari posar damunt la taula de vetllar pel compliment dels drets laborals dels treballadors i treballadores, on avui ja s'estan cometent abusos en molts centres sanitaris, i també per garantir la ràtio de qualitat que també recomana l'OMS. I aquesta és una mesura que crec que és important que quedi inclosa en una moció que parla precisament de la qualitat assistencial.

I, finalment, sobre..., el que parla de despesa farmacèutica, nosaltres hi estem d'acord, però vostès passen tota la pilota a Madrid. (*Veus de fons.*) De fet... Sí, perquè parla d'emplaçar l'Estat que reguli, diguem-ne, en aquest sentit. Nosaltres, en la moció d'aquest matí, el que plantejàvem és mecanismes com, des de ja, des de Catalunya, es pot aplicar aquesta reducció. És veritat que en el pla del conseller hi havia una reducció de l'11 per cent. Nosaltres creiem que era poc ambiciosa, de la mateixa manera que ens ho sembla, perquè això és posposar-ho, no?, a una negociació amb Ma-

drid, que també s'ha de fer. És a dir, nosaltres hi estem d'acord i votarem a favor, diguéssim, que hi hagi aquest canvi de regulació, però sí que creiem que amb el poder que tenim des d'aquí, a Catalunya, a nivell de gestió i d'execució del sistema, ja hi ha mesures d'estalvi que són aplicables i que les hem plantejat aquest matí; algunes les han votat, però parcialment. Nosaltres creiem que era important limitar l'activitat comercial en horaris laborals d'entrada lliure en els centres sanitaris; que això és possible, potser no prohibir, però com a mínim regular. No hi han volgut entrar perquè això segurament és sacsejar els grans negocis de la indústria, i és difícil entrar-hi.

De tota manera li ho votarem, però volem saber, evidentment, el resultat d'aquesta petita negociació que han tingut i què han esmenat.

Gràcies, diputats i diputades.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula per a la defensa de les esmenes l'il·lustre senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Gràcies, presidenta. Consellers, diputats, diputades, estem d'alguna forma pendents d'aquest acord que ens ha anunciat el PP. El Grup Socialista vam presentar una moció al Ple del dia 9 de març, que fou rebutjada per Convergència i Unió i amb l'abstenció de PP, però vam recollir, vam recollir la seva tirada, vam recollir les seves idees i vam fer-ho perquè la moció pretenia que el Parlament instés el Govern a racionalitzar els recursos en salut. I en això estem tots d'acord. Ara estem pendents de quina és aquesta transacció per poder dir quin serà el nostre sentit de vot.

I pensar que, per nosaltres, segueix sent vàlid el sentit de la nostra moció original, que és el que ens motiva i ens impulsarà també a donar suport o no a la moció del PP, en funció d'aquesta transacció a què hagin arribat, si incorpora la seva moció les dos, les dos esmenes que li hem presentat. I si manté, per descomptat –si manté, per descomptat– el sentit íntegre de la seva motivació, en conjunt, eh?, perquè d'alguna forma algun dia ens explicarà el sentit del canvi de vot de la moció que van tenir amb nosaltres, però ho deixem per unes quantes setmanes, perquè segurament tindrà molta cosa per explicar-nos.

Volem recordar als diputats i diputades del Partit Popular que en la proposta final d'aquella moció, tot i havent retirat les seves esmenes, no van voler prescindir de les seves aportacions, i vam incorporar els seus plantejaments, eh?, a la proposta que finalment es va votar. Perquè la utilització de tots els indicadors i els instruments vigents, la necessària transparència per abordar una situació com la que es viu avui als centres de salut i la imprescindible legitimitat que cal imprimir per part dels governs territorials de salut són les qüestions que incorporem en l'esmena al punt primer de la moció.

I la segona esmena que presentem incorpora al punt tercer la petició que es consideri la necessitat d'establir de forma consensuada l'estratègia de construir els pressupostos de salut a partir d'escenaris econòmics pluriennals que cal fixar d'entrada en aquest principi de legislatura.

Del tema de farmàcia no en parlem, ho deixem, estem d'acord amb el que diuen. Serien molt matisables totes les seues qüestions, les que diuen a la moció, no el que s'han dit en aquesta tribuna, eh?, segurament tindríem molta qüestió a discutir, perquè pensem i hem de defensar l'extraordinària gestió que s'ha fet aquests últims anys en farmàcia. Per tant, segurament matisaríem molt les seves apreciacions, però –però– deixaríem el sentit de la seva moció sense incorporar-hi cap tipus d'esmena, perquè salut pensem que no és un pressupost qualsevol, conseller. Les estratègies i les polítiques del Govern en matèria de salut han de tenir caràcter pluriennal i amb ambició de mantenir i incrementar, si és possible, el nivell de qualitat del sistema, però sobretot –sobretot– el nivell de salut dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

I tot aquest marc estratègic s'ha de concretar en els preceptius plans de salut, plans de salut que tenim el compromís del conseller de participar en la seva elaboració, atès que l'últim pla de salut acaba precisament aquest 2010 i els treballs del proper, corresponent al 2011-2014 ja estaven endegats, amb la participació de tots, i així creiem que ha de ser. És urgent que es treballi per la seva confecció per tal de donar sentit a les polítiques a mitjà termini, perquè les polítiques a curt –les polítiques a curt– pensem que estan molt qüestionades, conseller, i ja són difícils de reconduir, encara que no hem de deixar d'intentar-ho per la nostra part.

Per tant, esperem que ens doni, que ens digui el Partit Popular quina és aquesta transacció que s'ha fet, en el sentit que, si incorpora les nostres dos esmenes, que ja he explicat aquí, a la tribuna, puguem d'alguna manera donar-hi suport.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Xavier Crespo.

Xavier Crespo i Llobet

Presidenta, diputats i diputades..., bé, senyora Eva García, doncs, evidentment, nosaltres hem fet també un esforç per al consens, un esforç des de la responsabilitat d'un govern que se sent, com a mínim, no pare, però molt responsable del sistema català de salut. Nosaltres ja li anuncio que votarem favorablement la moció, com també els anuncio als grups d'Iniciativa per Catalunya Verds i al Partit dels Socialistes que votarem favorablement les seves esmenes, en el sentit que, ja ho hem dit, estem per treballar en el consens, estem per defensar, millorar i sostenir el sistema català de salut, i per tant hem fet un esforç de consens.

Senyora García, vostè sap, perquè hem estat parlat durant tota la setmana, o com a mínim els darrers dos dies..., i nosaltres havíem consensuat les esmenes amb vostè. Als últims moments, doncs, ens ha fet diferents rectificacions, però que a nosaltres no ens traurà del nostre fi, que és el que tenim clar i que realment podem consensuar amb vostè, perquè no vénen a dir d'una altra manera que el que pensem, potser amb altres paraules.

Per exemple, en el primer punt vostè utilitzen un vocable col·loquial que potser s'utilitza al carrer, però que nosaltres crèiem que dins d'una esmena que s'aprova en el Parlament no s'havia d'utilitzar. I per això nosaltres parlem d'«ajustos», però aquests ajustos realment no afectaran la qualitat del sistema català de la salut. Això ho han de saber tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Aquest Govern no tocarà gens ni mica la qualitat del sistema, però és que és més: dins de la responsabilitat del Govern, igual que els governs anteriors, nosaltres procurarem que aquest sistema continuï sent sostenible; el camí que portàvem el portaven a la insostenibilitat. I, en aquest sentit, doncs, nosaltres farem els ajustos necessaris perquè no sigui així.

El primer punt els el votarem favorablement.

El segon, que és el que volen escoltar els altres grups, el segon punt, queda redactat, amb aquesta transacció, queda redactat de la següent manera: «...el pla d'acció immediat per garantir la sostenibilitat del sistema sanitari públic no suposi una pèrdua en la disponibilitat de quiròfans, llits hospitalaris i proves diagnòstiques en els centres sanitaris.» En cap cas nosaltres volem una minva en la disponibilitat dels quiròfans o dels llits, en cap cas; el que és evident és que la gestió pot ser diferent: on abans la cirurgia major eren molts dies d'hospitalització, actualment tenim una cirurgia major ambulatoria que requereix menys dies d'utilització de llits; l'estada mitjana, doncs, s'ha anat reduint. O sigui que potser avançarem, en la disponibilitat, en el temps d'utilització dels llits per cada malalt, però en cap cas en la seva disponibilitat.

El tercer punt quedaria redactat de la següent manera: «Continuar amb la racionalització de l'estructura administrativa i de govern del sistema sanitari públic de Catalunya per tal de reduir la despesa en aquest concepte i garantir la transparència mitjançant els mecanismes de participació establerts en la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya.» Estem completament d'acord amb aquest punt. Ja s'ha fet una reducció del 28 per cent de l'estructura del departament; s'han reduït quaranta-vuit blocs de comandament i seixanta òrgans i àrees funcionals; d'entrada, ja s'ha fet una reducció del 8 per cent d'alts càrrecs i tindrà continuïtat fins al 33 per cent. En aquest moment, ja tenim un estalvi general de 2.350.000 euros.

I, per finalitzar, el quart punt queda redactat de la següent manera: «La modificació de la legislació farmacèutica amb l'objectiu que el catàleg farmacèutic inclogui i fomenti els medicaments genèrics i els de menor preu d'acord amb el seu cost/efectivitat.» Estem d'acord a fomentar els medicaments genèrics, es-

tem d'acord a utilitzar els de menor preu, sempre mirant el seu cost/efectivitat i sempre relacionat amb les guies aprovades pels clínics.

Respecte al cinquè punt, l'acceptem tal com estava.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, poden intervenir per fixar posició. En primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Bé; moltes gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustre diputada que presenta la moció, a favor que el pla de reformes no afecti els serveis sanitaris ni la qualitat de les prestacions, el punt 1; a favor, en el punt 2, també que el pla de reformes no afecti ni la capacitat de treball dels quiròfans, ni la disminució de la realització de proves diagnòstiques, ni la disponibilitat dels llits; també, en el punt número 3, a favor, pel fet que comparteixi la racionalització de l'estructura administrativa i de govern, i, a més a més, també estic a favor de garantir la transparència del sistema sanitari públic, i també, com afegia amb una esmena, ho afegeix en una esmena, la il·lustre diputada d'Iniciativa, de totes les empreses que tinguin finançament públic en aquest sector, no?

També a favor de promoure davant del Govern de l'Estat, doncs, una modificació de la legislació farmacèutica que inclogui i prioritzï els genèrics, atès que representa, la despesa farmacèutica, honorable conseller, i aprofito per saludar-lo, el 21 per cent, si no ho tinc mal entès, de la conselleria de Sanitat, i, per tant, doncs, la solució dels genèrics trobo que és una bona proposta.

També de promoure davant de l'Administració de l'Estat el que fa referència a la participació de les comunitats autònomes a l'hora de definir els continguts de les prestacions farmacèutiques, el finançament i la fixació de preus, perquè no succeeixi el que ens va dir vostè l'altre dia que passa ara com ara, que la ministra Leire Pajín regala anticonceptius i Catalunya els paga.

Per altre lloc, per altra banda, també, doncs, del punt 5, a favor, perquè prioritza la incorporació dels genèrics, i, doncs, informar una comissió de seguiment.

El que sí que m'agradaria, il·lustre diputada, és que el fet d'haver elaborat aquesta moció tan bé, i a més a més que crec que té el suport, un ampli suport, home!, els hagi fet veure a vostès que la dependència política i la dependència financera que tenim de l'Estat espanyol no beneficia en res els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Molt bé; moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, la meua intervenció, en nom de Solidaritat Catalana per la Independència, és per explicar la posició del nostre subgrup. Votarem a favor d'alguns punts, no així d'alguns altres, tot i que li he de dir, senyora diputada, que les propostes que vostè ha plantejat, que rebran el suport de Convergència i Unió, amb alguna esmena, no deixen de ser molt genèriques, i interpretables i subjectives. M'imagino que aquesta és la raó per la qual rebrà el suport del Grup de Convergència i Unió.

Tot i així –tot i així– nosaltres ho interpretarem en la mesura de no-retallada de drets assistencials per part dels ciutadans de Catalunya. Perquè aquí, quan vostè diu «en els pressupostos de l'any 2011 no afectin els serveis del sistema sanitari públic ni la qualitat en la seva prestació», vostè em reconeixerà que llavors ens hauríem de posar d'acord en quins indicadors de qualitat i en quins serveis són en els que no hi haurà retallades, sinó, evidentment, serà el Govern de la Generalitat el que tindrà llibertat de criteri per decidir quins són els serveis i quina és la qualitat.

En qualsevol cas, com li he dit, donarem suport als punts 1, 2 i 3, en particular a la racionalització de l'estructura administrativa; és cert que cal racionalitzar, hi ha una multiplicitat d'organismes i una dispersió molt important d'agents en el sistema de salut, i això s'ha de racionalitzar.

No donarem suport al punt 4, a totes les propostes que fa vostè davant del Govern de l'Estat, en la mesura que nosaltres en aquests moments creiem que el que és l'atenció farmacèutica i la dispensació de medicaments a les farmàcies no hauria d'anar tant per centrar-nos en els genèrics, que ja està molt desenvolupat en aquests moments, ja hi ha una gran recepta de genèrics en el nostre país, sinó per la dispensació d'unitats; és a dir que, en lloc de caps que tenen una gran quantitat de medicament, es donin just les píndoles, les unitats que siguin necessàries per a aquell tractament. Això es fa en diferents països d'Europa, també als Estats Units, i és una mesura molt efectiva per ajustar la despesa farmacèutica realment a allò que es necessita. Que no ens passi, com moltes vegades ens trobem, que obrim determinats calaixos a casa i estan plens de medicaments que ningú fa servir.

Per tant, no li donarem suport al punt 4, i sí al punt 5, perquè, malgrat, com dèiem, que la prescripció de genèrics ja està molt estesa, no està de més continuar prioritzant en aquest aspecte.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... Diputados, bueno, esta moción es algo muy parecido a lo que hemos votado esta mañana, quizás un poco peor, pero bueno, como Ciudadanos fue

el partido que abrió el debate y que marcó ciertas obligaciones al Gobierno de la Generalitat para acotar los ajustes, recortes en nuestro sistema sanitario, no podemos por menos que apoyar cualquier propuesta de cualquier grupo orientada a concretar y acabar de perfilar en esta línea los ajustes de cara al próximo presupuesto.

Por lo tanto, manifestamos que daremos apoyo a los puntos número 1, número 2, número 3, número 4 i al número 5, es decir, daremos apoyo al conjunto de la moción, porque creemos que la calidad, la sostenibilidad, la eficiencia, la racionalización, la periodización, la coparticipación, la codecisión, la armonización tienen que ser principios en la gestión del sistema sanitario, tienen que ser principios que tienen que ir más allá de una situación de crisis coyuntural, sino que tendrían que ser principios básicos sobre los cuales se cimentase permanentemente la gestión de los recursos públicos para optimizarlos, para que revertisen con más calidad en el conjunto de ciudadanos, y porque creemos que va en la línea de lo aprobado esta mañana, que va en la línea, creo, de lo que quiere la mayoría de los miembros de esta cámara y de los grupos que representan, y espero que también del Gobierno de la Generalitat.

Gracias, presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyora presidenta. Diputats, diputades, honorable conseller, bé, primer que tot, les meves consideracions respecte a la moció presentada pel Partit Popular. Jo crec que, a hores d'ara, escolteu-me, ja no podem disfressar més la realitat del que ens està passant en l'àmbit de la salut. Jo crec que hem de parlar de retallades clarament, i no és perquè parlem de retallades, perquè això és el que diuen al carrer, i que en el marc parlamentari, tal com deia el senyor Crespo, ens havíem d'ajustar al nostre vocabulari a parlar d'ajustos quan la realitat..., i ho celebro –ho celebro–, és que el Govern, doncs, també reconegui, amb aquesta moció, que hi han realment retallades a la salut.

I tampoc no podem amagar el cap sota l'ala dient que aquest pla d'acció no suposarà cap pèrdua en la capacitat de treball, en la qualitat. És a dir, quan estem parlant d'una reducció de l'activitat en els nostres quiròfans o la disminució de la realització de proves diagnòstiques..., escolteu-me, jo crec que això té una repercussió clara respecte a la qualitat assistencial, no només quiròfans, retallades, allargament de les llistes d'espera, l'anunci que alguns CAP tancaran a les tardes, etcètera, per tal de reduir la seva jornada i reduir el seu dèficit. Això és modificar la qualitat assistencial.

Jo els dic sincerament: de res ens serveix en aquest Parlament que aprovem mocions, com la que varem aprovar del Grup dels Ciutadans, a instàncies del Sub-

grup de Ciutadans, quan després el Govern fa el que vol. Vam aprovar una moció, fa pocs dies, en la qual dèiem que es mantindrien els temps d'espera en les nostres llistes d'espera, que eren màxim de sis mesos, i avui –avui– tenim confirmat..., una moció aprovada per aquest Parlament, i avui tenim confirmat que les llistes d'espera no seran de sis mesos, sinó que moltes d'elles passaran a vuit mesos, i esperem la segona retallada, que probablement aquest temps encara sigui superior.

Per tant, estem tots d'acord que s'han d'impulsar mesures... –en això li dono la raó–, estem d'acord que s'han d'impulsar mesures per a la contenció de la despesa farmacèutica, i, ho he dit al dematí, és important que fomentem l'ús de medicaments genèrics, els de menor preu, que s'utilitzi la recepta electrònica, que es racionalitzi la prescripció farmacèutica...

Ara bé, senyors i senyores diputades, el Parlament de Catalunya, el Govern de la Generalitat tenen prou competències per aplicar aquestes mesures sense haver d'esperar que sigui l'Estat espanyol qui resolgui aquest problema. Si realment hem de fer uns ajustos de manera immediata, per què vostès voten ara la modificació d'una llei per part de l'Estat espanyol que la veurem dintre de dos anys com a molt aviat? Per tant, apliquin les mesures de racionalització de despesa farmacèutica amb les competències que ja tenim transferides a Catalunya, com ho estem fent i com ja s'estan veient resultats de la manera que es va fer a l'anterior legislatura.

I, per últim, també estem d'acord, evidentment, que hem de racionalitzar l'estructura administrativa, però també hauríem d'estar d'acord a garantir-ne la transparència. Perquè sí que és veritat que ha disminuït el nombre d'eventuals, però ara han canviat en moltes conselleries el nombre d'eventuals o de càrrecs de confiança pel nom d'«assessors», i també en moltes conselleries s'ha incrementat, substancialment, el sou i la categoria professional de moltes d'aquestes persones. Per tant, racionalització sí, acompanyada de transparència i que aquesta sigui, també, una mesura perdurable en el temps i no una operació de maquillatge en aquests moments. Amb tot, no descobrim res que la racionalització en la despesa administrativa suposa un 2 per cent del pressupost del Departament de Salut.

Esquerra Republicana de Catalunya votarem a favor dels punts 1, 2, 3 i 5, i ens abstindrem en el punt número 4, per al qual demano votació separada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per posicionar-se sobre les esmenes, la diputada il·lustre senyora Eva García.

Eva García i Rodríguez

Moltes gràcies, presidenta. Honorable presidenta..., bé, hem arribat a una transacció, com abans ja he anunciat en la meua primera intervenció, amb el grup

que dona suport al Govern, que en donaré lectura perquè no es doni peu a cap confusió. Aquesta, en concret, diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a...» –el punt 2–, «Que el pla d'acció immediat per garantir la sostenibilitat del sistema sanitari públic no suposi una pèrdua en la disponibilitat de quiròfans, llits hospitalaris i proves diagnòstiques en els centres sanitaris.» En el punt 3 diu: «Continuar amb la racionalització de l'estructura administrativa i de govern del sistema sanitari públic de Catalunya per tal de reduir la despesa en aquest concepte i garantir la transparència mitjançant els mecanismes de participació establerts per la Llei d'ordenació sanitària de Catalunya.» I, en el punt 4, apartat a, diu: «La modificació de la legislació farmacèutica amb l'objectiu que el catàleg farmacèutic inclogui i fomenti els medicaments genèrics i els de menor preu, d'acord amb el seu cost/efectivitat.» Per tant, aquesta, senyora d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, és la petita o gran esmena transaccionada, que hem transaccionat, com deia, amb el grup que dona suport al Govern.

Quant a les esmenes presentades per Iniciativa per Catalunya, i també pel Partit Socialista, les incorporem al text inicial de la moció i aprovem i incorporem totes quatre esmenes presentades pels dos grups.

Nosaltres..., home, jo..., la veritat és que..., nosaltres estem francament satisfets i, sobretot, doncs, veiem que el Grup de Convergència i Unió reconeix, explícitament i per primera vegada en la història, que estan fent retallades en matèria sanitària; per tant, això és un pas endavant.

Per nosaltres, és molt important que vostès donin suport a aquest primer punt de la nostra moció, en el qual reconeixen explícitament que estan fent retallades en matèria sanitària; per tant, això demostra que estan absolutament desesperats, cosa que no m'estranya i que ja entenc –i que ja ho entenc. Amb el suport en aquest primer punt, considero que el Partit Popular hem introduït sentit comú a tot aquest desgavell i aquesta alarma social que s'havia generat en matèria sanitària, i veiem, doncs, que el Govern rectifica, reconeix com a mínim el que està fent i, d'alguna manera, doncs, també tirin enrere.

Però, com els deia, demostrin una desesperació total, reconeixent... (*remor de veus*), reconeixent i donant suport –i donant suport– a l'expressió explícita de «retallades sanitàries». Permetin-me, també, que els digui que vostès avui, amb aquesta votació es compliquen molt la vida. Estan reconeixent obertament que estan aplicat la tisora. I això crec, ho crec, que és molt greu.

I ja, per acabar, senyor Bertran... Senyor Bertran, aquestes mesures que presentem amb la moció del Partit Popular de Catalunya són unes mesures concretes, clares i objectives. No s'equivoci. No sé si és que potser vostè ha llegit una altra moció, però les mesures que presenta i planteja el Partit Popular de Catalunya són mesures, com li deia, concretes, directes, clares i objectives.

Y, señor Cañas –señor Cañas–, usted dice que dará apoyo al texto íntegro de esta moción, todo y que es «un poco peor». Entonces, no diga que es peor si es que le va a dar apoyo. En todo caso –en todo caso–, yo no re-

cuerdo todavía ninguna moción ni de usted, ni del diputado Cañas ni tampoco de su Subgrupo Parlamentario de Ciudadanos en este Parlamento, en esta sede parlamentaria. Por tanto..., bueno, usted sabrá lo que dice, pero, en todo caso, agradezco que apoye explícitamente del uno al quinto punto de la misma.

Muchas gracias, señora presidenta..., señores i senyors diputats.

(Xavier Crespo i Llobet demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Crespo...? (*Pausa.*) Trenta segons.

Xavier Crespo i Llobet

Senyora Eva García, ja li hem dit que nosaltres considerem que són ajustos. I assumim aquest primer punt des del punt de vista de la responsabilitat i no d'una tisorida, sinó per garantir la qualitat del servei, del sistema sanitari català, a tots els ciutadans i ciutadanes. El que un govern no pot retallar és..., si el capital que té per fer aquest servei no el té, si la capacitat d'endeutament se l'han gastada i si tot allò que ha promès tampoc ho té, és molt difícil retallar del que no existeix. Per tant, el Govern farà tot el possible, i així serà, per mantenir sostenible el sistema català de salut i preservar la qualitat del sistema.

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Sí, brevemente. Pues creo que tienes un problema...

La presidenta

Per al·lusions...?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí, por alusiones... Tienes un problema...

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

...de poca memoria, porque tu grupo votó una moción de Ciudadanos... (*Remor de veus.*) Sí, sí..., usted votó una moción..., una moción, de este grupo... (*persisteix la remor de veus*), sí, sí..., donde se garantizaba la calidad en la prestación sanitaria, la inversión y se garantizaban los seis meses de tiempo máximo en doce intervenciones quirúrgicas. Votó todo el Parlament por unanimidad. Supongo que igual no sabía usted lo que votaba.

Gracias.

La presidenta

Per tant, senyora García..., per aclariment, és la moció, seva, amb les esmenes incorporades i transaccionades amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i, a part, la petició del Subgrup de Solidaritat de votació separada del punt 4.

(Carme Capdevila i Palau demana per parlar.) Senyora Capdevila...?

Carme Capdevila i Palau

Nosaltres també hem demanat votació separada del punt 4. Ha sigut Esquerra Republicana qui l'ha demanada.

La presidenta

Perfecte. Doncs, votació separada del punt 4, a petició de dos grups, d'un grup i d'un subgrup.

(Miquel Iceta Llorens demana per parlar.) Senyor Iceta...

Miquel Iceta Llorens

Presidenta, és que de la intervenció de l'il·lustre senyor Xavier Crespo ens ha quedat el dubte de si el text ha quedat en «retallades» o «ajustos», i volia, si vostè, m'ho pogués aclarir...

La presidenta

El text ha quedat com estava i, per tant, és el punt 1.

Si no hi ha res més, passem a la votació. Votarem...

(Xavier Crespo i Llobet demana per parlar.) Senyor Crespo...

Xavier Crespo i Llobet

Sí, per al·lusions.

La presidenta

Vint segons.

Xavier Crespo i Llobet

I tant. Senyor Iceta, ha quedat ben clar que no es pot retallar d'allà on no en queda.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Votem, en primer lloc, el punt 4... *(Remor de veus.)* Senyores diputades, senyors diputats, votem en primer lloc el punt 4.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 3 en contra i 10 abstencions.

Passem ara a votar la resta de la moció, amb les esmenes incorporades d'acord amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Senyora Simó? *(Pausa.)* Senyor Turull? *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per 125 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures d'estímul econòmic, de creació d'ocupació i de suport a emprenedors i a autònoms (tram. 302-00032/09)

Passem al punt vint-i-unè, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les mesures d'estímul econòmic, de creació d'ocupació i de suport a emprenedors i a autònoms. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula, per a la seva exposició, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, honorable vicepresidenta, senyores i senyors diputats, aquesta és una moció que presentem de forma subsegüent a la interpellació que varem realitzar durant el darrer Ple sobre diversos aspectes de l'economia productiva i centrats molt en els autònoms i en els nous emprenedors, que aquests varen ser, almenys des del punt de vista del Partit Popular, els autèntics protagonistes de la cimera del passat 25 de març. I en varen ser els protagonistes precisament per la seva absència: cap dels agents allà presents, a excepció del Partit Popular, van posar a sobre la taula el paper que en aquesta actual situació de crisi econòmica havien de jugar els emprenedors, els nous emprenedors i els autònoms en l'intent de recuperació econòmica de Catalunya i en l'intent de recuperació del nivell d'ocupació de Catalunya.

Aquesta és una moció que té dos punts prou diferenciats, cadascun dels quals per nosaltres té la seva importància conjuntament o separatament, però el que en definitiva volem posar en relleu és la importància dels treballadors autònoms, la importància dels emprenedors, la importància d'aquell típic esperit emprenedor del català que al llarg del temps ha caracteritzat el sector fins i tot industrial a Catalunya.

I, en aquest sentit, el primer dels punts contempla tot un reguitzell de mesures, algunes de caràcter general, algunes, diguem-ne, de voluntat, però que al nostre entendre és el, diguem-ne, decàleg, perquè són deu mesures, concretament, que haurien, han d'orientar les polítiques del Govern per tal de fer de l'emprenedoria i fer del treball autònom, una vegada més, l'autèntic motor de l'economia catalana. I en aquest sentit es proposen, com deia, diverses mesures, que van des d'accions formatives per recuperar el prestigi de l'emprenedoria o el prestigi de l'empresari, el prestigi de

tenir una idea i desenvolupar aquesta idea per intentar generar riquesa i per intentar generar ocupació.

Un altre punt, que fa referència a la reducció de càrregues administratives, especialment en el camp de l'emprenedoria, per tal d'evitar posar traves absolutament innecessàries per al desenvolupament de noves activitats econòmiques; d'un marc fiscal favorable per al desenvolupament de noves empreses; la facilitat de l'accés al finançament per dur a terme noves iniciatives.

Un altre aspecte que també considerem important, i potser fins i tot innovador, és el fet que hi hagi un compromís de les administracions públiques de Catalunya que, tot i els compromisos de la Llei de la morositat, hi hagi un esforç per part de les administracions a l'hora de reduir els terminis de pagament sobretot a les microempreses, que són aquelles que tenen habitualment major dificultat d'accedir a finançament extern, no?

També fem una crida en aquesta moció a les administracions locals de Catalunya perquè adoptin mesures per tal de potser no tant incentivar però sí que facilitar el desenvolupament de treballs autònoms, i especialment pel que fa al tractament via taxes d'aquests treballadors. No vull anar gaire més lluny, però podem recordar la polèmica que hi va haver a l'Ajuntament de Barcelona per les taxes sobre escombraries que es cobraven als treballadors professionals, la majoria d'ells autònoms, que realitzaven l'exercici de les seves funcions professionals en habitatges, que per una altra banda, doncs, també pagaven la corresponent taxa d'escombraries.

I un darrer punt, que fa referència al fet que la Generalitat intenti donar, en la mesura de les seves possibilitats, facilitats a la capitalització de les prestacions per desocupació, quan així correspongui, per tal d'obrir un nou negoci, per tal de tirar endavant una nova empresa.

Aquest seria el primer punt, que són una sèrie d'aspectes generals. Però després hi ha un segon punt que per nosaltres també és molt important, perquè al final el que acaba fent és reparar una injustícia, intentar posar un pedaç a una injustícia a què també ens referíem durant la interpellació. Explicàvem que hi havien hagut més de sis mil autònoms, més de sis mil nous autònoms que durant l'exercici 2010, i en virtut d'una convocatòria de l'anterior Govern de la Generalitat, van anar presentant una sollicitud de subvenció al Departament de Treball, van anar presentant tot un grapat de documentació, i se'ls anava dient que no tindrien absolutament cap problema per cobrar, que ja rebrien la carta per anar a cobrar. Quan el nou Govern va arribar i es va trobar sobre la taula aquestes més de sis mil peticions sense crèdit, perquè el crèdit havia estat esgotat, va actuar d'una manera que nosaltres tampoc no considerem correcte, tot i que legal, que va ser denegar totes aquelles ajudes que hi havien hagut, de manera que aquí han quedat més de sis mil persones que van fer un esforç per sortir de la situació d'atur en què es trobaven, que van fer un esforç per iniciar una nova activitat i que es van trobar que el Govern –i en això els ciutadans no distingeixen de colors– els va donar

l'esquena i al final els va acabar denegant allò que inicialment els havia compromès.

Bé, doncs, en aquesta moció, que, per cert, ha estat transaccionada a través d'esmenes amb el Grup de Convergència i Unió i que espero que pugui gaudir del suport de tots els grups de la cambra, el que es fa, d'alguna manera, és reparar aquesta situació, reparar aquesta injustícia, i, per tant, hi ha el compromís del Govern, que quedarà palès en un acord d'aquest Parlament, que s'obri una convocatòria, primera, per garantir que els nous emprenedors tinguin accés a aquests ajuts, però segona, que aquells emprenedors que varen intentar-hi accedir en l'exercici 2010 i se'ls va rebutjar per manca de crèdit puguin fer-ho en una altra convocatòria l'any 2011 i, per tant, se'ls pugui reparar, ni que sigui parcialment, aquella injustícia que van patir o que han patit en aquest moment.

Res més, esperem gaudir del suport de tots els grups de la cambra.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta, senyor conseller, senyors diputats i diputades... Bé, per anunciar-li d'entrada el nostre suport general a la seva moció, senyor Rodríguez. Crec que és una moció en la qual podem trobar-nos còmodes la major part de grups de la cambra, perquè moltes de les coses que hi planteja les hem defensat en aquesta cambra o en comissió, doncs, tant el seu grup, com el nostre, com d'altres.

Algun comentari, evidentment, respecte als punts en què hem presentats esmenes, però, primer, bàsicament tenim una moció, en aspectes generals, en el primer apartat, que hi podem estar d'acord, i amb la solució a un problema en el qual al Govern li han faltat reflexos per solucionar-lo i va haver de saltar el tema primer al Parlament, a través de diverses intervencions, finalment amb aquesta moció, per solucionar aquesta qüestió que és de certa... –em perdonarà, conseller–, aquesta falta de reflexos que han tingut a adaptar-se a la realitat pel que fa al Programa d'ajut a l'ocupació autònoma.

Miri, apartat a, d'acord... Apartat b: li hem presentat una esmena molt senzilla, que si vostè es mirés les coses no tant amb ganes d'assenyalar els altres i de marcar qui ha fet la proposta, sinó el contingut de la proposta, vostè no hauria de tenir cap problema a acceptar-la. Per què? Perquè l'únic que li diem és que, escolti, estem totalment d'acord amb això de la reducció i supressió de les càrregues administratives... Compte, que no li donem més pes del que té, a aquesta qüestió. O sigui, el principal problema de les empreses avui a Catalunya és l'accés al crèdit, no són les

càrregues administratives. Ara, que, si es pot ajudar en aquest àmbit, millor? Totalment d'acord. És un concepte que s'acaba d'inventar? Doncs no, ja als anys noranta –governava Convergència i Unió, em sembla, en aquell moment– es va crear una oficina de gestió unificada. Més endavant, el Govern d'esquerrres va crear l'Oficina de Gestió Empresarial, que va accelerar aquesta feina. Miri, es va portar un estalvi de temps tal, que un empresari individual, per crear una societat limitada, va passar de vint dies a quaranta-vuit hores; o, per exemple, es va estalviar el nombre de finestretes, amb la possibilitat de fer tota una sèrie de gestions, que abans havia d'anar picant a diferents portes, i tant la sol·licitud del número d'identificació fiscal, com la liquidació de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, com la inscripció al Registre Mercantil, com els tràmits de la seguretat social, com la inscripció de fitxers de caràcter personal a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, és a dir, integrant tràmits de l'Administració catalana i tràmits estatals, es van poder començar a fer en aquesta Oficina de Gestió Empresarial. I és un pas endavant.

Nosaltres el que li diem és: reconegui la realitat, es va començar a treballar. Vostè em dirà: «Home, però s'hauria pogut treballar molt més.» Escolti, es va començar a treballar, no oblidem això; que no siguem sectaris i que reconeguem les coses. De la mateixa manera que jo li reconec, doncs, que hi han punts d'aquesta moció que hi estem totalment d'acord, vostè no hauria de tenir cap problema a reconèixer que hi han coses que s'havien fet bé –hi han coses que s'havien fet bé–, i l'Oficina de Gestió Empresarial, sens dubte, és una d'elles, i m'estranyaria molt que no hi estigués d'acord.

Li hem demanat que retiri el punt c, i no és que no estiguem d'acord a promoure un marc fiscal que faciliti la creació de les noves empreses, sinó que s'ha de circumscriure, aquesta proposta, al discurs fet al llarg de la seva interpellació per interpretar-la. És a dir, es pot promoure un marc fiscal que faciliti la creació de noves empreses en un sentit o en un altre. Si interpretem les seves paraules en la interpellació i en d'altres ocasions, és possible que en aquest marc fiscal, doncs, no hi estiguéssim del tot d'acord, perquè sembla que vostès en moments en què hi han dificultats a les arques públiques, doncs, contínuament vulguin treure ingressos, i, per tant, s'ha de veure en quina mesura. Ara, que la nova activitat l'hem d'ajudar i se l'ha d'ajudar fiscalment, hi estem d'acord. Per tant, miri, amb un gest més, un altre, de bona voluntat i de no sectarisme per part nostra, ja li ho dic, si aquesta no ens l'accepta, nosaltres ens abstindrem en aquest punt, tampoc li votarem en contra –tampoc li votarem en contra.

Línies de finançament, hi ha un enunciat genèric aquí, hi estem d'acord, no creiem que solucioni gran cosa, amb això hi estarem d'acord. Crec que sobre aquest tema la cimera hauria hagut de parlar-ne molt més; crec que el Govern actual sobre aquest tema, sobre l'accés al finançament de les empreses, és on hauríem de focalitzar més esforços, perquè és el primer problema que tenen els autònoms i l'empresa al nostre país.

Respecte al punt h, no hi podem estar d'acord, senyor Rodríguez, no hi podem estar d'acord, perquè és una invasió competencial, perquè cada municipi té una situació diferent. Hi han municipis on han pogut..., per exemple el de Barcelona, a proposta d'Esquerra Republicana, que sempre ha guanyat aquesta proposta, ha congelat les taxes i ha pogut els darrers quatre anys..., que no incrementés ni una sola taxa municipal; hi han d'altres municipis governats per Esquerra que han rebaixat aquestes taxes, però hi han d'altres municipis que no ho han pogut fer. No creiem que aquest Parlament hagi d'envair les competències i el marge d'autonomia que correspon a cadascun dels ajuntaments.

I finalment, respecte al segon punt, miri, hi estem d'acord. De fet, vam començar el nostre grup, també, a posar el crit d'alerta respecte al Programa d'ocupació autònoma. De fet, és una política que el 2008 va tenir menys peticions que recursos, que el 2009 es van equilibrar peticions i recursos, i el 2010 va tenir un gran *boom* de recursos, i per tant molt superior al que l'Estat –l'Estat– havia preparat amb fons públics per destinar a aquesta qüestió. Al Govern li van faltar reflexos per atendre sis mil projectes –sis mil projectes– de creació d'empresa, que són positius, i amb aquesta moció, doncs, ens sembla que tots, conjuntament, podem posar fil a l'agulla i solucionar aquest problema. Sis mil empreses més són molt importants per al nostre país.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, il·lustre senyor Rodríguez, des del Grup Parlamentari Socialista, ja ho hem dit en diverses ocasions, estarem sempre al costat d'iniciatives que sumin i que vagin en la línia de promoure la reactivació econòmica i la generació d'ocupació, perquè aquestes són les nostres prioritats; ho hem vist abans amb la moció de polítiques actives contra l'atur.

Ens trobaran, doncs, per impulsar totes aquelles mesures que promoguin l'ocupació i l'autoocupació, que donin suport als autònoms i als emprenedors, que generin i creïn nova activitat econòmica, i, per tant, formin part d'aquesta reactivació, i que sensibilitzin i formin sobre l'esperit emprenedor. I, òbviament, també estem en la línia de la simplificació administrativa i de la simplificació de tràmits. De fet, no és una voluntat política només d'aquest Govern, de l'anterior, jo crec que de tots, sinó que és també una obligació que tenim, perquè existeix una directiva de serveis que aquest Parlament també va mandat al Govern que fes efectiva i, per tant, exercís, doncs, tota aquesta simplificació.

En definitiva, totes aquestes mesures que avui aquí ens proposa vostè en la seva moció, considerem que ja van ser endegades pel Govern del president Montilla i que sí, efectivament, en aquests moments, caldria repre-

dre i reactivar de forma molt urgent, com també hem dit abans, totes les polítiques actives d'ocupació per combatre l'atur.

Hem presentat esmenes a la seva moció, de fet, perquè hi coincidim en termes generals, tot i que podríem considerar que moltes d'elles són un brindis al sol. I veurem, també, de quina manera el Govern de Convergència hi fa cas; nogensmenys, anem aprovant moltes mocions, però també tenim la sensació que de vegades són o poden ser paper mullat.

Bé, de fet, en algunes esmenes, en algunes qüestions, no coincidim de fons, però també, com diem abans, volem donar un missatge que hem d'anar a solucionar problemes, no a crear-ne de nous.

Respecte de l'esmena que presentem sobre el tema fiscal, creiem que, de fet, el tema de creació d'una nova activitat econòmica, de noves empreses, dels autònoms, dels emprenedors, és més un tema d'accés a crèdit o de liquiditat que un tema fiscal, en primer moment.

També esmenem la lletra *h* del punt 1, perquè creiem que no hem de convidar només les administracions locals, sinó que hem de convidar totes les administracions locals a crear o a facilitar la creació de noves empreses, de nous emprenedors, perquè, de fet, i des d'aquest Parlament, estem acostumats a legislar, i a vegades sobrelegislar, carregant sobre els governs locals, sobre el món local, molts temes, i el que hem de fer primer de tot és resoldre el finançament local, abans d'encarregar-li noves tasques o donar-los noves feines.

Bé, també hem vist..., hem presentat una esmena al punt 2, tot i que hem vist que la transacció que vostès han fet amb Convergència d'alguna manera abordaria un tema que per nosaltres és molt important. I el que va passar el 2010 creiem, interpretem, que no deixa de ser justament l'èxit de les polítiques de suport a l'emprenedoria i l'èxit de les polítiques de suport a la creació de noves empreses i a l'autoocupació. Per tant, es van desbordar les demandes, es van esgotar els pressupostos, i, si nosaltres haguéssim continuat governant, la nostra responsabilitat hauria estat solucionar justament aquest problema.

I, per tant, creiem que amb aquesta esmena també nosaltres hi donarem suport, perquè el que fa és, en lloc de fer picabaralla, que crec que no és el que esperen de nosaltres els ciutadans, el que fem és posar la solució a una qüestió, que és que aquestes persones, aquests autònoms, s'han quedat fora d'una convocatòria i per tant busquem els mecanismes per donar-hi solució, busquem els mecanismes per solucionar-ho.

Respecte a la resta de propostes..., bé, a algunes d'elles, com deien, el punt *d*, doncs, reforçar la xarxa de suport, hi estem d'acord. El que hem de fer és reactivar-la; la xarxa Inicia està aturada, està parada, per tant l'hem de reactivar de forma imminent, perquè també s'ha demostrat que aquest Govern que presidia el president Montilla no feia les coses tan malament, perquè era una xarxa que funcionava i que ha tingut molt d'èxit, l'exemple és aquestes més de 10.700 empreses que van accedir a aquestes línies de suport.

Per altra banda, l'accés al crèdit. Òbviament; existeixen línies, s'han de reforçar, però el que caldria també és veure com es concreta, com es donen més recursos i com es donen més formes d'accés, i sobretot la línia Avalis. La línia Avalis és imprescindible, perquè una persona que comença una nova activitat no sempre té les possibilitats de ser avalada amb recursos propis; per tant, aquesta línia és imprescindible.

Respecte dels temes de la Llei de morositat, òbviament, la Llei de morositat ja ens obliga; per nosaltres seria sobrer, però, tot i així, complir la llei creiem que és una de les nostres obligacions. Per tant, no hi votarem en contra.

I sobre que la Generalitat avanci els recursos de la capitalització de l'atur per crear una nova empresa a partir dels autònoms, bé, jo crec que en aquests moments justament el sistema de funcionament del mateix INEM ja és àgil. No sé si la Generalitat serà capaç de ser més ràpida dels dos mesos que triguen en aquests moments. Ara bé, si n'és capaç, nosaltres no hi posarem cap problema, ans el contrari, molt millor.

Per tant, en aquesta línia, nosaltres en termes generals donaríem suport a les seves propostes, amb l'excepció que ens accepti algunes de les nostres esmenes. I, per altra banda, si no, demanarem una votació separada.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada il·lustre senyora Mercè Jou.

M. Mercè Jou i Torras

Bona tarda. Gràcies, presidenta. Honorable vicepresidenta, consellers, senyores i senyors diputats, per començar dir, perquè quedi molt clar, que l'actual Govern de la Generalitat i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió som i sempre hem estat uns grans defensors dels emprenedors i dels treballadors autònoms. La nostra trajectòria és llarga en aquest camp; el darrer exemple, sense anar més lluny, és el pla de govern que s'ha fet per a aquesta legislatura, que es va presentar abans-d'ahir i que hi han objectius molt concrets en aquest camp.

Amb això vull dir que, d'entrada, ha de ser fàcil arribar a un acord amb el Grup del Partit Popular, que és el que ha presentat aquesta moció, si la finalitat és, doncs, la de fomentar i la de donar suport a l'emprenedoria i al treball autònom.

Nosaltres, amb aquesta voluntat d'arribar a un acord, perquè, com estic dient, compartim aquesta finalitat, hem presentat esmenes al text proposat pel Grup Popular.

Aquestes esmenes pretenen, pel que fa, bàsicament, a l'apartat 1, deslligar el Pla integral de suport a l'emprenedoria i el Pla de foment del treball autònom del Pla de mesures per al foment de l'ocupació, ja que entenem que aquestes qüestions tenen prou entitat per si

mateixes per ser objecte d'uns plans específics –des del Departament d'Empresa i Ocupació, a més a més, sabem que estan treballant ja en aquests plans–; reforçar també la xarxa de suport a les persones emprenedores i als treballadors autònoms; potenciar també les actuals línies de finançament de les activitats dels nous emprenedors i crear-ne de noves. Tot això, evidentment, tenint en compte, la disponibilitat pressupostària existent en cada moment.

Pel que fa al segon punt, és evident que el tripartit ens ha deixat en una situació molt dolenta, no només al Govern, sinó sobretot als milers de persones que van intentar acollir-se a la subvenció per a la promoció de l'ocupació autònoma. I m'explico. L'antic Govern, davant del calendari electoral, tot i haver exhaurit la partida pressupostària, va continuar acceptant peticions i assumint compromisos al respecte, i per tant creant unes expectatives favorables a les persones sol·licitants, deixant per al Govern actual la papereta d'haver de denegar totes aquestes peticions.

Ara segurament que votaran a favor d'aquesta proposta, ja que electoralment els torna a interessar donar una imatge determinada, sense recordar que, si hem arribat aquí, és només per culpa seva i que, si hi ha voluntat de solucionar-ho, no ho és pas per iniciativa seva.

Avui se suposa que seguiran amb l'amnèsia que els està caracteritzant des del dia 28 de novembre, fent veure que no tenen cap responsabilitat en el tema. Doncs, bé, ja poden amagar aquella pancarta, que segur que ja tenien preparada, que tornava a atribuir a l'actual Govern una suposades retallades quan en realitat del que es tracta és d'un incompliment i d'una negligència seva.

Bé, en qualsevol cas, hem intentat transaccionar una esmena per aquest aspecte amb el Partit Popular, i el que volem bàsicament és que els peticionaris de subvencions de la promoció de l'ocupació autònoma de l'any 2010 no hagin de patir la deixadesa i l'engany del Govern anterior i per tant tinguin la possibilitat també d'aconseguir els ajuts que en el seu moment van demanar.

Gràcies, presidenta; gràcies, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Totes les mesures exposades o expressades en aquesta moció de suport als emprenedors i als autònoms em semblen, diputat, il·lustre diputat senyor Rodríguez, em semblen molt raonables, especialment..., aquest matí també he fet referència, en una de les meves intervencions, a quelcom que té referència en el punt g de la moció o de l'esmena transaccionada, referent al pagament a les microempreses. En aquest aspecte, doncs, estic abso-

lutament d'acord que les administracions a les micro-empreses facin el pagament dins dels trenta o en un termini màxim de trenta dies.

En el punt i de l'esmena transaccionada, bé, estic absolutament d'acord amb la capitalització de l'atur, però l'avançament per part de la Generalitat penso que, davant de la situació de dèficit que patim, doncs, això podria no ser bo per a la Generalitat, per al Govern del país. I, en aquest sentit, doncs, sí que penso que, el dia que tinguem un estat i tinguem competències i disposem plenament dels nostres recursos fiscals i disposem de les competències en matèria laboral, aleshores, doncs, procedirem a l'avançament de l'import aquest, no? Però en qualsevol cas penso que no..., això és una de les parts de l'esmena transaccionada que no trobo bé.

Però, en general, ja li ho he dit..., no en general, sinó concretament, en tota la moció i l'esmena transaccional, doncs, trobo que són mesures a les quals he de donar suport i els dono suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies, honorable senyora presidenta. Il·lustres diputades i diputats, honorable membre del Govern –en singular–, jo crec que, de les intervencions d'aquesta tarda respecte a aquest punt, i tenint en compte l'hora que és, la més encertada ha estat la que ha fet la representant del Grup Socialista quan s'ha referit a les paraules «brindis al sol» i «no-compliment de les mocions per part del Govern de la Generalitat».

És molt difícil estar en contra d'aquestes mocions, redactades d'una manera tan absolutament genèrica que hi cap qualsevol mena de mesura en el seu interior, tant en la moció tal com està redactada, com en el cas que s'acceptessin qualsevol de les esmenes –sigui la d'Esquerra, sigui la dels Socialistes, sigui la Convergència i Unió–, tant de supressió, com de modificació, com d'addició, com la que al final acabarem votant, que és la pactada entre el Partit Popular i el Grup de Convergència i Unió. Perquè al capdavant no se diu absolutament res, es diu un catàleg de bones intencions, bons propòsits, en els quals tots estem d'acord i tots no podem estar més que d'acord, tenint en compte que no superen la prova del no; és a dir, és impossible proposar el contrari, és impossible proposar mesures que siguin contràries a qualsevol de les que aquí se diuen. Perquè, com en realitat no se diu cap mesura sinó un catàleg de bones intencions i bons propòsits, ens unirem a les bones intencions i als bons propòsits que qualsevol dels grups –proposant, esmenant, transaccionant– inclouguin bonament, però sí que advertint una cosa: amb aquesta continua votació de mocions que no signifiquen res, que no contenen res, que no concreten res i

que no obliguen a res, l'atur augmenta, les empreses es destrueixen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, a continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Ciutadans, la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, nos parece un acuerdo positivo el alcanzado entre el Grupo del Partido Popular y Convergencia y Unión, por lo que supone de que, a lo mejor, se consigue así que, por fin... —que, por fin—, porque yo coincido en esto con otros diputados que así lo han expresado. En los autónomos se habla mucho, se hace mucha mención, parece que estén todo el día ahí, pero verdaderamente al final son los grandes olvidados de muchas políticas. Se habla siempre, pero nunca al final se concreta nada, ni nada es más fácil para ellos.

Esperemos que con esta moción, sí, se consiga, pues, como mínimo, el aspecto más relevante de la misma, que a mí me parece importante para ellos y fácil de hacer —bueno, fácil, de sencillo, luego habrá que encontrar el dinero—, que es que se comprometa el sector público catalán a pagar a los proveedores que tengan consideración de microempresa en un término no superior a treinta días. Me parece novedoso y me parece fácil de instrumentar —ahora, habrá que ver si está el dinero, ¿no?—; fundamental, respecto al que se pague por parte de la Generalitat se adelante el pago de la prestación, no veo la diferencia, se está pagando con celeridad las prestaciones de desempleo, la capitalización..., pero bueno, no veo el porqué de ello, pero bueno, lo votaremos exactamente igual.

Y nos parece fundamental el último punto, el punto 2, contenido en..., que estaba en la moción y se contiene en la transacción, que es sobre todo ayudar a consolidar los proyectos creados durante el año 2010, pero que no..., que se aprobaron las ayudas que se daban a estos autónomos que presentaban un proyecto en el año 2010, y que al mes habían acabado el dinero y se quedaron colgados directamente con su proyecto y sin tener la ayuda comprometida.

Por todo ello, ya lo hemos dicho, apoyaremos esta moción.

Gracias.

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores diputades, senyors diputats..., bé, un tema més

avui, que hem tractat des d'ahir en el Ple, l'atur, en la sessió de control, també en la moció anterior, i ara un pas més en la moció en temes, doncs, de suport a l'emprenedoria i suport als autònoms.

Nosaltres aquesta..., ha dit el diputat López Tena, de vegades les mocions són com un brindis... (*veus de fons*), *el excelentísimo* diputat, il·lustre també López Tena... (*Veus de fons.*) *El excelentísimo*... (*Rialles i veus de fons.*) Té raó, però el *excelentísimo* té raó, senyor Rodríguez..., té raó quan diu que, de vegades, les nostres mocions són com brindis al sol, i les del Partit Popular, aquesta legislatura, bastant..., les altres eren més contundent amb el govern d'esquerres, aquestes són molts brindis al sol, fent mocions molt pactables, doncs, amb el grup que dóna suport al Govern, de Convergència i Unió.

Nosaltres no serem qui no aprovi, doncs, que aquest consens que s'ha establert amb relació a donar suport a l'emprenedoria i als autònoms, doncs, que per nosaltres no quedi. I ara li relataré en què estem d'acord, en què estem a disposició de votar de la moció, que ja parteixo de la que ja ha transaccionat amb Convergència i Unió, que serà aquesta la que votarem, doncs, en allò que creiem que pot ser útil i que pot servir, i en allò, doncs, que no compartim i que, doncs, per tant, votarem que no.

Òbviament, impulsar qualsevol pla de suport a l'emprenedoria i a fomentar-la és positiu. Jo crec que quan ho fem —això és un apunt que aquí no hi pot constar— és que també entenguem, com a emprenedors, aquelles persones que formen cooperatives de treball i altres tipus, que no són pròpiament autònoms ni microempreses, que és el que més tractem aquí, però que també són teixit productiu català i que també tenen la seva importància en el nostre PIB. Per tant, també, incloure-les quan l'impulsem i quan fem aquests plans.

Òbviament que la formació sigui un element cabdal, doncs, per obtenir formació per a la creació d'empreses, també ho recolzarem —que això seria en el punt 1.a—; en el punt b seguirem impulsant i compartim que s'impulsin mesures a la reducció de càrregues administratives, s'ha dit aquí. Ja l'anterior Govern ja va fer-ho. També hi haurà una llei d'òmnibus, que ens ho va expressar el president Mas, que anirà en aquesta línia. Ja veurem com és, però, tot allò que serveixi, doncs, per descarregar, de treure la càrrega feixuga de perdre temps en els processos, és positiu.

El que ja li he dit que hi votarem que no, és el punt c de la proposta, que és promoure aquest marc fiscal, que se suposa que crearà noves empreses. Jo dic que això és totalment ambigu. No sabem en quin sentit, ni què vol dir ni quin marc fiscal. Jo li podria dir una manera d'actuar sobre la fiscalitat que faria que es creessin noves empreses d'un model productiu nou; per exemple, que pagui qui contamina més i que pagui menys qui no contamina, per impulsar l'economia verda, però vostè em diria que no. I comparteixo, també, que el problema actual no és tant el marc fiscal, més enllà de l'economia verda, eh? El problema, avui dia, és l'accés al crèdit per part de les empreses. I en això sí que hauríem de treballar-hi i s'hi hauria de treballar fort, més que en el marc fiscal.

Al punt *d*, òbviament, d'acord a reforçar qualsevol xarxa que pugui ser de suport, i estendre-la també..., més que reforçar també, estendre-la a territoris on hi ha més dificultat per accedir a aquesta xarxa, no? Potenciar les actuals línies de finançament –i després parlaré del punt 2, que em sembla molt positiu–, i també òbviament implicar les entitats de crèdit.

També, facilitar accés al finançament, doncs, facilitar en el punt *i* –que aquest és el darrer–, doncs, que quan es vulgui fer una activitat es procedeixi al pagament únic. Em sembla extraordinari que això ho voti Convergència i Unió, i em sembla molt bé, si és que ho fan; em semblarà fantàstic.

Sobre el punt *g*, home, comprometre el sector públic s'ha de fer, perquè és la llei, tot i que sabem que la Federació de Municipis i l'Associació de Municipis tenen dubtes que es pugui fer, i crec que hauríem d'anar, doncs, a tocar les hisendes locals per fer-ho possible, en aquest sentit, doncs; però bé, hi votarem a favor.

No podem votar a favor de convidar les administracions locals i només les locals, potser les hauríem d'implicar totes; però, a part d'això, l'autonomia local és per a alguna cosa, i també estaríem en un punt en què nosaltres trobaríem que hi ha possiblement taxes positives, com l'ecotaxa que podria haver-hi a l'Ajuntament de Barcelona... (*veus de fons*), sí, sí, per seguir invertint, perquè el turisme pugui continuar venint i no ens caiguin les coses a trossos. És una ecotaxa positiva, eh?, per reinvertir. Seria un altre debat.

El punt 2. El vull felicitar, senyor Rodríguez. Jo vaig tenir l'oportunitat de reunir-me, ahir, amb persones autònomes, les quals no van poder cobrar, doncs, aquest ajut, perquè el van sol·licitar, se'ls va dir que el cobrarien, i llavors es va acabar la subvenció. Crec que ha fet una molt bona feina. Crec que també l'ha feta el conseller acceptant això. Jo m'he informat i me n'he preocupat.

Crec que tenim una certa grandesa, senyora diputada de Convergència i Unió, els grups de l'esquerra, que crec que això ho haguéssim votat igualment en la forma que fos, perquè el que ens importa és que aquestes persones, que han tingut el coratge, que han tingut el valor i que han tingut la necessitat de crear una empresa, va haver-hi un govern que va començar, va haver-hi un govern que hauria d'haver-ho continuat –que hauria d'haver-ho continuat–, perquè ho podia haver fet com ha pres altres decisions amb les tises, eh?; poder agafar el fil i posar diners a la emprendoria. (*Veus de fons*.)

Senyora diputada, li dic que totes les haguéssim votat en qualsevol de les fórmules, inclús la fórmula un xic insultant que proposaven vostès. Li parlo pel nostre grup, perquè el que ens importen són aquestes persones. I no ens cal, no ens cal que ara hi hagin pancartes, sempre hi hem estat, el nostre grup, al costat de les pancartes, al cap i a la fi al costat de les persones.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats..., senyora Massana, no em felicitin a mi, ni felicitin al meu grup parlamentari. Felicitin a aquestes sis mil persones que fa, dos, tres, quatre mesos que esperen que algú els doni una solució, i avui els la donarem el conjunt de grups parlamentaris d'aquesta cambra, senyora Masana.

Però, permeti'm que posi en contradicció aquesta expressió que vostè ha fet servir, amb la reiteració que han fet altres grups parlamentaris que la moció era un brindis al sol. (*Veus de fons*.) És un brindis al sol, o, com a mínim, dona solució a un problema que en aquest moment hi ha al carrer? El nostre punt de vista és que dona solució a un problema que hi ha al carrer, que és aquest problema concret, no? I això crec que ens pot satisfer absolutament a tots.

Però, permeti'm un parell o tres de comentaris més, no? Senyor Amorós, jo el convido..., ja no hi és llàstima! Senyor Amorós, senyora Simó, jo els convido, quan vulguin, que m'acompanyin al meu despatx professional perquè vegin i constatin què és el que són les càrregues administratives de què parlem: una societat estarà feta en quaranta vuit hores; un tràmit no-sé-què estarà fet en dotze hores; a l'oficina de gestió empresarial, hauran fet, en cinc minuts, no sé quin tràmit. Però, quan una persona, per exemple, un autònom, un emprenedor lloga un local, ha de demanar permisos i ha de justificar el compliment de normatives de la Generalitat de Catalunya, es pot passar quatre i sis mesos esperant que li diguin que compleix els requisits i que pot començar a fer obres. Quatre i sis mesos! Això són càrregues administratives que el que fan és que molta gent desisteixi de fer inversions, perquè no té els recursos suficients. Això són les càrregues administratives de les quals parlem, i aquestes són les càrregues administratives, i les pedres que esperem que el Govern, en la propera llei òmnibus tregui del carro de les empreses i dels emprenedors. I quan vulguin estan convidats a veure-ho i a visualitzar-ho en casos reals i casos pràctics.

El marc fiscal. Escolti'm, nosaltres entenem..., no sé quin grup m'ha dit que s'abstindria perquè no sabien què és exactament el que volien dir. No, no..., jo ja li ho dic directament: voti-ho en contra. No sé quin grup ha estat, no sé si Esquerra Republicana... Escolti'm, no cal que s'abstinguin. El marc fiscal a què nosaltres ens referim, i que estem convençuts que el Grup de Convergència i Unió s'hi refereix, és un marc fiscal favorable, de menys pressió fiscal. Si tenien el dubte, que els quedi descartat el dubte: ens referim a aquest marc fiscal, no a un marc fiscal que genera més impostos a les empreses i que el que fa és que no es puguin obrir més empreses. Per tant, fora dubtes, deixem les coses clares.

I, finalment, d'invasió competencial, cap ni una. Llegeixin-se la moció, diu: «Invitar les administracions locals.» No s'exigeix, simplement se'ls invita que s'ajuntin a intentar posar menys traves a la creació d'empreses i a intentar posar menys traves a la creació de riquesa i a la creació de llocs de treball.

Per tant, senyora presidenta, no acceptarem cap de les esmenes que han presentat la resta de grups de l'oposició.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Cridem a votació, i explicarem després... (*Laura Massana Mas demana per parlar.*) Ah!, senyora Massana... Senyora Massana, suposo que és per allusions.

Laura Massana Mas

Sí, presidenta. Senyor Rodríguez, no m'ha entès: deia que moltes vegades era un brindis al sol, però que justament aquesta l'*excelentísimo* s'equivocava, perquè aquesta tenia un punt 2, que era molt important per als treballadors autònoms, però com que vostè reia no m'ha escoltat bé.

(*Alfons López Tena demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor López Tena...

Alfons López i Tena

Com que la representant d'Iniciativa per Catalunya ha fet una referència de passada, simplement, per aclarir-li una cosa, que a ella com a representant regional i provinciana li deuen agradar els títols de les províncies i les comunitats autònomes; jo, com a home d'estat, m'agraden els títols d'estat. (*Forta remor de veus. Pausa llarga.*)

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, votarem, en primer lloc, els punts 1.c i 1.h que es poden votar..., conjuntament? (*Pausa.*) No, no, no. Separadament? (*Pausa.*)

Per tant, primer l'1.c, segon l'1.h. I a continuació la resta de la moció, amb les esmenes incorporades, transaccionades entre el Grup Parlamentari Popular i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Doncs, votem, en primer lloc, el punt 1.c.

Comença la votació.

Senyora Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 77 vots a favor, 34 en contra i 10 abstencions.

Passem ara a votar el punt 1.h.

Comença la votació.

Senyora Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 76 vots a favor i 45 en contra.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyora Simó? (*Pausa.*) Senyor Turull? (*Pausa.*)

Cent vint-i-un vots a favor de la moció.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i quatre minuts.